

Fredag den 28. april 2017 (D)

1

89. møde

Fredag den 28. april 2017 kl. 10.00

Dagsorden

1) Forespørgsel nr. F 37:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren og udlændinge- og integrationsministeren.

Af Marlene Harpsøe (DF) m.fl.

(Anmeldelse 31.01.2017. Fremme 02.02.2017. Omtryk 02.02.2017).

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 43:

Forslag til folketingsbeslutning om at give kontanthjælpsmodtagere bedre forudsætninger for at komme i uddannelse og beskæftigelse.

Af Karsten Hønge (SF) m.fl.

(Fremsættelse 19.12.2016).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelse:

Martin Henriksen (DF) og Peter Skaarup (DF):

Forespørgsel nr. F 55 (Hvad kan ministeren oplyse om chikane og forfølgelse af danskere i ghettområder?).

Titlen af den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Forespørgsel nr. F 37:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren og udlændinge- og integrationsministeren:

Hvad kan ministeren oplyse om beskæftigelsen for personer med udenlandsk oprindelse i Danmark, og hvad agter ministeren at gøre, for at denne gruppe i højere grad bidrager via arbejdsmarkedet, særlig med fokus på kvinderne?

Af Marlene Harpsøe (DF), Karina Adsbøl (DF), Bent Bøgsted (DF), Jens Henrik Thulesen Dahl (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Søren

ren Espersen (DF), Claus Kvist Hansen (DF), Jeppe Jakobsen (DF) og Peter Skaarup (DF).

(Anmeldelse 31.01.2017. Fremme 02.02.2017. Omtryk 02.02.2017).

Kl. 10:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Jeg gør opmærksom på, at afstemningen om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til tirsdag den 2. maj 2017.

Det er først fru Marlene Harpsøe, Dansk Folkeparti, for en begrundelse. Værsgo.

Kl. 10:00

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Marlene Harpsøe (DF):

49 pct. af de 25-64-årige med ikkevestlig oprindelse er ikke i arbejde og modtager ofte overførselsindkomst. I 2014 var udgifterne til ikkevestlige indvandrere og efterkommere på 33 mia. kr. netto. Det svarer til 90 mio. kr. om dagen, og det er altså et tal, der er beregnet, før vi i 2015 oplevede en helt enorm migrantstrøm, bl.a. til Danmark. Så tallet i dag er formodentlig meget højere.

Det er selvfølgelig en regning, som vi jo skal betale, men er det rimeligt? Vi synes i Dansk Folkeparti, det er et stort problem, og derfor har vi indkaldt til den her forespørgselsdebat. Så jeg vil gerne på forhånd sige tak til både de to ministre, men også de ordførere, der er til stede i salen i dag, fordi I gerne vil komme og deltage i den her meget, meget vigtige debat.

I Dansk Folkeparti mener vi, at hvis man kommer til Danmark, skal man bidrage til det danske samfund. Man skal yde, før man nyde, som et gammelt ordsprog siger. Desværre er det ordsprog ikke helt efterlevet af en stor andel af personer med ikkevestlig oprindelse i Danmark. Senest i går så vi i en udsendelse på TV 2, hvordan personer med ikkevestlig oprindelse var utrolig svære at få i arbejde. Vi har haft utallige integrationsplaner i Danmark. Ikke noget har virket. TV 2-programmerne »Moskeerne bag sløret« sidste år viste også med tydelighed den enorme uvilje, der er i visse dele af det muslimske miljø i Danmark – en uvilje over for integration og en uvilje over for at bidrage. Man vil gerne rage til sig af sociale ydelser, men man vil ikke arbejde og blive dansk.

Så hvad skal der ske nu? Det vil vi i Dansk Folkeparti gerne vide. Hvilke initiativer har regeringen i skuffen, som kan vende udviklingen? Hvad er det for et columbusæg, man har fundet? Så jeg er glad for, at vi kan tage den debat i dag. Tak.

Kl. 10:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren for forespørgerne. Det er først beskæftigelsesministeren. Værsgo.

Kl. 10:03

Besvarelse**Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):**

Tak for det. Og ikke mindst også tak til Dansk Folkeparti for en meget vigtig og principiel dagsorden, som nu skal diskuteres her i Folketingssalen i dag. Den her forespørgselsdebat sætter jo fokus på beskæftigelse blandt personer med udenlandsk oprindelse, særlig kvinder, og på, hvad regeringen vil gøre for, at flere af dem kommer i arbejde og bidrager til det danske samfund. Det er jo en helt central problemstilling, at vi er opmærksomme på, hvad der kan gøres, og ikke mindst også, hvordan vi kan vende den udvikling, der har været igennem årtier. Det er jo også en god anledning til i dag at gøre status over, hvad regeringen har sat i værk, hvor meget af det, skylder jeg at sige, er sket i et endog meget tæt samarbejde med Dansk Folkeparti, og hvor der ikke har været ret mange andre partier, der har været interesseret i at gå den vej, hvor man gør det mere attraktivt at arbejde og stille krav for netop at sikre det.

Der skal heller ikke herske tvivl om, at det fortsat står højt på regeringens dagsorden, at flere personer af udenlandsk oprindelse kommer i beskæftigelse, bliver integreret på det danske arbejdsmarked og kommer væk fra offentlig forsørgelse.

Jeg har aftalt med udlændinge- og integrationsministeren, at jeg starter med at gennemgå beskæftigelsestallene for personer af udenlandsk oprindelse i Danmark. Dernæst vil jeg redegøre for, hvad regeringen gør for at få flere af dem, som har været her i Danmark i længere tid, i beskæftigelse. Og udlændinge- og integrationsministeren tager herefter over og fortæller om, hvad regeringen gør for at få nyankomne flygtninge og familiesammenførte til at bidrage via arbejdsmarkedet.

Først en kort gennemgang af beskæftigelsestallene. Her vil jeg fokusere på forskellene mellem personer af dansk oprindelse på den ene side og ikkevestlige indvandrere på den anden. For det er jo her, at vi ser de største forskelle, og her, der virkelig er et markant behov for at sætte ind. Efterkommere af ikkevestlige indvandrere er ikke en del af min gennemgang. Det skyldes, at en stor del af dem er helt unge mennesker, og på baggrund af demografiske forskelle er det vanskeligt at sammenligne dem med gruppen af personer af dansk oprindelse.

Ser man tilbage på de seneste 20 år, er det store billede, at langt færre af de ikkevestlige indvandrere er i arbejde end personer af dansk oprindelse. Forskellen er dog blevet mindre over tid. I 1990'erne var beskæftigelsesfrekvensen for personer af dansk oprindelse ca. 75 pct. For ikkevestlige indvandrere var den 35 pct. I 2015 var beskæftigelsesfrekvensen for personer af dansk oprindelse fortsat godt 75 pct., mens den var knap 50 pct. for de ikkevestlige indvandrere. Forskellen findes for både mænd og kvinder, men den er størst for kvindernes vedkommende. Det er også derfor, at den her debat jo ikke mindst er både aktuel og relevant. I 2015 var 77 pct. af mændene af dansk oprindelse i beskæftigelse, mens det kun var 53 pct. af de mandlige ikkevestlige indvandrere. Ser vi på kvinderne, var 73 pct. af kvinderne af dansk oprindelse i beskæftigelse i 2015, mens det kun var 45 pct. af de kvindelige ikkevestlige indvandrere. Det er altså nogle markant store forskelle, må man jo nok sige.

Det er ikke kun, når vi ser på beskæftigelsestallene, at der er stor forskel mellem personer med dansk oprindelse og ikkevestlige indvandrere. Det samme gælder, når vi ser på, hvem der modtager offentlig forsørgelse. Ikkevestlige indvandrere er her desværre også markant overrepræsenteret. Ikkevestlige indvandrere udgør pr. fjerde kvartal 2016 7,7 pct. af befolkningen i den arbejdsdygtige alder, men hele 13 pct. af samtlige personer på offentlig forsørgelse. Til sammenligning udgør personer af dansk oprindelse 84,9 pct. af befolkningen og 82,2 pct. af alle personer på offentlig forsørgelse.

Ikkevestlige indvandrere er selvfølgelig særlig overrepræsenteret på integrationsydelsen, men også på kontanthjælp. På integrationsydelse udgør både mænd og kvinder med ikkevestlig baggrund ca. 92 pct. af henholdsvis mandlige og kvindelige modtagere af integrationsydelse. På kontanthjælp udgør mænd med ikkevestlig baggrund ca. 20 pct. af samtlige mandlige kontanthjælpsmodtagere, mens kvinder med ikkevestlig baggrund udgør hele 30 pct. af de kvindelige kontanthjælpsmodtagere.

Der er desværre stadig væk rigtig meget at gøre og også meget at hente, både i forhold til at skaffe en tilknytning til arbejdsmarkedet, som er godt for den enkelte, men ikke mindst også i forhold til den økonomi, der er for både kommuner og samfund. De ikkevestlige indvandrere og efterkommere udgjorde jo f.eks. en omkostning for de offentlige finanser på ca. de her 33 mia. kr. i 2014, og den primære forklaring er en lav tilknytning til arbejdsmarkedet. Det er jo også det, som den nye analyse har vist, som Finansministeriet har offentliggjort for ganske kort tid siden. De mange tal taler deres eget tydelige og alarmerende sprog. Vi har ganske enkelt i Danmark ikke været gode nok til at få mennesker med ikkevestlig baggrund i arbejde og væk fra offentlig forsørgelse.

Kl. 10:08

Vi står nu med resultatet af årtiers forfejlede integrationspolitik, man kan vel kalde det fortidens synder, men under alle omstændigheder er det noget, regeringen vil gøre op med, og vi er jo absolut også i fuld gang. Vores udgangspunkt er helt klart: Normen for alle i det danske samfund skal være, at man forsørger sig selv, at man står til rådighed, og at man skal gøre, hvad man kan, for at komme i beskæftigelse. Her er det afgørende, at beskæftigelsespolitikken, den beskæftigelsesrettede indsats i kommunale jobcentre og hele vores ydelsessystem har samme mål, nemlig at flere kommer i beskæftigelse.

Det er baggrunden for, at vi for det første har sat ind over for nyankomne flygtninge og familiesammenførte. Ud over at have indført en integrationsydelse, som styrker incitamentet til at komme i beskæftigelse markant, bliver de nyankomne nu også fra dag et mødt med en klar forventning om, at de kan tage et arbejde. Det vil udlændinge- og integrationsministeren uddybe lige om lidt. For det andet har vi sikret, at det bedre kan betale sig at arbejde for de mange mennesker, der er overrepræsenteret på de offentlige forsørgelsesydelse, ikke mindst kontanthjælp, og som har været her længe, uden at de har opnået et varigt fodfæste på det danske arbejdsmarked.

Vi har jo som nævnt i min besvarelse taget mange politiske initiativer sammen med Dansk Folkeparti. Vi har indført et kontanthjælpsloft og en 225-timersregel. Det har vi gjort, fordi det er helt afgørende, at det kan betale sig at arbejde frem for at være på offentlig forsørgelse. Der skal altid være et incitament til at vælge et aktivt arbejdsliv, også når det gælder et job på lavtlønsområdet. Med loftet har vi sikret, at stort set alle familietyper oplever en gevinst på over 2.000 kr. om måneden ved at komme i job. Med 225-timersreglen har vi stillet et klart krav om, at dem, der kan, skal bidrage på arbejdsmarkedet, også selv om det kun er få timer om ugen. Ellers kan man ikke år efter år hæve kontanthjælp. 225-timersreglen sender et klart signal til de indvandrerægtepar, hvoraf den ene i dag de facto er hjemmegående på fuld kontanthjælp. Reglen betyder, at de kan miste den enes kontanthjælp, hvis de ikke lever op til beskæftigelseskravet. Knap hver tredje, der pr. november 2016 er berørt af kontanthjælpsloftet eller 225-timersreglen eller begge dele, er ikkevestlig indvandrer. Det er et meget stort tal. Med 225-timersreglen understøtter vi et af grundelementerne i beskæftigelsespolitikken, nemlig at den enkelte står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Et andet grundlæggende element er den aktive beskæftigelsesindsats. Her er det afgørende, at kommunerne løfter indsatsen for de personer, der er på kontanthjælp, uanset om de er af dansk eller udenlandsk oprindelse, for kontanthjælp er og skal være et midlertid-

digt forsørgelsesgrundlag. Det har jeg gentagne gange slået fast. Lige nu er der mellem 27.000 og 28.000 aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, der har været i kontanthjælpssystemet i mindst 5 år. Af dem har 37 pct. hverken modtaget løntilskud, virksomhedspraktik eller vejledning og opkvalificering det seneste år. Blandt indvandrere med ikkevestlig baggrund er det 41 pct., som ikke har fået et tilbud det seneste år. 26 pct. har ikke fået et tilbud de seneste 2 år, og 17 pct. har ikke fået et tilbud de seneste 3 år. Så tallene viser jo desværre med al tydelighed, at alt for mange kontanthjælpsmodtagere og alt for mange personer med ikkevestlig baggrund går rundt alt for længe uden at få en indsats, som kan hjælpe dem tættere på arbejdsmarkedet eller gerne ind på arbejdsmarkedet.

Uanset årsagen til det er det simpelt hen ikke godt nok. Kommunerne skal have langt større fokus på det område. Det skylder man ikke kun den enkelte, men også samfundsøkonomien. I den forbindelse vil jeg gerne her i dag fremhæve Odense Kommune. Odense Kommune har jo gennemgået en række sager, hvor kontanthjælpsmodtagere på baggrund af helbredsproblemer har været friholdt fra en jobrettet indsats. Konkret fandt kommunen i en stikprøve, at det blandt ikkevestlige indvandrerkvinder blot var en ud af ti, der reelt var så syg, at vedkommende ikke kunne deltage i en aktiv beskæftigelsesindsats. Indvandrerkvinderne i Odense var med andre ord fejlagtigt overladt til sig selv og fik ikke hjælp til at komme tættere på arbejdsmarkedet. Det viser jo desværre, at der er noget at komme efter, hvis kommunerne får kigget de her sager efter i sømmene.

Regeringen vil derfor tage initiativ til at undersøge kommunernes brug af lægeerklæringer i forbindelse med visitation og rådighedsvurderinger i kontanthjælpssystemet. Det er en diskussion, der har været tidligere, og som ikke mindst Dansk Folkeparti har været optaget af og stadig væk er optaget af. Jeg har også indskærpet over for kommunerne, at sanktionsreglerne skal anvendes systematisk og konsekvent, hvis der er personer, som reelt ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet. Her nytter det ikke noget at være berøringsangst. Det er blevet endnu mere aktuelt efter den tv-udsendelse, som jeg ikke selv har haft lejlighed til at se, men som blev sendt i går aften. Nu sender jeg igen et klart signal om, at der er mulighed for at anvende sanktioner, og jeg sender et klart signal til KL og kommunerne om, at det skal man benytte sig af, og at det skal man gøre.

KL 10:14

Derudover har jeg bedt KL om at komme med forslag til ændringer af reglerne, som kan understøtte en konsekvent brug af sanktionsreglerne og sikre, at alle står til rådighed og deltager i tilbud. Det er for at sige, at kan vi gøre reglerne endnu mere klare og endnu bedre, end de er i dag, så er jeg villig til at diskutere det med Kommunernes Landsforening. Sammen med udlændinge- og integrationsministeren vil jeg på baggrund af KL's forslag overveje, hvilke politiske initiativer der eventuelt skal tages både for at få et mere forenklet system, men også med henblik på en styrkelse af det sanktionsregime, som gælder.

Satspuljepartierne har desuden afsat godt 0,25 mia. kr. til at afklare og hjælpe de godt 27.000 aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, der har været i systemet i mindst 5 år. Det gælder i særdeleshed indvandrerkvinder, som udgør ca. 20 pct. af målgruppen. Satspuljeinitiativet »Flere skal med« blev meldt til landets kommuner her i starten af april. Pengene skal først og fremmest bruges til at ansætte flere frontmedarbejdere i jobcentrene. Det drejer sig bl.a. om jobkonsulenter og sagsbehandlere, der kan være med til at afklare situationen for de godt 27.000 personer i målgruppen og sikre, at de efterfølgende hjælpes videre. Initiativet omfatter også de borgere, som skal have deres sag forelagt for kommunens rehabiliteringsteam med henblik på førtidspension, ressourceforløb eller fleksjob.

Jeg vil også gerne fremhæve, at der i forbindelse med udmøntningen af puljen er truffet beslutning om, at kommunerne får udbetalt pengene i tre rater. Det skal sikre, først at kommunerne investe-

rer i flere frontmedarbejdere, dernæst at kommunerne får afklaret borgernes situation, og til sidst at kommunerne sørger for, at de aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere får en virksomhedsrettet indsats og en personlig jobformidler, for det er noget af det, som vi ved virker. Det er jo ikke alene en gevinst for den enkelte, men også for samfundet, der som minimum sparer 250.000 kr., hver gang en kontanthjælpsmodtager går fra offentlig forsørgelse til et fuldtidsjob. Som led i udmøntningen af satspuljen er det også besluttet, at der udpeges et ambassadørkorps, der skal være med til at sprede de gode erfaringer på området til hele landet. Ambassadørerne er medarbejdere i kommuner, der har særlig gode erfaringer med at hjælpe udsatte borgere til småjobs.

Lad mig også under den her debat nævne, at jeg er meget optaget af at finde ud af, hvordan vi kan få de gode resultater til at sprede sig som ringe i vandet, for der er bestemt andre kommuner end Odense, der kan lære af de erfaringer, som man har gjort sig her. Ambassadørkorpsen er ét middel. Et andet middel er, at vi skaber mere åbenhed om kommunernes resultater gennem benchmarking. Derfor er vi i fuld gang med at udvikle et benchmarkredskab, som kan vise, hvilke kommuner der gør det bedst, og hvor man kan kigge hen, hvis man som kommune gerne vil lade sig inspirere. Det er vigtigt, at kommunerne får mulighed for at lade sig inspirere og lære af hinanden. Jeg vil gøre mit for at skabe gennemsigtighed og mere viden om, hvem der samlet set gør det godt, og hvem der gør det mindre godt. Det er ikke mindst et vigtigt redskab for rigtig mange kommunalpolitikere, der jo dér kan få endnu mere viden om, hvad der sker, og ikke mindst om, hvilke kommuner som har en effektiv beskæftigelsespolitik.

Som det sidste i min besvarelse vil jeg nævne, at regeringen har store ambitioner om også at afbureaukratisere og forenkle beskæftigelsesindsatsen. Målet er klart: Medarbejdere i den offentlige sektor skal have tid til at løse kerneopgaver i stedet for at spille tiden på unødvendig kontrol, papirarbejde og meget andet. Borgerne skal have en meningsfuld indsats, der er til at forstå. Jeg tror på, at en forenklet beskæftigelsesindsats, hvor medarbejderne i jobcentrene får mere tid til kerneopgaverne, vil få flere i arbejde og væk fra offentlig forsørgelse. Det gælder for den sags skyld også personer med udenlandsk oprindelse. I bund og grund er det jo sådan set sund fornuft. Det og meget andet vil jeg glæde mig til at diskutere med Folketingets partier her i dag, og jeg vil endnu en gang understrege, at det tema, der er anmeldt i dag, og som forespørgselsdebatten drejer sig om, er et super relevant og ikke mindst afgørende tema med henblik på at sikre en højere beskæftigelsesfrekvens for de personer, der i dag ikke er på arbejdsmarkedet.

KL 10:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til beskæftigelsesministeren. Så er det udlændinge- og integrationsministeren, værsgo.

KL 10:18

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil også gerne sige mange tak for forespørgslen her i dag. Der spørges til, hvad jeg kan oplyse om beskæftigelsen for personer med udenlandsk oprindelse i Danmark, og hvad jeg agter at gøre for at få den gruppe i højere grad til at bidrage på arbejdsmarkedet.

Først vil jeg gerne understrege, at jeg er af den helt klare holdning, at alle, der bor i Danmark, skal bidrage til det danske samfund, og det vil jeg gøre mit til også kommer til at ske. Da vi i den tidligere V-regering trådte til i sommeren 2015, var den altoverskyggende udfordring er jo at få styr på den voldsomme tilstrømning af flygtninge til Danmark, som vi så. Med de seneste tal på asylområdet tror jeg godt, at jeg tør vove den påstand, at vi er nået ganske langt med at håndtere tilstrømningen siden 2015, men det betyder ikke, at arbejdet er klaret og slut, tværtimod. Nu gælder det om at sørge for, at

vi ikke gentager årtiers fejlslagne integrationspolitik, men at vi møder de udlændinge, der kommer til Danmark, med en klar forventning om, at man skal deltage aktivt i samfundslivet, at man forsørger sig selv og sin familie, og at normen i Danmark netop er selvforsørgelse via beskæftigelse.

Det er galt nok, at så få indvandrere og efterkommere er i arbejde, og at så mange er på offentlig forsørgelse. Det bliver så ikke bedre af, at vi ved, at det i høj grad er kvinder med ikkevestlig baggrund, der ikke er på arbejdsmarkedet, og helt skævt og uacceptabelt er det, når den manglende deltagelse på arbejdsmarkedet skyldes normer og værdier, som man har taget med hjemmefra. De hører ikke til i Danmark. Her er man på arbejdsmarkedet, om man er kvinde eller mand.

Et vigtigt skridt i retning af bedre integration tog vi med indførelsen af integrationsydelsen i september 2015 lige efter V-regeringens tiltrædelse. Det skal ikke være attraktivt at komme til Danmark og modtage høje sociale ydelser, og lige så vigtigt er det, at det skal kunne betale sig at arbejde. For det er ikke rimeligt, at der ikke er en nævneværdig økonomisk forskel på, om man går på arbejde hver eneste dag og samtidig får en hverdag til at hænge sammen, eller om man står uden for arbejdsmarkedet og lader sig forsørge af det offentlige. Når man ikke arbejder, er man heller ikke en del af det fællesskab, som arbejdsmarkedet også er, som er så centralt i Danmark, og som er en forudsætning for, at integrationen i bred forstand lykkes.

Indførelsen af integrationsydelsen kan selvfølgelig ikke stå alene, og det gør den heller ikke. Derfor tog regeringen efter at have fået de økonomiske incitamenter bragt i en bedre balance fat på en grundlæggende ændring af de krav, som vi stiller, og den hjælp, som vi yder til nyankomne, når de skal integreres i Danmark. Vi indgik i 2016 en ambitiøs, tror jeg nok jeg tør sige, en aftale med både kommuner og arbejdsmarkedets parter med henblik på at gøre det nemmere for dem, der nyligt er kommet til landet, til at få en fod inden for på arbejdsmarkedet. Vi gik efter at vende tilgangen til integrationen, så vi nu siger, at man skal bidrage, og man skal gøre en aktiv indsats. Det handler først og fremmest om at få en hurtig kontakt til arbejdsmarkedet. Alle nyttilkomne skal nu mødes med en klar forventning om, at de både kan og skal bidrage. Alle er nu jobparate, indtil det modsatte er bevist, og skal hurtigt i job eller ud i virksomhedsrettede tilbud.

Med integrationsgrunduddannelsen får flygtninge og familiesammenførte til flygtninge helt nye muligheder for at komme i job, få adgang til både praktisk oplæring i en virksomhed og til offentligt betalt skoleundervisning med en faglig opkvalificering og danskuddannelse. Det er min faste overbevisning, at vi med de mange initiativer, der ligger i to- og trepartsaftalerne, har taget hul på en ny tilgang til integrationsopgaven, og det er ærlig talt også nødvendigt.

Kl. 10:23

Selv om det jo er alt for tidligt at udtale sig kategorisk om effekterne, synes jeg faktisk, at vi bør glæde os over, at vi kan se, at tallene går i den rigtige retning. Andelen af lønmodtagere og beskæftigede flygtninge og familiesammenførte med 3 års ophold er f.eks. steget fra 23 til 28 pct. i perioden fra december 2015 til december 2016.

Ud over det økonomiske aspekt handler integrationspolitik og den politik, som regeringen har indført, også om et opgør med den misforståede tolerance og hensyntagen, der tidligere har præget tilgangen til nyttilkomne. For ud over, at vi jo ikke har råd til at stå med en økonomisk regning – ja, lad os bare være helt konkrete, på 33 mia. kr. – som kan tilskrives ikkevestlige indvandrere og deres efterkommere, så har vi i hvert fald ikke råd til den værdimæssige regning, der vil blive forbundet med det, hvis ikke vi får flere ud på arbejdsmarkedet, og hvis ikke vi får flere ind i det danske samfund.

Vi har talt om krav og forventninger til alle, det har vi talt om meget, meget længe, men vi har bare ikke i tilstrækkelig grad fulgt

op på det. Men når man bor i Danmark, skal man lære sproget, og man skal tage det danske værdisæt til sig. Her i landet er det altså normen, at man forsørger sig selv og sin familie. Det kan ikke nytte noget, at vi ikke tør tale om emner, fordi de af nogle kan blive opfattet som kontroversielle. Der er behov for, at vi siger tingene åbent og ærligt, som de er, og at vi siger ærligt, at det ikke nytter, at man holder ikkevestlige indvandrerkvinder uden for arbejdsmarkedet.

Vi kan og skal skubbe på for at bryde de traditioner, som vi ved der er, som holder ikkevestlige indvandrerkvinder uden for arbejdsmarkedet. Når man er i Danmark, er det danske traditioner, der styrer. Vi har ikke stereotype kønsrollemønstre, som giver udslag i social kontrol, tværtimod. Her er alle lige. Vi skylder det danske samfund og ikke mindst de unge piger og kvinder, som det her jo går ud over, hvis de bliver holdt uden for arbejdsmarkedet, og hvis de bliver holdt i et fast greb af social kontrol, at de får samme muligheder, som alle andre gør i Danmark, muligheder for uddannelse, muligheder for job, muligheder for selv at bestemme.

Vi skal stille klare krav og forventninger til nyankomne udlændinge uanset køn. Jeg mener, at vi med de seneste 2 års tiltag har taget nogle meget vigtige skridt i forhold til at få en bedre integrationsindsats, men vi er så langt fra i mål lige nu. Derfor er jeg også glad for, at vi tager debatten her i dag. Jeg håber så bare, at vi tager den på ærlig vis, siger, hvad det er, der fungerer, og hvad det er, der ikke fungerer, og ikke er bange for at diskutere de ting, som af nogle bliver opfattet som kontroversielle.

Kl. 10:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren. Så går vi videre til ordføreren for forespørgerne, fru Marlene Harpsøe, Dansk Folkeparti.

Kl. 10:27

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg vil først lige starte med at sige tak til ministrene for at besvare forespørgselsspørgsmålet. Nu kan vi jo ikke stille spørgsmål til ministrene i forbindelse med besvarelsen, så jeg håber, at regeringen vil gå på talerstolen igen senere, så vi kan stille nogle spørgsmål til det, som regeringen i dag har fremlagt. For det har vi decideret nogle gode spørgsmål til fra Dansk Folkepartis side.

For vi efterlyser handling både fra regeringen og et flertal her i Folketinget. TV 2-programmet »Er det sådan man bliver dansk?« blev f.eks. vist i fjernsynet i går, og det viste med al tydelighed, at der hos mange flygtninge er en uacceptabel adfærd i forhold til det at tage og passe et arbejde. Mange mødte ikke op til deres sprogpraktik. En person ville ikke tage sin kasket af på arbejdet og – kan man sige – gik hjem i protest, og en gik tidligere fra jobbet for at hente børn, selv om man godt vidste, at man skulle blive der til kl. 16.00. Altså, det var en slendrian uden lige, og det var så bare dem, der mødte op, for der var faktisk en hel del, der slet ikke mødte op. Mange var jo komplet ligeglade og gad ikke bidrage. En utrolig dårlig arbejdsmoral var der tale om. Der var en enkelt kvinde, der virkelig gik til den – som hun også sagde: at arbejde er at leve – og det, som hun så oplevede, var, at hun sådan til gengæld blev talt ned til af de andre, altså for netop at bidrage og netop gerne at ville arbejde. Det er ikke acceptabelt, men det er uacceptabelt.

Det seneste tal fra integrationsministerens ministerium viser bl.a., at 84 pct. af syrerne i Danmark er uden arbejde, og for somalierne er det f.eks. 65 pct. Det er ikke i orden, og det er et kæmpe, kæmpe problem. Der sker alt for mange handlinger i dag, hvor det er, at man viser kulturelle og religiøse hensyn, hvor man siger, at det er okay, at de ikke vil arbejde med svinekød, at det er okay, at de ikke vil

tage tørklædet af. Men det er ikke i orden. For hvis man kommer her til Danmark, må man indordne sig efter de forhold, der er her, og de krav, der stilles til en på arbejdsmarkedet. Det er det, vi alle sammen skal gøre, hvis vi altså gerne vil være selvforsørgende.

Der skal langt oftere fratages ydelser. Det er vores holdning, og det har vi arbejdet for rigtig længe. Vi hører nu, at regeringen også vil gå ind i den sag med oprejst pande og gøre noget ved det. Jeg er så i tvivl om, hvad det er, der reelt kan ske ved det, når det er, at regeringen udelukkende vil sende signaler til KL om at være konsekvente. I det hele taget skal vi ikke integrere flygtninge her i landet. Flygtninge skal ikke gøres til indvandrere. Det er det, der sker i dag, og det er ikke i orden.

Sidste år afslørede TV 2-programmerne »Moskeerne bag sløret« også, hvordan muslimske kvinder blev holdt i en skarp social kontrol og blev holdt uden for arbejdsmarkedet. For det der med integration og at blive dansk var åbenbart roden til alt ondt. Jovist var det fint med de sociale ydelser – det var godt nok – men man ville helst leve i sit eget parallelsamfund. Det mener jeg og Dansk Folkeparti er dybt forargeligt. Disse mennesker skal vi hjælpe tilbage til et sted, hvor de føler sig langt bedre tilpas med deres kultur og med deres tro, og det er ikke inden for dette kongeriges grænser.

Indvandrere og efterkommere med ikkevestlig herkomst kostede i 2014 de offentlige kasser 33 mia. kr. Det svarer rundt regnet til 90 mio. kr. om dagen, og det var altså, før der kom over 21.000 nye migranter vandrende til Danmark op ad motorvejene. Derfor må udgifterne alt andet lige være meget større i dag. Pengene fosser ud af de offentlige kasser, og et flertal i Folketinget, inklusive regeringen, sidder på hænderne. Vi taler ofte om, at den danske økonomi er holdbar. Nogle partier foreslår, at vi danskere skal være længere på arbejdsmarkedet, og imens går der mennesker rundt i Danmark, som ikke vil bidrage, og som altså koster 33 mia. kr. årligt netto. Der har været utallige integrationsplaner, men ingen af dem har virket, så hvorfor tror regeringen i forhold til den besvarelse, de er kommet frem til i dag, at de lige netop nu har fundet columbusægget, der vil vende op og ned på den udvikling, som man må sige har stået i stampe i årtier? For der er ikke nogen integrationsplaner, som reelt har virket. Man skal yde for at nyde. Det vil være min afsluttende bemærkning.

KL 10:32

Jeg skal læse et forslag til vedtagelse op – det må formanden undskylde, det havde jeg helt glemt – som er fremsat af Dansk Folkeparti.

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer:

- at 49 pct. af de 25-64-årige med ikkevestlig oprindelse trods utallige år i landet ikke er i arbejde, og at de dermed belaster den offentlige økonomi uhensigtsmæssigt. I 2014 kostede ikkevestlige indvandrere og efterkommere den danske stat 33 mia. kr.
- at skiftende integrationsindsatser over for ikkevestlige indvandrere og efterkommere ikke har vist sig tiltrækkelige, og at integrationsopgaven overordnet set har vist sig at være umulig. Det skyldes, den store ikkevestlige indvandrings kulturelle og religiøse baggrund.

Folketinget pålægger derfor regeringen at udarbejde en hjemsendelsesstrategi, med henblik på at ikkevestlige indvandrere i Danmark, der ikke vil integrere sig og bidrage til samfundet, bliver sendt til hjemlandet«.

(Forslag til vedtagelse nr. V 89).

KL 10:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Forslaget til vedtagelse indgår i den videre forhandling.

Der er en kort bemærkning fra hr. Finn Sørensen, Enhedslisten. Værsgo.

KL 10:33

Finn Sørensen (EL):

Tak. Der er noget, jeg ikke rigtig forstår i Dansk Folkepartis argumentation. For det meste af det handler om, at nu skal de der flygtninge og indvandrere bare se at finde sig et job, som om det var noget, der hang på træerne, men det mener ordføreren åbenbart at det gør. Det er den ene ting, man siger. Men så kommer det klare budskab, som vi har hørt flere gange her i salen: Flygtninge skal ikke integreres i det danske samfund. Så er det bare, jeg spørger: Hvorfor skal de så ud på arbejdsmarkedet? For det er jo vejen til integration.

KL 10:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ordføreren.

KL 10:34

Marlene Harpsøe (DF):

Ordføreren fra Enhedslisten siger, at jobbene ikke hænger på træerne. Der vil jeg i hvert fald sige, at der har været over 800.000 jobåbninger inden for et helt år. Det har jeg i hvert fald registreret af de seneste tal. Så der er rent faktisk job at få. Men det handler meget om indstilling, og så længe det er, man er her, så mener vi i Dansk Folkeparti, at man skal bidrage. Men vi synes, det er et problem, at flygtninge gøres til indvandrere, fordi vi jo har set i årtier, at de ikke er til at integrere, og derfor er det, at vi fra Dansk Folkepartis side siger, at man skal have en hjemsendelsesstrategi for de grupper af flygtninge, som det ikke er muligt at integrere.

KL 10:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Finn Sørensen.

KL 10:34

Finn Sørensen (EL):

Tak. Nu er jobåbninger – til orientering for alle dem, der kigger med – ikke det samme, som at der er tilstrækkeligt med ledige job til de mange arbejdsløse, vi har. Vi har over 180.000 aktivt arbejdssøgende, som ikke kan finde et job. Det er jo virkeligheden. Så det kan man ikke snakke sig bort fra.

Ordføreren har jo slet ikke forklaret sig. Dansk Folkeparti har den holdning – som det eneste parti her i Folketinget – at man ikke må integrere flygtninge. Det er en klar politik, men så er det da fuldstændig selvmodsigende at punke flygtningene, fordi de ikke er ude på arbejdsmarkedet. For det er jo der, integrationen sker, så det hænger overhovedet ikke sammen. Hvis det lykkes at få flygtningene ud på arbejdsmarkedet, ja, så begynder integrationen jo stille og roligt. Det er alle de andre partier i Folketinget enige om. Trods alle mulige andre uenigheder er alle andre partier enige om, at den bedste vej til at blive en del af det danske samfund er at komme i gang på arbejdsmarkedet. Så det er jo fuldstændig selvmodsigende.

KL 10:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ordføreren.

KL 10:36

Marlene Harpsøe (DF):

Det er jeg fuldstændig uenig i. Til forskel fra Enhedslisten fører Dansk Folkeparti rent faktisk en konsekvent politik på det her område, og jeg synes, at det ville klæde Enhedslistens ordfører at have lidt realitetssans i forhold til, hvad det er, der foregår. Man kunne jo starte med at se det TV 2-program, der var i går, der hedder »Er det sådan, man bliver dansk?« Her viser det sig altså, at der er rigtig, rig-

tig mange af de her flygtninge, som har en uacceptabel adfærd og en rigtig dårlig indstilling til det at tage et arbejde. Der kunne man starte med at dykke ned fra Enhedslistens side.

Kl. 10:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. Mattias Tesfaye, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 10:37

(Ordfører)

Mattias Tesfaye (S):

Det danske Folketing har diskuteret det her emne i mange, mange år, og utallige er de forsøg, som både kommuner og arbejdsmarkedets parter og Folketinget har igangsat. Alligevel har udlændinge fra ikkevestlige lande haft en markant lavere beskæftigelsesgrad i det danske samfund, særlig kvinderne.

Vi må nok erkende, at det er sværere, kræver mere, koster mere og tager længere tid at få omplantet mennesker fra andre kulturer til det højt specialiserede danske arbejdsmarked. Men vi skal selvfølgelig ikke give op. Det er tværtimod vores pligt som samfund at lære af de utallige fejl og også de succes historier, som nu er en del af vores fælles erfaringsgrundlag.

Den første vigtige lektie er, at antallet af nye opholdstilladelser betyder meget for vores samfunds muligheder for at sikre en god integration på arbejdspladserne. Der er selvfølgelig enkelte flygtninge, som spadserer lige ind bag et skrivebord som softwareprogrammører eller bygningsingeniører. Jeg tror, vi alle har set tv-udsendelser om det, og det er selvfølgelig kun godt. Det er dejligt at se danske virksomheder, ansatte og flygtninge finde sammen til glæde og gavn for alle. Men når tv'et er slukket, skal vi også være ærlige over for hinanden. Der er meget langt mellem de historier.

Langt, langt de fleste flygtninge og deres familiesammenførte er ufaglærte. Mange er analfabeter, og nogle har aldrig haft det, vi forstår som et lønarbejde. De fleste bliver ikke overlæger lige foreløbig. Langt de fleste skal i første omgang finde ufaglært arbejde på et arbejdsmarkedet for ufaglærte, som i forvejen bliver mindre og mindre.

De nye medborgere står altså nede på jobcentret og skal snakke med de samme sagsbehandlere, som skal hjælpe de danske ufaglærte med at komme i gang. De ringer efter de samme virksomheder i de samme brancher og leder efter de samme jobåbninger.

Vi beder altså igen de lavest lønnede og de kortest uddannede danskere om at træde et skridt til siden og skabe plads til flere. Når endnu en vellønnet og godt uddannet person udtaler, at vi har plads til flere udlændinge, forstår jeg godt, hvis der skulle sidde en enkelt arbejdsløs ufaglært og tænke: Hvem er »vi«? Der menes vist, at det er dem, der nok har plads til flere. Det er jo i praksis de ufaglærte, der skal kæmpe om de samme timer som rengøringsassistent eller lagerarbejder eller på weekendvagt i opvasken.

Selv om nye tal viser, at der er en stigning i antallet af flygtninge og familiesammenførte, der har fået job, er det stadig fra et meget lavt niveau. Inden for 5 år er det gået fra 6 pct. til 12 pct., og det er selvfølgelig godt. Men det er langt fra godt nok.

Andre undersøgelser dokumenterer samtidig, at udlændinge har svært ved at bide sig rigtig fast på det danske arbejdsmarked. Den endelige pris for den lavere beskæftigelsesgrad er omdiskuteret, men der er i hvert fald tale om et anseligt milliardbeløb. Det er penge, der ellers kunne være brugt på hjemmehjælp, skoler eller nødhjælp i nærområderne. Derfor bør vi selvfølgelig interessere os for den økonomiske side af sagen.

Men det er mindst lige så vigtigt, at Folketinget også forholder sig til de sociale konsekvenser af det alt for høje antal udenlandske familier, der ikke får lønsedler i deres e-boks, men breve fra jobcenteret.

Mennesker har ikke godt af permanent at blive forsørget af andre. Vi har brug for at bidrage for at være til. Børn har brug for at se deres mor og far gå på arbejde. Børn har brug for forældre, der har noget andet at fortælle om, end hvad der har været i arabisk tv hele dagen. Alle har godt af, at penge kommer fra arbejde og ikke fra kommunen. Hver eneste gang en far eller mor får ordentligt fat på arbejdsmarkedet, øges børnenes chancer for at få en uddannelse og et godt liv. Ingen socialpolitik er bedre end fast arbejde.

Derfor har vi støttet integrationsgrunduddannelsen med alle dens små fejl og mangler, og derfor har vi fremsat forslag om, at erhvervsuddannelse skal tælle med i beskæftigelseskravet for få permanent opholdstilladelse. Derfor har vi støttet Odense Kommune i deres arbejde med at vende bunkerne og insistere på, at de mange indvandrerkvinder, der har noget at bidrage med, også får noget at bidrage til. Derfor er vi modstandere af det med dansk først, arbejde bagefter. Vi er tilhængere af arbejde først, dansk imens, og derfor har vi foreslået, at det uddannelsesforløb, der i dag gælder for unge, måske også kan udvides til nogle af de indvandrerkvinder, der har været på kontanthjælp i lang tid.

Socialdemokratiet er tilhængere af en stram udlændingepolitik, fordi vi ønsker at reducere antallet af asylansøgere og familiesammenførte fra ikkevestlige lande. Vi er glade for at kunne finde sammen med regeringen om det her.

Men vi er samtidig af den opfattelse, at integrationspolitikken har haltet en smule det seneste stykke tid. Vi håber, at forespørgselsdebatten her i dag kan være medvirkende til, at vi nu også indstiller den politiske opmærksomhed på at sikre, at de nye medborgere får en plads i vores samfund og nogle opgaver, noget ansvar og noget værdighed.

Vi har derudover en vedtagelsestekst, og jeg skal på vegne af Radikale Venstre, SF og Alternativet læse følgende:

Forslag til vedtagelse

»Nye tal viser, at antallet af flygtninge og familiesammenførte til flygtninge, der har fået job, er tredoblet. Det er meget glædeligt. Hver gang fem af disse borgere kommer i arbejde, styrker det samfundsøkonomien med en million kroner. Derudover får endnu flere familier glæden og stoltheden ved at tjene sine egne penge og bidrage til samfundet.

Folketinget er dog samtidig opmærksom på, at alt for mange flygtninge og familiesammenførte stadigvæk er på offentlig forsørgelse. Det er hverken økonomisk eller menneskeligt holdbart.

Folketinget støtter derfor de politiske initiativer, der er aftalt med arbejdsmarkedets parter og Kommunernes Landsforening.

Folketinget udtrykker desuden sin opbakning til, at stadig flere flygtninge erklæres jobparate og opfordrer samtidig virksomheder og medarbejdere til at tage godt imod udlændinge, der forsøger at få fodfæste på det danske arbejdsmarked.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 90).

Kl. 10:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Også det her forslag indgår i den videre diskussion.

Der er nogle korte bemærkninger. Først er det hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:42

Martin Henriksen (DF):

Tak for det, og tak for ordførertalen. Jeg kunne godt tænke mit at spørge hr. Mattias Tesfaye om noget. Når det nu f.eks. er sådan, at 80 pct. af alle syrere er uden for arbejdsmarkedet, hvilket jo er et meget, meget højt tal, er tiden så ikke inde til at konstatere, at de rigtig, rigtig mange integrationsplaner, der har været gennem tiden – jeg tror, det er 23 – ikke har virket, og at der ikke er noget, der tyder

på, at de mange integrationsprogrammer kommer til at virke? For al erfaring viser, at på mange områder er vi simpelt hen for forskellige kulturelt, socialt osv.

Kl. 10:45

Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, om ikke Socialdemokraterne ville være med til at ændre kurs, så vi i langt højere grad fokuserer på at lave en hjemsendelsesstrategi for hver flygtning, der kommer til Danmark, i stedet for at lave integrationsplaner, og at man fokuserer på at gennemføre flere stramninger af asylpolitikken, så der kommer færre hertil.

Kl. 10:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 10:43

Mattias Tesfaye (S):

Til det sidste kan jeg sige, at vi har været glade for at deltage i de opstramninger af asylpolitikken, der sikrer, at der bliver udstedt færre opholdstilladelser.

Til det første vil jeg sige, at vi ikke er modstandere af integration, selv om det er vores holdning, at folk, der er her på en tidsbegrænset opholdstilladelse selvfølgelig skal være her tidsbegrænset, og at de i det omfang, de ikke har fået en permanent opholdstilladelse, er klar over, at ambitionen er, at hvis der kommer fred eller det bliver muligt at rejse hjem, så vil det være positivt.

Kl. 10:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 10:44

Martin Henriksen (DF):

Lad mig spørge på en anden måde. Mener Socialdemokratiet, at der er behov for, at der her i Folketingssalen bliver fremsat forslag, der tjener det formål at begrænse tilstrømningen yderligere? Og hvis Socialdemokratiet mener det, vil Socialdemokratiet så selv komme med nogle forslag? For vi kan godt have en diskussion om, om alle dem, der nu er kommet, skal integreres, eller om man skal lave hjemsendelsesstrategier for dem. Og det kan vi så være uenige om.

Men hvis man har det synspunkt, at jo færre, der kommer, jo nemmere er det trods alt at få dem, der er her, til at falde til, så må det jo betyde, at Socialdemokratiet ønsker, at der kommer flere stramninger. Har Socialdemokratiet planer om at fremsætte forslag i Folketingssalen, som, hvis de bliver gennemført, vil betyde, at der kommer færre asylansøgere til Danmark, så antallet kan komme endnu længere ned?

Kl. 10:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 10:44

Mattias Tesfaye (S):

Vi mener, at antallet af asylansøgere i 2015 var for højt. Det faldt i 2016, men det tal synes vi også er for højt, og derfor har vi støttet de forslag til opstramninger, og vi vil ikke afvise at støtte andre forslag til opstramninger af udlændingeloven. Vi har ikke selv noget på vej, men hvis Dansk Folkeparti har noget på vej, er vi meget interesseret i at diskutere de forslag, hvis de har til hensigt at nedbringe antallet af asylansøgere, der søger mod Danmark – ja.

Kl. 10:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Så er det fru Marlene Harpsøe, Dansk Folkeparti.

Marlene Harpsøe (DF):

Tak til ordføreren for ordførertalen. Det er jo glædeligt at høre i svaret til hr. Martin Henriksen, at Socialdemokraterne er klar til at diskutere yderligere stramninger, men gælder det også en hjemsendelsesstrategi for de flygtninge, der er her i landet, som ikke bidrager til det danske samfund? Gælder det også det?

Kl. 10:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 10:45

Mattias Tesfaye (S):

Hvis der er udlændinge i Danmark, der har en permanent opholdstilladelse, mener vi ikke, at det giver nogen mening at udarbejde en hjemsendelsesstrategi for dem, heller ikke selv om de har været på kontanthjælp i et stykke tid. Men hvis det er folk, der er her på en midlertidig opholdstilladelse, og særlig selvfølgelig, hvis det er folk, der er her på tålt ophold, og hvis det er afviste asylansøgere, ja, så er vi selvfølgelig meget interesseret i at diskutere, hvad der skal til for at få flere af dem sendt hjem. Det er bare lettere sagt end gjort.

Kl. 10:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Marlene Harpsøe.

Kl. 10:46

Marlene Harpsøe (DF):

Det synes jeg var en meget vag besvarelse, som på ingen måde var tydelig. Jeg hører også, at ordføreren siger, at integrationspolitikken her i landet har haltet. Jamen hvordan har den haltet? Socialdemokraterne har jo selv siddet ved magten i rigtig, rigtig mange år tidligere, og der har man ikke gjort noget.

I har haft 4 år i regering, før den nuværende regering tiltrådte. Der skete heller ikke noget. Det er glædeligt, at I er med på nogle stramninger sammen med bl.a. Dansk Folkeparti og den nuværende regering, men hvad mere skal der til? Hvad er det for et columbusæg, som Socialdemokraterne nu har fundet, der gør, at vi kan sikre integration på det her område? For i Dansk Folkeparti ser vi det ikke.

Kl. 10:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Jeg skal lige sige, at man ikke skal tiltale hinanden direkte herinde.

Værsgo.

Kl. 10:47

Mattias Tesfaye (S):

Jeg ved ikke, om jeg synes, at det er et vagt svar, jeg kommer med. Dansk Folkepartis medlem af Folketinget Marlene Harpsøe spørger mig, om Socialdemokratiet vil være med til en hjemsendelsesstrategi over for udlændinge, der ikke bidrager aktivt til det danske samfund. Til det vil jeg sige: Udlændinge er jo folk, der ikke har dansk statsborgerskab, men hvis de har en permanent opholdstilladelse, er det ikke Socialdemokratiets politik, at der skal udarbejdes en hjemsendelsesstrategi for dem. Det synes jeg er et rimeligt klart svar.

Med hensyn til andre udlændinge, som ikke har en permanent opholdstilladelse – og her understreger jeg selvfølgelig særlig afviste asylansøgere, folk på tålt ophold – er vi mere end villige til at diskutere, hvad der skal til for at få dem sendt hjem. Så jeg beder bare om, at når vi diskuterer muligheden for at hjemsende udlændinge, at vi prøver at adskille dem, der har permanent opholdstilladelse, og dem, der ikke har.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:47

til sidst være dansk statsborger. Jeg er simpelt hen imod hele den tænkning.

Kl. 10:51

Kl. 10:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 10:51

Christian Langballe (DF):

Tak, formand. Jeg vil godt rose ordføreren for i modsætning til de virkelighedsresistente utopister fra Enhedslisten faktisk at forholde sig til problemstillingen, og det synes jeg ordføreren gør. Jeg har bare et grundlæggende problem med hensyn til de integrationsstrategier, der har været, og her kritiserer jeg ikke regeringen eller skiftende regeringer, men jeg kritiserer det mentalitetsproblem, jeg mener ligger i det, nemlig det forhold, at man år efter år efter år har sagt, at flygtninge skal gøres til indvandrere fra dag et, de skal integreres i det danske samfund osv. osv. Og det har man brugt utrolig mange penge på, og man har brugt utrolig meget energi og iværksat mange planer for at få det her til at lykkes, og så viser det sig bare, at det gang på gang kuldsejler. Der vil jeg så nok sige: Er det ikke på tide, at vi begynder at forholde os reelt til det her og så sige, at den opgave, som den danske velfærdsstat har påtaget sig angående de her integrationsprojekter, simpelt hen er en umulig opgave og ikke kan lade sig gøre?

Kl. 10:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 10:49

Mattias Tesfaye (S):

Er glasset halvfuldt, eller er det halvtomt? Det går dårligt med integrationen, og det er gået dårligt i adskillige årtier med integrationen, men jeg synes, det er forkert derudaf at konkludere, at integrationen i det danske samfund for udlændinge, der kommer fra f.eks. ikke-vestlige lande, er umulig. Vi skal jo huske på, at selv om der er en markant overrepræsentation af udlændinge fra ikke-vestlige lande i kriminalitetsstatistikkerne og i arbejdsløshedstallene, afslører tallene også, at flertallet af folk, der opholder sig i Danmark og er fra et ikke-vestligt land, er lovlige mennesker, der har et arbejde, der opdrager deres børn ordentligt, og som er gode og ordentlige borgere i vores samfund. Det dækker tallene også over. Så det er rigtigt, at vi har problemer med integrationen, men det er forkert derudfra at konkludere, at det dermed ikke kan lade sig gøre. Vi er store tilhængere af en integrationspolitik, og vi mener, det vil være forfejlet, hvis vi sagde til folk, der fik asyl i Danmark, at ambitionen ikke var, at de skulle blive en del af det danske samfund, men at ambitionen var, at de skulle isoleres fra det danske samfund.

Kl. 10:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 10:50

Christian Langballe (DF):

Jo, men mit udgangspunkt har sådan set været – det er bare for at få det skåret ud i pap – at jeg faktisk mener, at flygtninge skal man passe på, så godt man kan, men de skal da ikke blive danske statsborgere. Det mener jeg simpelt hen ikke pr. definition de skal. Jeg mener sådan set, at det, der må være formålet, er, at de kommer tilbage igen. Det er jo det, der er udgangspunktet for at være flygtning. Det, der er problemet i forhold til den integrationsstrategi, som jeg synes skiftende regeringer har arbejdet med, er, at man pr. definition bare siger: Hvis du er trådt ind på dansk grund som flygtning og får asylstatus, skal du pr. definition integreres i det danske samfund og

Mattias Tesfaye (S):

Det er jo en ærlig sag at være imod den tænkning, men alternativet til den tænkning er, at folk opholder sig i Danmark, får beskyttelse i Danmark, men ikke bliver en del af det danske samfund, og det vil sige, at de sådan set permanent ville være på støtten i nogle flygtningelejre i Danmark, og det mener jeg ikke er holdbart, hverken økonomisk eller menneskeligt. Skulle man forestille sig børn vokse op der i 2, 3, 10, 15 år og ikke lære dansk, ikke se deres familie være en del af det danske arbejdsmarked? Det mener jeg ikke er holdbart. Så mener jeg, det er mere holdbart at have en integrationspolitik.

Kl. 10:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det hr. Bent Bøgsted, Dansk Folkeparti.

Kl. 10:51

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Jeg tror ikke, at der er tvivl om, at vi alle sammen er enige om, at integrationsindsatsen siden 1980 har fejlet totalt. Det behøver vi ikke at tage en stor diskussion om. Når man ser på dem, der kommer til Danmark – dem, der så kan få lov at blive i Danmark – og på en vellykket tilgang til arbejdsmarkedet, vil ordføreren så erkende, at der, hvor der er en vellykket tilgang, er der, hvor indvandreren og flygtningen selv gør en meget stor indsats for at tilpasse sig det danske samfund? Sagt på en anden måde: For at det skal lykkes, er vi nødt til at stille krav til dem og sige til dem, at de godt kan droppe alle særkrav, når de kommer til Danmark. Og det skal de egentlig have at vide fra starten, når de kommer til Danmark: Glem alt om særbehandling, glem alt om særlig påklædning, glem alt om særlige krav til mad, men tilpas jer det samfund, som I siger at I vil være i.

Kl. 10:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 10:52

Mattias Tesfaye (S):

Jeg mener, det er vigtigt, at vi siger til folk, at det sagtens kan lade sig gøre at være muslim og leve i Danmark. Men der, hvor religionen støder sammen med demokratiet, er det Gud, der har vigepligt. Det synes jeg godt at man kan få sagt meget tydeligt. Det vil sige, at der, hvor der er nogle religiøse krav til, hvordan tilværelsen skal indrettes, hvordan samfundet skal indrettes – det er fint, at de har de ideer – som støder sammen med de beslutninger, vi har truffet i folkestyret, og med det, som er de bærende værdier i Danmark, må det være deres religion, der har vigepligt. Og det er intet problem for de mennesker, der har taget det til sig, og det er der heldigvis masser af muslimer der har, og som har fået deres religion til at fungere fremragende i det danske samfund, men der, hvor de ikke vil tage den tilgang til sig, giver det problemer. Det giver jeg spørgeren ret i.

Kl. 10:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 10:53

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Det, jeg også tænker på, er, når de kommer ud på arbejdspladserne, hvor der er nogle, der begynder at stille særkrav om, at de vil have lov til at gå med en bestemt påklædning. Vi så det jo i den serie der, hvor der var en, der gik hjem, fordi han gik med kasket. Der er jo andre steder, hvor folk, der kommer herop, tager kasketten eller tager sløret af, fordi de vil tilpasse sig. Der var også hende syrerer i udsendelsen fra Bilka, som havde slør på, og da hun blev ansat hos Montana Møbler, havde hun ikke slør på. Det er jo en måde at tilpasse sig på. Man finder ud af, at hvis man vil noget, må man også selv gøre en stor indsats, ellers får man aldrig fodfæste på arbejdsmarkedet, for arbejdsgiverne stiller altså krav. Vi ser det også på slagterierne, hvor de siger: Glem alt det der om at bede; det kan du gøre derhjemme.

Kl. 10:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Mattias Tesfaye (S):

Ja, det er vi to enige om.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Finn Sørensen, Enhedslisten.

Kl. 10:54

Finn Sørensen (EL):

Jeg vil faktisk godt takke ordføreren for en noget mere nuanceret tale end den allerførste, vi hørte, fra Dansk Folkepartis ordfører. Det havde jeg selvfølgelig også ventet, men det, jeg godt kan lide ved den, trods uenighed i en række af de konkrete politikker, er jo, at ordføreren forholder sig nuanceret til tingene og også fremhæver de lyse sider, de gode historier. Så tak for det.

Det, jeg gerne vil spørge ordføreren om, er, hvad ordføreren med ordførerens kendskab til arbejdsmarkedets forhold mener om den massive brug af virksomhedspraktik, som finder sted specielt i forhold til gruppen af flygtninge, men jo også i forhold til andre arbejdsløse, og som jo i meget, meget få tilfælde får et ordinært job – omkring 10 pct. af dem får et ordinært job. Dansk Arbejdsgiverforening kom her for et par dage siden med en udmelding om, at det kun er 7 pct. af dem, der gennemfører en virksomhedspraktik, der får et ordinært job.

Hvad mener ordføreren om den metode? Og er der ikke grund til at være lidt opmærksom på, at det måske i virkeligheden handler om noget helt andet, nemlig at arbejdsløse, herunder flygtninge, i stor stil bliver brugt som gratis arbejdskraft?

Kl. 10:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 10:55

Mattias Tesfaye (S):

Jeg mener grundlæggende, at det er bedst, hvis folk får et almindeligt overenskomstdækket arbejde. Men jeg er også nødt til at forholde mig til de beskæftigelsespolitiske initiativer, de har i skufferne på de danske jobcentre, for vi ved med ret stor sikkerhed, at det, der virker, er det at komme ud på en arbejdsplads, og at det, der ikke virker, er det at sidde i rundkreds hos en eller anden privat aktør og tegne tegninger eller lave spagettimodeller eller noget andet aktivering, som vi har hørt om, som ikke er beskæftigelsesrettet. Så derfor er jeg ikke modstander af virksomhedspraktik eller integrationsgrundud-

dannelse, løntilskud eller alt det andet, der foregår på brædderne ude i det danske erhvervsliv, for det er det, der virker.

Det er selvfølgelig rigtigt, at det er et ægte dilemma, og derfor er vores udfordring på den ene side at få brugt de her beskæftigelsesrettede aktiveringsindsatser og på den anden side at sørge for, at de ikke bliver misbrugt. Jeg synes jo, det er en helt central del af lovgivningen, at det, der er støttet arbejde, også skal være merarbejde, altså merbeskæftigelse – det skal være noget arbejde, der ellers ikke ville være blevet udført – og jeg tror, at vi godt kan blive enige om, at der trænger man enkelte steder til at få strammet lidt op på, om den del af lovgivningen også bliver håndhævet godt nok.

Kl. 10:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Finn Sørensen.

Kl. 10:56

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg har en anden opfattelse af, hvad det her virksomhedspraktik bliver brugt til, og der er jo forskel på de forskellige instrumenter, som f. eks. er løntilskud. Det bedste er et ordinært job på ordinære vilkår, hvor arbejdsgiveren betaler det, han skal, i løn i forhold til overenskomsten, men hvis vi taler om løntilskud, som jo heller ikke er en fantastisk god ordning, er der dog trods alt væsentlig bedre erfaringer med jobeffekten af løntilskudsjob, altså muligheden for at få et ordinært job bagefter.

Men jeg vender tilbage til det i min ordførertale og vil hægte mig på det, ordføreren sagde til sidst, nemlig at der trænges til nogle opstramninger. For ordføreren var inde på noget, som jeg også er meget enig i. Det kan jo ikke nytte noget, at det, at flygtninge kommer ud på arbejdsmarkedet, fortrænger ordinære job og lukker døren for de mange arbejdsløse, vi har i forvejen. Så vil ordføreren uddybe de redskaber, der skulle til, for at sikre det?

Kl. 10:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Ordføreren.

Kl. 10:57

Mattias Tesfaye (S):

Det er bl.a. Dansk Supermarked, der er blevet kritiseret for at have en stor andel af arbejdsløse gående gratis, og i den forbindelse kontaktede jeg et stort varehus på Vestegnen, hvor jeg selv er valgt, for at spørge om, hvordan det fungerer, og om jeg måtte møde nogle af dem og sådan noget. Det, som varehuschefen fortalte mig, tog jeg med hjem, og det var: Jamen Mattias, vi gider slet ikke være under anklage for det her. Hvis vi skal være det, kan vi bare sige nej.

De føler sådan set, de gør samfundet en tjeneste. Det er jo ikke dem, der ringer ned til jobcenteret og beder om at få folk ud i virksomhedspraktik. Det er jo jobcenteret, der ringer ud til dem og beder dem om, om de ikke nok vil tage endnu en i virksomhedspraktik, f.eks. en flygtning. Det tror jeg måske også at vi som politikere skal tage lidt på os. Det er vores system, der presser dem ud i Bilka, det er ikke Bilka, der ligger og ringer og beder om dem.

Kl. 10:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det hr. Klaus Markussen, Venstre.

Kl. 10:58

(Ordfører)

Klaus Markussen (V):

Tak for det. Tak til Dansk Folkeparti for den her forespørgselsdebat, det er – som andre også har understreget i dag – en vigtig debat, som

naturligvis handler om vores arbejdsmarked og ikke mindst om, hvordan vi får flere med i det arbejdende fællesskab. Det er dybt bekymrende, at kun få flygtninge og indvandrere er i arbejde, og endnu mere bekymrende er det, at mange er på offentlig forsørgelse, som beskæftigelsesministeren for lidt siden satte meget konkrete tal på. Det er ærlig talt ikke godt nok. Venstre har den klare ambition, at alle, der bor i Danmark, skal bidrage til samfundet. Det betyder også, at flest muligt skal i beskæftigelse. Hvad angår de mange flygtninge, der kommer hertil, har vi en målsætning om, at hver anden skal være en del af arbejdsmarkedet efter 3 år i landet. Det er en ambitiøs målsætning, men Danmark skal være åben for velkvalificerede udlændinge – mennesker, der kommer hertil med lyst, evne og appetit på at gøre en forskel.

Vi har tidligere været, jeg synes godt, man kan sige for gode af os – berøringsangste. Integration sker nemlig, når vi stiller krav, og når vi formulerer forventninger. Vi befinder os midt i et økonomisk opsving. Hver tredje danske virksomhed hungre efter kvalificeret arbejdskraft. Derfor er det også vigtigt, at vi med debatten i dag åbner øjnene for den kvalificerede arbejdskraft, vi modtager med indvandringen. Nogle flygtninge og indvandrere kan gå direkte i job, sådan som andre også har sagt her i dag, mens andre har brug for, at vi som samfund hjælper. Det afgørende er, at vi stiller krav – krav om, at man i Danmark bidrager og er selvforsørgende via beskæftigelse.

Derfor er Venstre dybt optaget af at styrke flygtninges og indvandreres tilknytning til det arbejdende fællesskab. Det er vigtigt, at vi sikrer flygtninge og indvandrere kontakt, kendskab og tilknytning til arbejdsmarkedet. Derfor har vi med indførelsen af integrationsydelsen bragt balance i de økonomiske incitamenter. Det skal altid kunne betale sig at arbejde, og der skal være en mærkbar økonomisk gevinst ved at være i arbejde frem for at være på passiv offentlig forsørgelse. Vi skal huske på, at fællesskabet på arbejdspladsen er en afgørende forudsætning for at blive integreret.

Derudover indgik vi sammen med kommunerne og arbejdsmarkedets parter to- og trepartsaftaler, hvor integrationsuddannelsen, den såkaldte igu, med virksomhedspraktik, skoleforløb og danskundervisning er helt centralt. Med igu'en sikrer vi, at de, der kommer hertil, finder et fodfæste på arbejdsmarkedet, som senere skal give et godt afsæt til et fremtidigt job i Danmark. Topartsaftalen består af en række ambitiøse og mere fleksible initiativer til kommunernes integrationsindsats. Først og fremmest møder kommunen nu flygtninge som jobparate, og dernæst har vi styrket de virksomhedsrettede indsatser med igu'en. Topartsaftalen er resultatorienteret, og derfor er det økonomisk attraktivt for kommunerne at intensivere integrationsforløbene.

Desværre ser vi lige nu, at nogle kommuner ikke er konsekvente nok, når det gælder sanktioner i integrationsydelsen. Jeg kan afsløre, at vi har et stort arbejde foran os. I juni sidste år blev kun 327 af mere end 4.600 ikkevestlige indvandrerkvinder erklæret jobparate. De sidste 4.300 kvinder blev erklæret aktivitetsparate. En analyse fra Danmarks Statistik bakker desværre op om de her bekymrende tal. Ikkevestlige indvandrerkvinder er kun halvt så meget beskæftigede som kvinder med dansk oprindelse.

Odense Kommune ser en lignende tendens, og de vendte så, om man så må sige, stakken af kontanthjælpssager på hovedet. I et tæt samarbejde mellem kommunens socialoverlæge og lokale læger iværksatte de en fokuseret indsats for de aktivitetsparate borgere. I et tværfagligt fællesskab mellem sagsbehandlere, ledelse og lægerne gennemgik de sammen sagerne og fandt, at med skånetilbud kunne ni ud af ti kontanthjælpsmodtagere få en tilknytning til arbejdsmarkedet. Odensemodellen skal i mine øjne utvivlsomt inspirere landets andre kommuner. Det er vigtigt, at vi deler gode erfaringer med hinanden, for hvis vi rykker 5.000 i job, giver det en årlig gevinst på hele 1,25 mia. kr.

KL 11:03

Vi kan ikke lukke øjnene for den flygtningekrise, der presser hele Europa, men vi kan skabe de bedste betingelser for, at de mennesker, der kommer til Danmark, vil Danmark. Venstre tror på, at globaliseringen er en gevinst for det enkelte individ og for vores fællesskab. Vi passer bedst på vores danske værdier ved hurtigst muligt at sætte dem i tilknytning til arbejdsmarkedet. Finansministeriets analyser om flygtninges nettobidrag taler et sprog, som næppe kan misforstås. De personer, der kommer til Danmark for at arbejde, giver et økonomisk plus på det statslige regnskab. Og vi ser lige nu, at udenlandsk arbejdskraft både tager ufaglærte og højt specialiserede job.

Danske virksomheder skal have gavn af indvandringen, for Danmark vinder, når ideer, arbejdskraft og varer krydser landegrænser. Derfor er det væsentligt, at vi fortsat stiller krav og formulerer forventninger til de flygtninge og de indvandrere, der kommer til Danmark.

Så skal jeg læse et forslag til vedtagelse op på vegne af Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer,

– at 49 pct. af de 25-64-årige ikkevestlige indvandrere er uden arbejde og dermed ofte modtager overførselsindkomst, og at ikkevestlige indvandrere og efterkommere i 2014 udgjorde en nettoudgift på 33 mia. kr. Regeringen arbejder derfor for at udnytte opsvinget til, at flere kommer i beskæftigelse.

– at regeringen:

- har indledt dialog med KL om effektiv brug af sanktioner,
- vil undersøge kommunernes brug af lægeerklæringer og
- vil modvirke traditioner om, at kvinder ikke kan og skal arbejde.

– at regeringen og Dansk Folkeparti:

- har indført kontanthjælpsloftet, 225-timersreglen og integrationsydelsen, så det bedre kan betale sig at arbejde,
- fører en stram udlændingepolitik, så kommunerne kan fokusere indsatsen, og
- i løbet af 2017 vil drøfte, hvordan den aktuelle hjemsendelsesstrategi, hvori bl.a. indgår den styrkede repatrieringsindsats, som blev aftalt med den seneste finanslov, kan styrkes yderligere.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 91).

KL 11:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Tak til ordføreren. Også det her forslag indgår i den videre debat.

Men der er et par korte bemærkninger. Værsgo til fru Marlene Harpsø, Dansk Folkeparti.

KL 11:06

Marlene Harpsø (DF):

Tak til hr. Klaus Markussen for ordførertalen. Vi er jo helt enige i, at alle skal bidrage. Men nu har vi også i Dansk Folkeparti konstateret, at der har været rigtig mange, ja, faktisk utallige integrationsplaner, og alle har slået fejl. Nu har Venstre så sammen med regeringen sat sig for, at hver anden skal være en del af arbejdsmarkedet efter 3 år. Hvad er det lige præcis ved jeres integrationsplan nu, som vil have en virkning, når alle andre integrationsplaner har spillet fallit?

KL 11:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det er »regerings« og ikke »jeres«.

Værsgo.

Kl. 11:07

Klaus Markussen (V):

Tak for den præcisering. Lad mig nævne fire konkrete eksempler. For det første har kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen jo været med til at sikre, at det nu er attraktivt at arbejde frem for at være på passiv forsørgelse. For det andet er der en fortsat fokus på det her med ikke at acceptere, at man kan gå rundt på kontanthjælp i årevis uden en jobrettet indsats, altså med andre ord yderligere inspiration fra det, der skete og er sket i Odense Kommune. For det tredje er der en yderligere opfordring til, at vi via benchmark og sammenligninger af den kommunale indsats kan sikre, at vi udbreder viden om, hvem der gør det godt og har fundet nogle gode måder at håndtere opgaverne på, altså at det kan deles med de andre kommuner. Og endelig er der for det fjerde et eksempel, jeg vil nævne, nemlig hele fokusområdet omkring at afbureaukratisere og forenkle beskæftigelsesindsatsen for de mange medarbejdere i særlig kommunerne, som arbejder med det her område. Jeg synes, det er vigtigt, at vi lader de her initiativer virke.

Kl. 11:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Marlene Harpsøe igen. Værsgo.

Kl. 11:08

Marlene Harpsøe (DF):

Tak. Vi er jo enige om, at man skal stille krav. Og fra regeringens side har I jo nu fremsat en vedtagelsestekst, hvori I bl.a. siger, at I vil fokusere på det her med konsekvenserne. Undskyld? (*Formanden:* Ordføreren skal rette sig efter, at der ikke er direkte tiltale). Jeg er meget, meget ked af det. Jeg beklager meget. (*Formanden:* Det behøver ordføreren ikke at være, bare man gør det rigtige). Jeg har forstået det på den måde, at ordføreren ønsker, at der bliver stillet krav til de udlændinge, der kommer her til Danmark, og at der skal føres en konsekvent politik på området. Hvordan vil man helt konkret sikre, at kommunerne lever op til de muligheder, der er i lovgivningen, for at trække i ydelserne hos dem, som ikke lever op til reglerne?

Kl. 11:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:09

Klaus Markussen (V):

Jeg tror, at alle her spiller på samme bane og efter samme mål. Jeg noterede mig også, at beskæftigelsesministeren i sit indlæg tidligere her i dag gjorde opmærksom på den kontakt og den opfordring, der har været, til kommunerne og til Kommunernes Landsforening. Jeg tror på, at man skal holde fast i, at det her er en opgave, vi har sammen, og det er en opgave, hvor vi skal udbrede og sikre, at de rigtig gode måder fra dem, der gør det godt, bliver fremhævet, og at de andre og vi bruger de gode eksempler til at lade os inspirere.

Kl. 11:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti.

Kl. 11:10

Christian Langballe (DF):

Tak for talen. Og så vil jeg altså i øvrigt godt sige, at jeg jo synes, vi i forhold til udlændingepolitikken har haft et godt samarbejde med Venstre og også med regeringen. Det vil jeg godt anerkende. Og jeg mener, man kan dele Folketinget op i to kategorier. Der er realisterne på den ene side, og så er der utopisterne på den anden side. Og der mener jeg så bestemt, at Venstre tilhører realisterne.

Når jeg så alligevel tager ordet, er det, fordi jeg mener, at der stadig væk er noget tilbage at ønske. Jeg mener, at globaliseringen og hele den der globaliseringshyldelse har nogle negative sider, som jeg mener man bliver nødt til at adressere i det her. Og så vil jeg sige: Er sandheden, når det kommer til stykket, ikke det forhold, at fordi man synes, det er ubehageligt at lave en decideret hjemsendelsesstrategi, hvor man fortæller de folk, der kommer til landet, at de skal hjem på et tidspunkt, så prøver man at sætte et integrationsprojekt i søen, som ikke har en kinamands chance for at overleve? Det vil forlise ligesom de andre integrationsprojekter, fordi det altså også er en utopi, at man ved et trylleslag bare kan sige: Nu skal folk i arbejde. Jeg er normalt tilhænger af, at man stiller krav til folk. Jeg mener bare, at det der simpelt hen hviler på en utopi.

Kl. 11:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ordføreren.

Kl. 11:11

Klaus Markussen (V):

Tak for det. Vi deler synspunktet om, at det her ikke er a walk in the park eller noget, der kommer af sig selv. Det er der som bekendt ikke noget ud over lommeuld der gør. Det kræver en fokuseret indsats. Det kræver en orkestreret indsats, og det kræver et samarbejde mellem Folketing, regering og kommuner, som skal holde sig et fælles mål for øje, nemlig at sikre, at er man her i Danmark, og bor man her i Danmark, så bidrager man positivt til det her samfund. Og det gør man bedst ved at være i beskæftigelse. Og der mener jeg, og der er det Venstres holdning, at vi skal spille på alle de tangenter, der er på klaveret, for at få det til at ske.

Kl. 11:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Og der er ikke flere kommentarer. Jo, hr. Christian Langballe, værsgo.

Kl. 11:12

Christian Langballe (DF):

Jo, men der er noget, jeg bare bliver nødt til at anholde, for jeg tror sådan set, det er det her, der bliver diskussionen fremover. Altså, vi bevæger os ind i noget, hvor problemerne bare vil vokse år for år. Og det tror jeg bare vi må konstatere. Det er i hvert fald mit udgangspunkt. Og der mener jeg simpelt hen, at sandhedserkendelsen jo er væsentlig i forhold til at anerkende løsningerne.

Jeg mener simpelt hen, der er et grundlæggende problem i, at man gør flygtninge til indvandrere fra dag et. Jeg mener simpelt hen, den danske velfærdsstat har påtaget sig en opgave, som den ikke kan løse. Og det kommer til at få konsekvenser for vores børn og børnebørn, at man bare uden videre gør flygtninge til indvandrere. Jeg mener, at det er helt fejlslagent, og jeg mener faktisk, at det er på tide, at vi i fællesskab prøver at skifte spor og så sige: Nu er udgangspunktet, at folk faktisk skal hjem.

Kl. 11:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ordføreren.

Kl. 11:13

Klaus Markussen (V):

Tak for det. Jeg ser sådan på det, at det knap så meget er et spørgsmål om »om«, men mere et spørgsmål om »hvordan«. Det er jo således, at der for mennesker, der bor her i Danmark, er en markant forskel på, om man gør en positiv økonomisk forskel for Danmark, afhængigt af om man er i beskæftigelse eller ikke er i beskæftigelse. Og for Venstre er det altså vigtigt, at hvis man er her i Danmark, del-

tager man i det arbejdende fællesskab og bidrager positivt både menneskeligt, socialt og økonomisk til det her samfund.

Kl. 11:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er der ikke flere kommentarer til ordføreren. Vi skal have en ny ordfører, og det er hr. Finn Sørensen, Enhedslisten.

Kl. 11:13

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg vil gerne sige tak for, at forespørgslen bliver rejst, men når man hører forespørgeren fremlægge den – nu ved jeg ikke, om forespørgeren har tid til at høre efter; jeg har da vist fået påkaldt mig hendes opmærksomhed, og tak for det – tænker man: Så er vi her igen.

Der har været en tv-udsendelse i TV 2 med nogle kedelige eksempler på, hvordan nogle mennesker har forholdt sig til et praktikforløb, hvilket får ordføreren for Dansk Folkeparti til at sige følgende generalisering om en hel befolkningsgruppe, nemlig ikkevestlige flygtninge og indvandrere, og jeg citerer: Man vil gerne rage til sig af sociale ydelser, men man vil ikke arbejde. Det er noget, jeg noterer. Så tak for sådan en rigtig god, konstruktiv tilgang til, hvordan vi skal få et godt samarbejde med mennesker, der nu engang befinder sig her i landet. Jeg håber, at ordføreren forstår ironien.

Så sker der også en sammenblanding i debatten her. For vi taler jo om to forskellige grupper, der er her af forskellige årsager, der gælder forskellige regler for deres ophold, de har forskellige udfordringer, og derfor er det også forskellige løsninger, der skal til. De to grupper, jeg taler om, er selvfølgelig flygtninge og indvandrere. Det er jo to forskellige grupper.

Hvis vi tager flygtningene først, er det, som navnet siger, mennesker, der har fået ophold her i landet, fordi de er på flugt fra krig, tortur og personlig forfølgelse. Som udgangspunkt skal de hjem igen, når det er sikkert og forsvarligt vel at mærke, og det vil de fleste også gerne. Men så længe de er her, skal de behandles, ligesom vi selv gerne ville behandles i den situation. De skal have et tilbud om at blive en del af det danske samfund. De skal have et ordentligt sted at bo og tilbud om job og uddannelse.

Men cirka halvdelen af dem er altså plaget af forskellige lidelser og ikke mindst traumer efter de voldsomme oplevelser, de har været ude for. De skal ikke jages ud på et arbejdsmarked, hvor de hverken kender sproget eller kulturen. De skal have behandling og hjælp til at komme på fode, nøjagtig som vi ville behandle danske medborgere i den situation, og den hjælp får de i alt for ringe grad.

Den anden halvdel skal hurtigst muligt tilbydes et ordinært job, så de kan forsørge sig selv og deres familie, mens de er her. Det er jo også den begrundelse, der bliver brugt for, at alle flygtninge – og nu taler jeg om flertallet her, også den sårbare gruppe, desværre – skal i virksomhedspraktik fra dag et. Men det er jo bare ikke det, der sker. De bliver jo ikke tilbudt et ordinært job. Man bruger i stigende grad det redskab, der hedder virksomhedspraktik, hvor det er dokumenteret, også med svar fra ministeren til mig, at det kun er 10 pct., der får et ordinært job efter endt praktik. Resten bliver brugt som gratis eller billig arbejdskraft, især i supermarkeder, byggemarkeder og rengøring. Det er jo altså ikke småting, vi taler om.

I 2015 var der flygtninge i virksomhedspraktik svarende til 8.602 fuldtidspersoner – 8.602 fuldtidspersoner. Det er job, der burde have været udført og aflønnet på normale overenskomstmæssige vilkår. Hvis vi tager Dansk Supermarked – og det var jo så den anden side af TV 2's udsendelse, og det er, at de har sat fokus på, hvordan praktiken egentlig foregår der hos Dansk Supermarked, og de tal har vi også fået fra ministeren – havde de i 2015 8.961 personer igennem virksomhedspraktik. Det er ikke flygtninge alle sammen, men det er

langt hovedparten af dem. Det svarer til 1.390 fuldtidspersoner eller en sparet lønudgift på 417 mio. kr.

Samtidig siger Dansk Supermarked, at de klart melder ud, at de sådan set ikke har nogen intentioner om, at folk skal ansættes i ordinære job, for hvis de skulle forpligte sig til noget i den retning, kunne de jo ikke have alle de her mennesker gående. Der var det jo interessant at se, hvordan man på Danish Crown tackler den her situation. Det er jo det positive eksempel, for der siger man til de her flygtninge: Vi vil gerne gøre brug af jeres arbejdskraft, vi vil gerne hurtigst muligt i en situation, hvor I får et ordinært job. Og hvad var resultatet? Det store flertal af dem gennemførte praktikken, og de fik det job.

Min hovedanke imod den arbejdsmarkedspolitik, man fører over for flygtninge og jo også i stort omfang over for gruppen af ikkevestlige indvandrere, er lige nøjagtig, at man bruger dem som gratis arbejdskraft. Det er skadeligt for integrationen, og det er skadeligt for de danske lønarbejdere. Tiden er gået, tror jeg, formand.

Kl. 11:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det er korrekt. Så er der et par korte bemærkninger. Hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:19

Christian Langballe (DF):

Det ville godt nok glæde mig, hvis virkeligheden på et eller andet tidspunkt slog rod i Enhedslistens politiske overbevisning. Hvor ville det egentlig glæde mig. Jeg synes simpelt hen, at der er et utopisk, abstrakt, fjernt forhold til alt det, der omgiver os, som jeg ikke forstår. Man regner med, at man kan slå op i Marx' »Das Kapital« og så få løsningen på alle ting, som om det var sådan en teoretisk disciplin.

Jeg er enig med ordføreren i, at der skal sondres imellem flygtninge og indvandrere. Og ja, det er jo lige præcis det, der er problemet, nemlig at man gør flygtninge til indvandrere fra dag et og faktisk har gjort det hele tiden. Jeg vil gerne sondre. Jeg vil gerne sige, at okay, så lad os skille det ad, og så sige, at de folk, der flygter fra krig, kommer hertil, men de skal selvfølgelig hjem igen, sådan som det egentlig har været udgangspunktet, før man blev utopisk i det her spørgsmål, altså at flygtninge selvfølgelig på et eller andet tidspunkt skal tilbage til deres eget hjemland. Men partiet Enhedslisten er ikke inde at tage den diskussion, I vil jo slet ikke vide af den.

Kl. 11:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 11:20

Finn Sørensen (EL):

Hvad var spørgsmålet?

Kl. 11:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Man har ret til at komme med en kommentar, men det kan være, at der kommer et spørgsmål nu. Værsgo.

Kl. 11:20

Christian Langballe (DF):

Spørgsmålet er: Hvornår begynder Enhedslisten at forholde sig til virkeligheden? Er indvandringen et problem? Er flygtningestrømmen et problem? Er det forhold, at flygtninge gøres til indvandrere, et problem? Vil man overhovedet forholde sig til det? Enhedslisten holder sig fint ude af enhver diskussion, der forlanger, at man tager ansvar, for det gør partiet ikke. Det er jo fint at kunne sole sig i nogle ædle og abstrakte principper. Jeg mener bare ikke, at der er nogen realitet i dem.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 11:21

heder for at komme ind på det danske arbejdsmarked, i stedet for at vi bruger dem som gratis arbejdskraft. Det er skadeligt for de pågældende, for de lærer jo ikke, hvad det vil sige at være en del af en arbejdsplads på lige vilkår med kollegaerne, både løn- og ansættelsesmæssigt. Og kollegaerne kommer nemt til at se skævt til dem, fordi det jo er helt tydeligt – Dansk Supermarked er et strålende eksempel – at man bruger flygtninge og andre i virksomhedspraktik som en erstatning for folk i fuldstændig ordinær ansættelse, og det er dybt skadeligt.

Kl. 11:24

Finn Sørensen (EL):

Jeg synes, Enhedslisten gør meget for at påtage sig ansvaret. Vi er bare dybt kritiske over for den politik, der føres, og som ikke mindst føres med Dansk Folkepartis hjælp. Den er jo, at det eneste svar, man har til flygtninge og indvandrere i det her land og til den danske befolkning og de udfordringer, der helt klart er ved det, er, at lad os sætte dem ned i ydelser, lad os sende dem ud som billig arbejdskraft. Det er jo essensen af den politik, der bliver ført. Der er også nuancer, og der er andre tiltag, ja, men det er hovedessensen i det. Og så lad os ellers fattiggøre den gruppe ud fra en eller anden fuldstændig utopisk forestilling om, at det skulle gøre det nemmere at få dem i arbejde.

Kl. 11:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det fru Marlene Harpsøe, Dansk Folkeparti.

Kl. 11:21

Kl. 11:22

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg er helt enig med min kollega hr. Christian Langballe i, at der mangler noget realitetssans hos Enhedslisten. Jeg kunne godt tænke mig at spørge lidt ind til økonomien. I 2014 var udgifterne til ikke-vestlige indvandrere og efterkommere på 33 mia. kr. netto. Det svarer til 90 mio. kr. om dagen. Mener Enhedslisten, at det er rimelige udgifter, eller mener Enhedslisten, at det er udgifter, der skal nedbringes?

Kl. 11:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:22

Finn Sørensen (EL):

Tak for spørgsmålet. Det er da helt klart udgifter, der skal nedbringes.

Kl. 11:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:22

Marlene Harpsøe (DF):

Det var et kort svar, og tak for det korte og enkle og klare svar om, at de udgifter skal nedbringes. Så vil jeg bare gerne høre, hvordan Enhedslisten har tænkt sig at nedbringe de her udgifter. Hvis man ikke ønsker at stille krav til de flygtninge, der kommer her til Danmark, i forhold til at de skal ud på arbejdsmarkedet og yde, hvordan vil man så stille krav? For ellers forudser vi i Dansk Folkeparti, at de her udgifter jo sådan set bare bliver ved med at stige i en fuldstændig uacceptabel og eksplosiv retning.

Kl. 11:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:23

Finn Sørensen (EL):

De udgifter skal nedbringes på længere sigt, ved at vi foretager en investering, der fortjener ordet social investering, nemlig en investering i disse menneskers opkvalificering, en investering i deres mulig-

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi skal have den næste ordfører, som er fru Laura Lindahl, Liberal Alliance.

Kl. 11:24

(Ordfører)

Laura Lindahl (LA):

Først og fremmest vil jeg også gerne takke Dansk Folkeparti for at rejse den her forespørgselsdebat. Det er, som andre ordførere tidligere har været inde på, en ekstremt vigtig debat.

Når man kommer til Danmark, skal man bidrage til samfundet. Med det massive antal asylansøgere, som vi har set de seneste år, er det helt afgørende, at vi fremadrettet får grebet beskæftigelsesudfordringen rigtigt an, så vi ikke ender med endnu flere udlændinge på offentlig forsørgelse. Vi skal ikke gentage tidligere tiders fejlslagne integrationspolitik. Som samfund har vi totalt svigtet ikke mindst de kvinder, som kom hertil op igennem 1970'erne og 1980'erne. I et anfald af misforstået godhed tænkte vi, at det nok var bedst, hvis vi gav dem en bolig og en overførselsindkomst, og så kunne de lige sidde der og sunde sig en lille smule, og der har de så siddet i 25-30 år. Det kan vi ikke være bekendt. Det er mange af de kvinder, som i dag stadig væk er på kontanthjælp, selv om de har været i Danmark i 25-30 år, og som måske ikke taler dansk og ofte har meget lidt kontakt med andre danskere.

Den allerbedste form for integration er beskæftigelse, for ikke nok med at man får noget at stå op til, men det er også gavnligt at få et netværk uden for sin sædvanlige omgangskreds. Det er med til at rykke ens holdninger og opfattelse, og langsomt, men sikkert, bliver man en større del af samfundet, og måske kommer man endda også til at dele de værdier, som ligger til grund herfor.

Men hvordan får vi flere udlændinge i arbejde? Nu har vi i 30 år passivt set til i forhåbning om, at det hele nok skulle løse sig. Vi er blevet ved med at give dem kontanthjælp uden at stille de store krav, og det er jo helt tydeligt, at det ikke virker – vi er ikke lykkedes med at få størstedelen af dem i arbejde. Det har heldigvis ændret sig, og vi stiller i dag flere krav, end vi har gjort tidligere. Vi har øget incitamentet til at arbejde ved at indføre integrationsydelse, vi har indgået store aftaler med arbejdsmarkedets parter om, at det skal være nemmere for nyankomne at komme i arbejde, og vi stiller også krav til danskundskaber. Det er alt sammen skridt i den rigtige retning, og vi skal fortsætte ud ad den vej.

Vi kan jo også konkret se, at ironisk nok har det store antal af asylansøgere også fået kommunerne til at tænke ud af boksen. Vi ser kommuner, der er mere optaget af udfordringen, fordi de er blevet presset på økonomien. Mange kommuner tager nu fat på de brancher, som har brug for arbejdskraft, har brug for uaglært arbejdskraft, for netop at skaffe jobåbninger til nydanskere. Og det er meget mere i den retning, vi skal. Vi skal bruge det opsving, som vi står i, til også at få flygtninge i job. Og det kan man faktisk også godt se at flere kommuner er begyndt at tænke i. I den kommune, hvor jeg selv sidder i kommunalbestyrelsen, Frederiksberg Kommune, har vi lavet en aftale med et buschaufførselskab, som mangler buschauffører. De har sindssygt svært ved at rekruttere dansk arbejdskraft, og derfor har vi så lavet en aftale som kommune, hvor vi siger, at vi får et dansk-

kursus hos dem, får uddannet vores flygtninge, mod at de så tager dem i job. Og det er jo sådan en type partnerskaber, sådan en type aftaler, sådan en type nytænkning, som kommunerne er blevet bedre og bedre til.

Et andet eksempel er, at vi i Liberal Alliance i samarbejde med Lejerbo, som har Mjølnerparken, foreslog, at man simpelt hen i Lejerbo i Mjølnerparken skulle fratage alle beboerne kontanthjælp og stille et job til rådighed i stedet, så de simpelt hen ikke havde kontanthjælpen, men havde en jobgaranti. Det ville Lejerbo gerne hjælpe med, og de sagde selv, at deres klare opfattelse var, at det var det, der skulle til, for at kvinderne også kom ud, for kvinderne er rigtig svære at få med, men hvis de blev tvunget til det, fordi man fratog dem deres forsørgelsesgrundlag og satte et job i stedet, så ville man også få dem med.

Så vi arbejder med forslag, og vi ser de gode tendenser i kommunerne, men det er klart, at det er noget, der fortsat skal være fokus på, og det er der heldigvis også i regeringen. Tak for ordet.

Kl. 11:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Der er et par korte bemærkninger. Det er først hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti.

Kl. 11:29

Christian Langballe (DF):

Tak for talen. Jeg kunne godt tænke mig at spørge helt principielt, hvad ordførerens holdning er til det, jeg nu siger. Jeg mener, det er et grundlæggende problem, at vi har flygtninge, der er kommet her til landet siden den her forfærdelige flygtningelov fra 1983, og hvor strategien har været, at de skal gøres til indvandrere fra dag et og med tiden skal have et statsborgerskab. Den trappetige mener jeg simpelt hen er totalt forfæjlet, og jeg mener, at den kommer til at give Danmark store udfordringer og problemer ikke bare nu, men også i de næste 10, 20, 30 og 50 år. Jeg vil godt høre ordførerens holdning til det.

Kl. 11:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det ordføreren.

Kl. 11:30

Laura Lindahl (LA):

Jeg vil egentlig sige, at jeg ikke mener, at det, at vi forsøger at skubbe flygtninge i job, er en påbegyndt trappetige mod et statsborgerskab i Danmark. Jeg mener, at de skal have et job, fordi vi ikke skal forsørge dem. Men når der igen er trygt og sikkert i deres land, skal de hjem.

Kl. 11:30

Christian Langballe (DF):

Det er sådan set en holdning, jeg deler. Men der er bare noget, jeg ikke forstår. For det første mener jeg, at det, der er problematisk i dag, er, at de her mange integrationsprojekter simpelt hen ikke virker. Jeg tror sådan set helt grundlæggende, at folk, der gerne vil integreres, bliver integreret. Jeg tror faktisk, at det er den personlige vilje til integration, der spiller den største rolle. Og for det andet synes jeg bare, at der er et grundlæggende problem i det her, for hvorfor laver vi så ikke en hjemsendelsesstrategi fra dag et og siger til de her mennesker, der kommer her til landet: Husk på, at I er her midlertidigt; I ikke skal gøre jer nogen forhåbning om permanent opholdstiladelse eller statsborgerskab, for I skal selvfølgelig hjem igen, når der er fred i jeres land? Hvorfor siger man ikke det?

Kl. 11:31

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 11:31

Laura Lindahl (LA):

Jeg tror sådan set, at spørgeren har ret i, at mange af dem, der gerne vil integreres, bliver integreret. Men jeg er jo også af den opfattelse, at incitamenter virker, og jeg tror sådan set godt, at man kan skubbe til en motivation og vilje til at blive integreret ved at lægge de rigtige incitamenter ind i systemet, f.eks. lavere sociale ydelser til målgruppen. Til det om, hvad man skal stille de her mennesker i udsigt, når de kommer, er det ikke min opfattelse, at man i dag stiller dem i udsigt, at de en dag kan blive danske statsborgere. Mit indtryk er, at man stiller dem i udsigt, at de kan og skal have et job, fordi de skal forsørge sig selv. Den tilgang er jeg enig i.

Kl. 11:32

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Så er det fru Marlene Harpsøe, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:32

Marlene Harpsøe (DF):

Tak til ordføreren for Liberal Alliance. Jeg vil tage lidt fat i forhold til det her med den personlige indstilling, for det er da i hvert fald vores indstilling i Dansk Folkeparti, at hvis det er, man kommer til Danmark med en indstilling om, at man gerne vil integreres, at man gerne vil i arbejde, så viser det sig jo også i beskæftigelsestallene helt automatisk. Men vi må jo bare erkende, at langt størstedelen, altså af den her gruppe, jo sådan set ikke er i beskæftigelse. Vi ser jo bl.a., at tal fra 2015 viser, at 84 pct. af syrerne ikke var i arbejde, ikke var i beskæftigelse.

Så er det, jeg bare gerne vil spørge ordføreren for Liberal Alliance om, om det ikke er korrekt, at den personlige indstilling er alt afgørende, i forhold til om man rent faktisk får et job.

Kl. 11:33

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 11:33

Laura Lindahl (LA):

Jo, det tror jeg sådan set spørgeren har ret i, altså at den personlige indstilling da er meget afgørende for, hvor nemt det er at få et job. Det gælder både for flygtninge, indvandrere og sådan set også for danskere. Men jeg tror jo stadig væk på, at incitamenter virker, og jeg tror jo stadig væk på, at incitamenter kan påvirke den personlige motivation for at få et arbejde.

Jeg tror sådan set, at man er mere motiveret for at få et arbejde, hvis den ydelse, man får, er lavere, end hvad det vil give at have et arbejde. Så på den måde mener jeg jo, at incitamenter er noget, vi virkelig skal tænke ind i systemet.

Kl. 11:33

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Hvis man ønsker ordet igen, skal man lige trykke sig ind. Men det kan jo være, at svaret er så godt, at man ikke vil spørge igen – så det er op til spørgeren.

Værsgo.

Kl. 11:34

Marlene Harpsøe (DF):

Der er en meget dårlig lyd herinde, så jeg har svært ved at høre, hvad formanden siger, men jeg forstår, at jeg får ordet igen.

I forhold til det, som ordføreren sagde, er vi jo helt enige om, at økonomiske incitamenter er utrolig vigtige. Men det er den personlige indstilling jo sådan set også. Og nu så vi en TV 2-udsendelse i går, hvor det viste sig, at der var rigtig mange flygtninge, som ikke engang dukkede op til praktik. Der er bare en rigtig slendrian i forhold til den personlige indstilling.

Er det mennesker, som ordføreren forudser kan komme i arbejde nogen sinde her i Danmark?

Kl. 11:34

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 11:34

Laura Lindahl (LA):

Ja, det håber jeg da så sandelig. Det er sådan set ikke, fordi jeg negligerer, at den personlige indstilling er vigtig; det er sådan set bare, fordi jeg tror på, at man kan ændre den personlige indstilling med de rette incitamenter. Det er ikke sikkert, at man kan gøre det for alle, men jeg tror på, at man kan gøre det for rigtig mange. Og det er derfor, jeg mener, det er så vigtigt, at incitamenterne fremmer selvforøgelse og beskæftigelse.

Kl. 11:35

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det hr. Ib Poulsen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:35

Ib Poulsen (DF):

Tak for det. Jeg fandt også den rigtige taburet at spørge fra. Jeg vil stille ordføreren et spørgsmål. Man ønsker, at flygtninge fra dag et af kommer i job, men vi ved jo godt, at jobbene ikke hænger på træerne, og det vil sige, at når vi får en flygtning i arbejde, er der en anden dansker, som bliver skubbet bagest i arbejdsløshedskøen. Er det ikke korrekt, og er det ikke et problem?

Kl. 11:35

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 11:35

Laura Lindahl (LA):

Nej, det er ikke korrekt, og dermed er det heller ikke et problem. Vi ser jo i øjeblikket massiv efterspørgsel på arbejdskraft. Vi har altså f.eks. i det konkrete tilfælde, som jeg nævnte i min ordførertale, en situation, hvor der er et buschaufførselskab, der har problemer med at finde chauffører. Der er ikke nogen ledige danske chauffører, og derfor har vi lavet en aftale med dem, Frederiksberg Kommune og det her selskab, om, at de står for danskundervisning, uddanner vores flygtninge til at blive chauffører, mod at de så ansætter dem. Den investering foretager de jo kun, fordi de ikke kan få danskere til at tage jobbet. Det ville være meget billigere for virksomheden ikke at skulle finansiere danskudgifterne og så bare tage en dansker, men der er på nuværende tidspunkt ikke nogen danskere til at bestride de jobs.

Kl. 11:36

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så nåede hr. Ib Poulsen lige at trykke sig ind. Jeg kan forstå, at det kneb med, at lyden nåede ned til Dansk Folkeparti, så jeg vil bare gerne gentage, at man husker at trykke sig ind, hvis man ønsker ordet igen. For man behøver kun at stille ét spørgsmål, men man har ret til at stille to.

Værsgo, hr. Ib Poulsen.

Kl. 11:36

Ib Poulsen (DF):

Tak for det, hr. formand. Nu skulle jeg lige høre svaret, inden jeg ville trykke mig ind. Men det er jo sådan, at man stiller dem med hensyn til job osv. i udsigt, at de måske kan blive her til evig tid, og som min medspørger, hr. Christian Langballe siger, er det måske et statsborgerskab, der venter om hjørnet, i stedet for at stille dem i udsigt, at når de kommer her, vil vi være behjælpelige med at uddanne dem til at kunne vende tilbage, så de får større kompetencer til at være med til at opbygge deres eget land. Og en forudsætning for det er, hvis man skal tage et ordinært job i Danmark, at man deltager i de jobtræninger osv., der er, så man kan blive uddannet til f.eks. at køre en bus.

Kl. 11:37

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 11:37

Laura Lindahl (LA):

Jeg synes jo sådan set, det er relevant nok at tage en drøftelse om, hvad det er, man stiller de her mennesker i udsigt, hvad det er, de regner med, når de kommer til Danmark, og jeg synes da sagtens, man kan drøfte, om man skal præcisere over for dem, når de kommer til landet, at vi forventer, at de tager et job, vi forventer, at de overholder landets love og regler, også de uskrevene, og vi forventer, at de respekterer vores ytringsfrihed, altså de grundlæggende værdier i Danmark. Og vi skal også gøre det klart for dem, at de er her, fordi de er omfattet af nogle konventioner, hvor vi beskytter dem, så længe der er krig i deres eget land. Men mange af dem her har jo også en drøm om at komme tilbage, skal vi huske.

Kl. 11:38

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Den næste spørger er hr. Finn Sørensen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 11:38

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg synes, at ordføreren sagde – sådan hørte jeg det i hvert fald – at der p.t. ikke er nogen danskere, der vil tage de job, som flygtningene bliver sendt ud i i virksomhedspraktik. Hvor ved ordføreren det fra?

Kl. 11:38

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 11:38

Laura Lindahl (LA):

Det, jeg henviste til, var et helt konkret eksempel med buschauffører i hovedstadsområdet, hvor man har udfordringer med at finde danske chauffører. Derfor har man indgået en aftale med Frederiksberg Kommune om at uddanne flygtninge med henblik på at kunne ansætte dem. Det er ifølge dem selv, fordi de ikke kan finde arbejdskraft i Storkøbenhavn.

Kl. 11:39

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 11:39

Finn Sørensen (EL):

Nu tror jeg heldigvis, at vi to er enige om, at det er en god idé, at flygtninge får muligheden for at få et ordinært job som buschauffør. Det er bare for at udrydde enhver misforståelse om det. Vi hører jo

tit, at der ikke er nogen danskere, der vil tage de job, men er ordføreren helt sikker på, at de ledige job har været slået op, at man fra virksomhedens side har gjort en indsats for f.eks. at kontakte den lokale fagforening, altså chaufførernes fagforening, og at man har sikret sig, at jobbene blev slået op på Jobnet, så de ledige, der søger job, har haft muligheden for at få det? Er ordføreren sikker på det?

Kl. 11:42

Jeg vil sige, at hvis det arbejde har været gjort og der ikke har været nogen søgning, så kan der ikke være nogen tvivl om, at det er en god idé, men det er jo det, vi skal være sikre på. Vi hører så tit påstanden om, at danskerne ikke gider at tage de job, som østeuropæere og flygtninge tager. Vi skal bare være helt sikre på, at de har haft muligheden.

Kl. 11:40

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:40

Laura Lindahl (LA):

Nu har jeg jo ikke snakket med hver eneste jobkonsulent om, hvordan det er foregået, eller med selskabet selv om, hvor de har slået deres job op, men mit bud vil være, at de har undersøgt det, fordi det ville være meget billigere for dem. Flygtninge er jo ansat på ordinære løn- og arbejdsvilkår, når de i sidste ende bliver fastansat i jobbet, men de starter med et læringsforløb, hvor de får en uddannelse, og det er jo ikke billigt for virksomheden. Så jeg vil tro, at det bedre ville kunne betale sig for virksomheden at ansætte en dansker, der var plug and play, i stedet for at skulle begynde at lære en flygtning op.

Kl. 11:40

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det hr. Bent Bøgsted, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:40

Bent Bøgsted (DF):

Jeg tror, at vi skal passe meget på med at tro noget i den her forbindelse, for vi hører jo også eksempler på, at der er danskere, der gerne vil have et job, men de kan ikke blive ansat, for de skal selv betale for at få et kørekort. De får ikke del i det tilskud, som busselskaberne får for at tage flygtninge og indvandrere ind. Der er en stor forskel dér. For hvis de fra starten af skal til at betale overenskomstmæssig løn til flygtninge og indvandrere, er der ikke den fortjeneste, som ordføreren siger der er. Så man skal nok lige passe lidt på med, hvad man siger, inden man er klar over, om det er sådan. For jeg er blevet kontaktet af nogle danskere, der har sagt, at de gerne vil køre, og at de ikke kan få et buskørekort, men at det skal de selv betale. Men hvis det er en flygtning eller indvandrer, får de det hele betalt, og det er ikke busselskabet selv, der betaler kørekortet. Det er sandsynligvis kommunen.

Kl. 11:41

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 11:41

Laura Lindahl (LA):

Altså, jeg køber ikke rigtig den der præmis om, at de kommer og tager danskernes job, for de undersøgelser, der ligger, viser, at der lige nu er mangel på arbejdskraft. Rigtig mange steder er det sådan set en fordel for virksomhederne, at de kan lave de her aftaler og få flygtninge ind. Derudover kan vi jo også se ud af de undersøgelser, at hvis der er en stigning i antallet af udlændinge, indvandrere og flygtninge, der kommer i job, så øger det sådan set danskernes ansættelsesniveau. Så jeg er ikke så nervøs på danskernes vegne.

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 11:42

Bent Bøgsted (DF):

Det kan godt være, at ordføreren ikke er nervøs for det, men vi skal lige tænke på, at når vi snakker om flygtninge, så skal de, inden de i det hele taget kan komme ind, have lært dansk for at kunne give den service i bussen, som er nødvendig. Jeg er ikke hundrede procent sikker, men jeg er næsten overbevist om, at hvis det kom dertil, at busselskabet fra starten af skulle betale dem fuld løn, så ville de ikke være så interesseret i at få dem ind.

Kl. 11:42

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 11:42

Laura Lindahl (LA):

Det er klart, at danskere har en kæmpe konkurrencefordel, i og med at de kan sproget. Jeg var ude at besøge Kiwi, som er en detailkæde, en discountsupermarkeds-kæde, og de fortalte jo, at det var svært for dem at tage flygtninge ind, fordi det simpelt hen var afgørende, at flygtningene kunne servicere kunderne og fortælle dem, hvor de flåede tomater stod henne, og hvor man kunne finde mælken, og det skulle de altså kunne sige på dansk. Så selvfølgelig har danskerne en kæmpe konkurrencefordel, i og med at de kan dansk. Det ved virksomhederne jo også godt.

Kl. 11:43

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så kan vi sige tak til ordføreren. Og den næste ordfører i rækken er så fru Josephine Fock, Alternativet. Værsgo.

Kl. 11:43

(Ordfører)

Josephine Fock (ALT):

Tak for det. Jeg vil sige tak til Dansk Folkeparti for at tage initiativ til den her forespørgselsdebat i dag. Jeg synes altid, det er relevant, at vi diskuterer, om vi er gode nok til det, vi nu gerne vil gøre her i Danmark, og det, forespørgselsdebatten adresserer, er jo beskæftigelsen for personer med udenlandsk oprindelse i Danmark.

Vi havde i 2015 cirka 170.000 fuldtidsbeskæftigede personer med udenlandsk statsborgerskab på arbejdsmarkedet, og de bidrager jo i den grad til det danske samfund. Danmark vinder stort på, at vi er et attraktivt land for dygtig arbejdskraft, og mange danske virksomheder er dybt afhængige af at kunne tiltrække specialiseret, dygtig og kvalificeret arbejdskraft på tværs af grænser. Så det er vigtigt at slå fast, at der er masser af udenlandsk arbejdskraft, som via arbejdsmarkedet bidrager til Danmark, og som vi skal huske at værdsætte.

Så ser verden i disse år historisk mange flygtninge, og derfor har vi også i Danmark oplevet at skulle tage et større ansvar end vanligt, i hvert fald i en periode. Historisk har vi ikke været gode nok til at integrere flygtninge på det danske arbejdsmarked. Det tror jeg sådan set ikke der er uenighed om, og det er også derfor, jeg synes, det er rigtig fint at have en konstruktiv dialog om, hvordan vi løbende arbejder med den opgave.

Men så synes jeg, det er ærgerligt og hindrende, når vi ofte hænger fast i historikken og kaster håndklædet i ringen og konstaterer, at det er en opgave, vi ikke kan klare. Vores dårlige historik er funderet i en masse dårlige beslutninger og tilgange, og jeg synes, det er forkert at sige, at vi ikke har lært af dem, og at vi står over for en umu-

lig opgave. Danmark er et af verdens mest lykkelige, velfungerende og rige lande, og derfor synes jeg, det er helt klart, at vi kan integrere mennesker med en anden baggrund på vores arbejdsmarked, og vi er allerede godt i gang. Nye tal viser, at antallet af flygtninge og familiesammenførte til flygtninge, som har fået job, er tredoblet. Vi har fået en trepartsaftale, som har gjort meget. Vi har et civilsamfund og privatpersoner, der løfter en kæmpe opgave med at hjælpe vores nye borgere til rette.

Vi ser også konstant nye virksomheder, som byder ind og gerne vil være med, og vi ser, at flygtningene selv rykker. De vil gerne. Vi er dybt afhængige af det engagement fra såvel civilsamfund som virksomheder, for det er jo dér, ude i virkeligheden, at livet leves og den rigtige integration foregår. Så jeg vil gerne her fra talerstolen også sige en stor tak til alle de mennesker og virksomheder, som bidrager til det her.

Et godt eksempel på, hvad vi som politikere kan gøre for at sikre bedre rammer, er bl.a. trepartsaftalen. Før var det sådan, at alt, alt for mange flygtninge imod deres vilje blev erklæret ikke jobparate, fordi de ikke kunne dansk fra dag et og derfor bl.a. ikke kunne logge ind på Jobnet og søge job. Det var jo helt tosset, og derfor blev det heldigvis også lavet om. For lidt over et år siden var det kun 3 pct., der blev vurderet egnet til et job, og de blev altså forhindret i at arbejde, bl.a. fordi de ikke talte dansk fra dag et. I dag er der en langt større andel arbejdsløse flygtninge, som erklæres jobparate, end arbejdsløse med dansk statsborgerskab. Det siger sig selv, at sådan en ændring også har en effekt på, om det kan lykkes at få folk i arbejde. Så det går fremad. Vi er altså på rette vej.

Samtidig må vi heller ikke ryge i den anden grøft, for det nytter ikke noget bare at gøre mennesker, der reelt ikke kan arbejde på grund af fysiske eller psykiske udfordringer, jobparate på papiret. Og vi er også nødt til have forståelse for, at der er mennesker i den her gruppe, der har så meget med i bagagen, at det ikke er et arbejde eller vores nedbrydende kontanthjælpssystem, de har brug for. Den forståelse og respekt skal vi fortsat have.

Det er også en forståelse, vi må have med, når vi nærmest med månedlige mellemrum skal have opgjort de allernyeste tal for, hvor mange mennesker der er kommet i arbejde efter 1 år i et helt nyt land som krigsflygtninge. Nogle gange er det, som om vi slet ikke kan forstå og acceptere, at det her er en opgave, der kræver vilje, men også tid.

Endelig kunne jeg godt ønske, at vi ikke reducerede integrationsdebatten til kun at være et spørgsmål om hurtig beskæftigelse. Arbejde er en vigtig del, men det er ikke alt. Det er også uddannelse, det er hverdagsstrivsel, det er kulturforståelse, det er gode fællesskaber, det er naboskaber, det er kollegaskaber osv., som i én stor samlet pakke gør, at mennesker – nye mennesker i Danmark – bliver godt integreret. Vi skal værdsætte og vi skal sørge for, at der er en konstant beskæftigelsesindsats. Vi skal bakke op om den beskæftigelsesindsats, og vi skal ikke modarbejde den.

Så for at opsummere og gøre det helt kort: Vi er verdens lykkeligste, rigeste og mest velfungerende land, og selvfølgelig kan vi gøre det meget bedre, end vi har gjort det historisk. Jeg mener, vi er rigtig godt på vej. De udfordringer, vi står med, er nogle, vi kan løse, hvis vi gør det i fællesskab. Og derfor vil jeg også til afslutning sige, at vi jo er med i det forslag til vedtagelse, som Socialdemokratiets ordfører præsenterede tidligere i ordførerrunden. Tak for det.

Kl. 11:48

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak til ordføreren. Der er et par korte bemærkninger, og den første er fra hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:48

Christian Langballe (DF):

Altså, når man diskuterer de her ting, kan man jo egentlig sådan tænke: Er det den samme virkelighed, vi taler om? Det tror jeg ikke det er. Jeg mener ikke, det går ret godt. Jeg mener faktisk, det går elendigt, og jeg mener, at de integrationsplaner, man har udtænkt igennem tiden, stort set har været katastrofalt dårlige. Det er jo der, hvor jeg mener at Folketinget deler sig op i utopister og realister, og jeg mener simpelt hen, at Alternativet er et utopistisk parti, som ikke vil tale om virkeligheden, sådan som den er.

Vi er blevet ved og blevet ved med at tage imod flere flygtninge og gøre dem til indvandrere fra dag et, samtidig med at de flygtninge, vi engang tog imod og gjorde til indvandrere fra dag et, ikke er blevet integreret. Det vil sige, at vi bliver ved med at fylde på. Og så regner vi med, at på et eller andet tidspunkt lykkes det, især hvis man holder nogle skåltaler om, hvor gode vi skal være ved hinanden, og hvis vi sætter os ned i rundkreds og holder hinanden i hånden. Og det tror jeg bare ikke på. Det er den samme strategi, der har været siden 1983, da vi fik udlændingeloven. Der er jo dybest set ikke sket noget som helst. Og der har jeg så ét spørgsmål:

Er Alternativet enig eller uenig i, at det er en god idé, at der kommer flygtninge til landet, og at de bliver gjort til indvandrere og til sidst bliver gjort til danske statsborgere? Er det en farbar vej?

Kl. 11:50

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 11:50

Josephine Fock (ALT):

Altså, nu er det jo kun de flygtninge, som får flygtningestatus i Danmark, der kan blive her, og jeg synes, vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at de mennesker, der får ophold i Danmark, kan blive integreret. Dermed får de ophold og til sidst, hvis de ønsker det, dansk statsborgerskab. Ja, det synes jeg er en god idé.

Noget af det, vi ved, er jo, at ventetid, særlig i asylbehandlingen – det, at vi parkerer mennesker – er noget af det værste. Det er noget af det, der fungerer dårligst i forhold til at komme i arbejde. Så hvis det stod til os, skulle de sådan set have lov til at arbejde fra dag et. Vi ved, at ventetid er noget af det, der ødelægger mennesker. Det ødelægger i øvrigt også danske statsborgere, som bliver arbejdsløse, hvis de ikke kommer i arbejde hurtigt. Jamen vi ved, at ventetid er noget af det, der påvirker os som mennesker og gør os nedtrykte og gør os initiativløse osv.

Kl. 11:51

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Det gælder sådan set alle medlemmer af Tinget, hr. Langballe, at man skal trykke sig ind igen, hvis man ønsker ordet anden gang. (Christian Langballe (DF): Nu rejste jeg mig hurtigt op, fordi jeg vidste, at der var en fejl, så tak, formand).

Værsgo.

Kl. 11:51

Christian Langballe (DF):

Det vil sige, at det i Alternativet er en klar holdning, at når folk kommer hertil som flygtninge og får opholdstilladelse, så kunne det være et mål i sig selv, at de får dansk statsborgerskab. Altså, det er den trappetige, som man forestiller sig. Eller har Alternativet et bud på, hvor mange flygtninge og indvandrere Danmark kan tåle, hvis Danmark også i fremtiden skal være verdens lykkeligste land? Og har Alternativet en hjemsendelsesstrategi?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 11:52 kusere på uddannelse. Vi er nødt til at se på f.eks. kvindernes realkompetencer. Vi har en diskussion om, hvorfor kvinderne ikke kommer ordentlig ud på arbejdsmarkedet. Jamen det gør de bl.a. ikke, fordi vi ikke ser, hvad det i virkeligheden er de kan.

Kl. 11:55

Josephine Fock (ALT):

Altså, det er ikke noget mål i sig selv for mig, at de bliver danske statsborgere. Men når vi anerkender, at mennesker har ret til at være i Danmark, og når vi har givet dem tilladelse til at være her, så er det helt klart et mål for mig, at vi får dem integreret, og vi skal gøre alt, hvad vi kan, for det. Og der synes jeg, det er sindssygt vigtigt, at vi ser på de værktøjer, som vi ved virker, i stedet for at bruge noget af det, der ikke virker. Og som jeg også sagde i min ordførertale, synes jeg faktisk, at trepartsaftalen og de muligheder, der ligger der, har skabt nogle væsentlige forbedringer, som vi kan se nu. Der bliver flere og flere, der kommer ud på arbejdsmarkedet efter IGU-aftalen f.eks. Det gik lidt trægt i starten, men nu begynder det at virke.

Kl. 11:52

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Tak. Så er det hr. Finn Sørensen, Enhedslisten.

Kl. 11:52

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg vil gerne takke for en god ordførertale, som jeg var enig i, og jeg synes, den var nuanceret. Især tak, fordi ordføreren hæftede sig ved og fik sagt noget, jeg ikke selv nåede, fordi tiden løb fra mig, nemlig at det jo ikke kan nytte noget at tro, at beskæftigelse løser alle problemer, når vi taler om god integration eller god behandling af flygtninge – bare for at tage det sådan. Det gør det jo ikke af den simple grund, at der skal mange andre ting til, som ordføreren nævnte det, men jo også, fordi cirka halvdelen af flygtningene ikke er i stand til at arbejde. Hvordan skulle det så hjælpe dem at piske dem ud i det arbejde? Så er det bare, jeg spørger ordføreren, hvorfor man så tilslutter sig en vedtagelse, hvor der faktisk står:

»Folketinget støtter derfor de politiske initiativer, der er aftalt med arbejdsmarkedets parter og Kommunernes Landsforening.«

For den røde tråd i det, som integrationsministeren jo også sagde, var, at alle er jobparate fra dag et. Så kan vi altid finde ud af, om de måske har nogle problemer, der gør, at de ikke skal arbejde alligevel. Altså, den ikke særlig røde tråd, hvis jeg må bruge det ord, er jo, at arbejde er løsningen på alt, når man kigger på de ting i trepartsaftalen, som KL og regeringen har aftalt.

Kl. 11:54

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 11:54

Josephine Fock (ALT):

Først tak, fordi Enhedslistens ordfører er enig i, at der skal flere ting med i integrationen udover beskæftigelse. Det synes jeg jo også at ordføreren netop pointerede, og det er så det, jeg er helt enig i. Der er en grund til, at vi er med i den her tekst. Der står jo ikke, at alle er jobparate, men der står, at stadig flere flygtninge erklæres jobparate. Og det er noget af det, jeg tror er rigtig vigtigt. Det, vi gjorde hidtil, var, at vi ligesom sagde, at jamen der er et absolut krav om, at du skal kunne dansk, før du overhovedet kan bruge de systemer. Vi ved, at de flygtninge, der kommer hertil, er super, super motiverede, og det skal vi gøre alt for at understøtte. Det er klart, at der så er nogle, der simpelt hen ikke er i stand til at arbejde på grund af fysiske eller psykiske hindringer, og det skal tages helt alvorligt. Det var også det, jeg understregede i min ordførertale. Og så er det bare, jeg siger – det er så der, vi skilles fra regeringen – at vi også er nødt til at fo-

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 11:55

Finn Sørensen (EL):

Tak. Og der er Alternativet og Enhedslisten jo igen helt enige. Jeg prøvede også at få noget af det med i min egen ordførertale – vi er jo fuldstændig enige. Men det er, fordi man specifikt relaterer sig til trepartsaftalen og topartsaftalen med regeringen – vi tager lige KL med.

Desværre er det jo sådan, som integrationsministeren sagde, at mekanikken fra og med den aftale er, at alle er jobparate; alle flygtninge er pr. definition jobparate fra dag et. Så kan man efter 3 måneders tid se, om nogle af dem måske skulle være så traumeramte og have andre lidelser, som gør, at de skal have et andet tilbud. Det er jo desværre mekanikken i det, man har aftalt. Og det er jo i modsætning til det, ordføreren siger. Så det er derfor, at det undrer mig, at man sådan fuldstændig ukritisk tilslutter sig mekanikken.

En anden vigtig mekanik er den, jeg påpegede i min tale, altså den massive brug af virksomhedspraktik, som i realiteten jo kun er gratis arbejdskraft.

Kl. 11:56

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 11:56

Josephine Fock (ALT):

Jeg er slet ikke enig i, at der er en modsætning. Altså, jeg vil rigtig gerne sørge for, at arbejdsmarkedets parter, virksomhederne og kommunerne understøtter det her. Det er derfor, vi har bakket op om den trepartsaftale og, det er rigtigt, den topartsaftale, der er blevet lavet. Jeg synes, det er en god aftale. Så synes jeg, at vi skal sørge for at arbejde hen imod, at det bliver bedre og bedre.

Jeg synes, det er rigtig vigtigt, at vi ser de mennesker, der kommer, som at de rigtig, rigtig gerne vil. Og det er vigtigt at anerkende, at de rigtig gerne vil. Så er der nogle af dem, hvor vi er nødt til at sige, at de hverken kan fysisk eller psykisk.

Så lige kort om virksomhedspraktikken: Jeg synes, det er rigtig vigtigt, at de får mulighed for at komme ud på arbejdspladserne.

Kl. 11:57

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Næste spørger er fru Marlene Harpsøe, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:57

Marlene Harpsøe (DF):

Tak til fru Josephine Fock fra Alternativet for at deltage i debatten. Jeg bemærker, at ordføreren siger, at det værste er, at man parkerer mennesker, og at mennesker skal ud i arbejde – og her hentydede ordføreren til flygtninge.

Jeg ved ikke, om ordføreren har haft lejlighed til at se det, men i går aftes blev der på TV 2 vist en udsendelse, hvori man følger en arbejdsplads, Bilka i Odense, der har 25 pladser til rådighed for praktikanter. Den pågældende dag var der ni personer, der kom om morgenen – nogle lidt forsinket – og i løbet af dagen var der i alt 13 ud af de 25, der kom. Det vil sige, at der var 12, der aldrig nogen sinde dukkede op til deres praktik på den her dag.

Vi hører bl.a., at der er dårlige undskyldninger om private forhold og lignende, men handler det reelt ikke om en dårlig indstilling til arbejdet, hvis det er, at man ikke dukker op i stedet for at blive parkeret? Hvad er ordførerens holdning til det?

Kl. 11:58

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 11:58

Josephine Fock (ALT):

Jeg skal skynde mig at sige, at jeg ikke har set den pågældende udsendelse, og derfor er det svært for mig at svare på det. Derfor vil jeg løfte det op, så det er lidt mere generelt, og sige, at noget af det, vi stadig væk ikke gør godt nok i min optik, er det der med, at vi sætter folk på »vent«.

Altså, vi skal sørge for, at i det sekund, folk kommer til Danmark – og der tror jeg så, at Dansk Folkeparti og Alternativet er uenige – skal de sådan set, synes jeg, have mulighed for at komme ud at arbejde med det samme; de skal have mulighed for at komme ud at lave frivilligt arbejde med det samme; de skal kunne komme ud at blive en del af samfundet med det samme. For vi ved, at det er det, der hjælper. Vi ved, at i det sekund, de kommer til Danmark, er de top-motiverede, fordi de har rejst langt, og nu når de endelig frem, og så vil de gerne i gang.

Kl. 11:59

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 11:59

Marlene Harpsøe (DF):

Men der må jeg indrømme, at jeg synes, at Alternativet mangler realitetssans i forhold til den virkelige verden. Alternativet siger, at vi sætter folk på »vent«. Og så var der en udsendelse i går, hvor det rent faktisk viste sig, at man ikke sætter folk på »vent«. Man sender folk ud i praktik, for at de kan få et arbejde, og så er der halvdelen, der ikke dukker op. Altså, hvad er det for en dårlig og slap indstilling til at skulle tage et arbejde? Hvad er det for nogle mennesker, der her er motiverede? De er jo ikke motiverede, må jeg sige til fru Josephine Fock.

Kan ordføreren bekræfte det?

Kl. 11:59

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 11:59

Josephine Fock (ALT):

Altså, igen, jeg har som sagt ikke set udsendelsen, men jeg mindes så, at der har været en tidligere udsendelse om danske kontant-hjælpsmodtagere, som jeg tror havde nogenlunde samme vinkel. Jeg er ikke særlig meget for de der tv-udsendelser, som er rigtig gode til at finde eksempler, der ikke lever op til den virkelighed, vi gerne vil have. Jeg synes, det er sindssygt vigtigt at have en nuanceret debat.

Jeg vil ikke afvise, at der kan være mennesker, der ikke er motiverede, både blandt flygtninge og folk med dansk oprindelse. Men igen, det er ikke det, der tegner hele billedet. Det er i hvert fald ikke det, der tegner hele billedet, når jeg er ude at snakke med folk.

Så synes jeg jo, at det er interessant, at der lige har været et projekt i Aarhus, et iværksætterprojekt med muslimske kvinder, som har været her i rigtig mange år. Man har haft fokus på den her gruppe og spurgt, om de kunne tænke sig at blive iværksættere. Og der hører man om en somalisk kvinde, der i 10 år har gået med en drøm

om at blive iværksætter, som hun nu endelig har fået opbakning til, og hun har lavet sin egen somaliske cateringvirksomhed.

Altså, det er jo det, vi skal. Vi skal jo blive meget, meget bedre til at finde ud af folks realkompetencer, og så skal vi understøtte dem.

Kl. 12:00

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Med det siger vi tak til ordføreren. Så er vi nået til den radikale ordfører, fru Sofie Carsten Nielsen. Værsgo.

Kl. 12:01

(Ordfører)

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for det, og tak til både beskæftigelsesministeren og udlændinge- og integrationsministeren. Jeg synes, at begge ministre holdt nogle rigtig fine taler, og jeg tror, at når det gælder konkrete løsninger, er vi faktisk enige rigtig langt hen ad vejen. I Radikale Venstre er vi jo imod fattigdomsydelserne, netop fordi de gør familier fattige, og børn, der vokser op i fattigdom, har altså færre muligheder og risikerer endnu mere marginalisering. De kan slet ikke have al den ros nede hos ministrene, nu bliver der oprør. Men det, vi skal lære ...

(Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen): Vi bliver nødt til at bede om lidt ro af hensyn til ordføreren, også på ministerbænkene. Tak.). Jeg beklager, at der sådan er ros her fra Radikale Venstre. Jeg tror, at også de ministre skal leve med det.

Vi skal lære af erfaringerne, sagde ministrene, både de gode og de dårlige, tale åbent om problemerne, om den sociale kontrol, der foregår, og vi skal have forventninger til hinanden, stille krav til hinanden. Integrationen er tæt knyttet til uddannelse og arbejde, og det er vi helt, helt enige om. I Radikale Venstre mener vi så, at integrationsindsatsen starter dag et for dem, der kommer hertil, allerede mens flygtninge venter på behandling af deres asylsag. Vi mener, der er brug for et fortsat opgør med den hidtidige tilgang, hvor integration først begynder, når asylansøgere har fået flygtningestatus, fordi det er uværdigt og skadeligt for flygtninge at blive fastholdt i passivitet, og som samfund har vi ikke råd til at holde så mange mennesker passive så længe. Det har åbenlyst store konsekvenser.

Vi har ikke råd til, at flygtninge tilbringer op til det første år eller i øjeblikket længere i asylcentre uden at komme i gang med en aktiv tilværelse, der selvfølgelig leder frem mod selvforsørgelse. Og derfor skal der turbo på integrationsindsatsen. Der er helt utvivlsomt minoritetsudfordringer i Danmark, som vi skal tale om. Vi kunne f.eks. også tale om, at der kun er 1,6 pct. af danske efterskoleelever, der har minoritetsbaggrund, at der kun er 2,6 pct. af de danske politibetjente, der har minoritetsbaggrund, og så skal vi igennem viden og indsigt og dokumentation tale om, hvad der ligger bag den manglende repræsentation. Og når kvinder med minoritetsbaggrund udsættes for social kontrol, så må vi som samfund råbe op og sige fra og selvfølgelig også række hånden ud og hjælpe dem. Det gælder i øvrigt både kvinder og mænd.

Men der sker også en positiv udvikling iblandt den ikkevestlige minoritet. Unge efterkommere uddanner sig bedre og mere, kriminaliteten er faldende i den her gruppe, og samfundsdeltagelsen er stigende. Og hvis vi kun fortæller de negative historier, skader vi Danmark, både nu og i fremtiden, for nu at citere finansministeren, som jo er en af de Venstrefolk, jeg som bekendt også er lidt begejstret for. Hele 82 pct. af alle efterkommere med ikkevestlig baggrund er under 25 år. En hel generation går altså i børnehave eller er stadig i gang med en uddannelse, og her er der jo altså en positiv tendens, som er værd at holde sig for øje i en ofte ellers ret hård debat. Det er her, vi skal sætte ind, massivt, med investeringer i børn og uddannelse, så vi ikke svigter den generation, med en aktiv boligpolitik i udsatte boligområder, ved at investere i flere pædagoger i daginstitutionerne, ved at lade være med at skære ned på ungdomsuddannelser,

så det netop er indsatsen for den sociale mobilitet og de mest udsatte, der rammes, ved at mødes og blande os og ikke isolere os.

Kl. 12:06

For det er afgørende for alle mennesker, at vi også bliver talt op og ikke ned, når vi lykkes, at flygtninge og indvandrere ikke hver dag får at vide, at de ikke er velkomne, ligesom mennesker, f.eks. mennesker med psykisk sårbarhed eller sygdom, ikke har brug for, og jeg citerer, hver dag at få at vide, at når du får en pille nu, så kan du holde pinen ud resten af dit liv, men derimod, at de næsten hver dag får at vide: Du kan også noget, vi tror på dig. Det gælder bare om at finde ud af, hvad du kan. Det var for nu at citere en tidligere socialdemokratisk statsminister, som jeg også har en personlig begejstring for, og som står under os i Fællessalen lige nu og taler om lige præcis det her: Åbenhed over for mennesker, der måske ikke er helt ligesom os selv eller har nogle lidt andre udfordringer. For mit udgangspunkt er, at man godt både kan tale op og tale direkte og ligesom om de problemer, der åbenlyst er.

Så det vil jeg arbejde for at vi gør endnu mere.

Kl. 12:07

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak til den radikale ordfører, som med den udtalte ros til regeringen skabte øget ro på regeringsbænken, men det må man jo prøve at klare. Det affødte også et ønske om et spørgsmål fra Dansk Folkeparti, nemlig fra hr. Christian Langballe. Værsgo.

Kl. 12:07

Christian Langballe (DF):

Det er glædeligt, at finansministeren og De Radikale er enige, og så må man jo se, hvad der ligger i det. Nej, jeg synes jo, at der er noget ved De Radikale, som egentlig skaber en udtalt undren hos mig, nemlig at man altid roser sig selv af viden og oplysning og så simpelt hen bare fornægter virkeligheden. Man sætter gang i den der flokskelfabrik om, at vi nu bare skal være gode mod hinanden. Og hvis vi bare er gode mod hinanden, løser problemerne sig nok.

Altså, det er jo den sang, som vi har hørt siden flygtningeloven i 1983. Det er det, som Det Radikale Venstre altid har stået for, og de har aldrig nogen sinde indrømmet, at deres eget synspunkt har spillet fallit, at den der utopiske globale hallelujahumanisme simpelt hen ikke er en farbar vej i den virkelighed, vi er i. Jeg vil bare spørge: Hvornår begynder De Radikale at adressere de virkelig massive problemer, der er, med integration og indvandring? Hvornår kommer det stykke virkelighedserkendelse?

Kl. 12:09

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 12:09

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Så vidt jeg kan tælle op i forbindelse med de sidste 25 års integrationspolitik, har Dansk Folkeparti haft ansvaret i flere år eller i alt fald mindst lige så mange år som Radikale Venstre. Så jeg kunne jo adressere præcis det samme spørgsmål til hr. Christian Langballe.

Der, hvor jeg synes at til de realistiske løsninger ligger, er, når vi taler direkte om problemerne. Det var nogle af dem, jeg nævnte, og resten må jo så stå for hr. Christian Langballes egen regning. Jeg tror også, at man skal være realistisk, og jeg synes faktisk ikke, at Dansk Folkeparti har budt ind med en eneste realistisk løsning nu. Og løsninger ligger jo både i integrationspolitikken, som jeg ikke har hørt et ord om fra Dansk Folkeparti, men selvfølgelig også i det, som jeg hører meget om fra Dansk Folkepartis side, nemlig hvordan vi kontrollerer tilgangen af flygtninge, asylansøgere til Danmark. Det gør vi efter min og Radikale Venstres og et stort flertal i Europas mening kun ved at få fælles kontrol over sagerne. Og det kan vi kun, hvis vi

faktisk melder os aktivt ind i fælles løsninger. Så kan vi få kontrol; så kan vi styre antallet; så kan vi måske endda sige, præcis hvor mange vi fordeler til Danmark.

Kl. 12:10

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Den næste spørger er fru Marlene Harpsøe.

Kl. 12:10

Marlene Harpsøe (DF):

Først tak til ordføreren for Det Radikale Venstre. Så må jeg sige, at man som DF'er bliver noget bekymret over, at der står en fra Det Radikale Venstre og roser Venstreministrene til skyerne – i hvert fald når det gælder finansministeren. Når det så er sagt, er det jo sådan, at der i dag bliver stillet nogle krav til de flygtninge, der kommer her til landet, bl.a. i form af at man skal integrere sig og man skal i arbejde. Men hvad mener Det Radikale Venstre egentlig? Skal der egentlig stilles krav til de mennesker, der kommer? Og hvis ja: Skal det have konsekvenser, hvis man ikke lever op til de krav, hvis man f.eks. udebliver fra virksomhedspraktik?

Kl. 12:11

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 12:11

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg er da ked af, eller det er jeg egentlig ikke, men jeg synes måske, at det er lidt synd for Dansk Folkeparti, at fru Marlene Harpsøe bekymrer sig så meget, når Radikale Venstre roser nogle ministre, som Dansk Folkeparti hver dag lægger deres mandater til. Det burde Dansk Folkeparti da glæde sig over. Skal vi ikke bare glæde os lidt over i højere grad at finde enighed på kryds og tværs?

Mener Radikale Venstre, at der skal stilles krav? Det synes jeg at jeg sagde ganske tydeligt i min ordførertale. Det har altid været Radikale Venstres tilgang til beskæftigelsespolitikken og den økonomiske politik i det hele taget at tage ansvar, og det indebærer, at vi både har forventninger og stiller krav til hinanden. Det skal og bør have de konsekvenser, vi har lovgivet om. Det skal det selvfølgelig også, hvis man ikke møder op til sin praktik – selvfølgelig.

Kl. 12:12

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 12:12

Marlene Harpsøe (DF):

Tak for svaret. Mener Det Radikale Venstre, at det er muligt at integrere alle flygtninge her i landet – ja eller nej?

Kl. 12:12

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 12:12

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Til det der med ja eller nej: Der er nok nogle, som det vil være rigtig svært at integrere, og så vil der være nogle, for hvem det vil være meget lettere at blive integreret. Vi taler jo om integration som en proces, der går to veje, for det er faktisk det, der ligger i begrebet. Så jeg tror, det vil være muligt, at integrere langt, langt flere mennesker, end det sker nu, altså de mennesker, der allerede er her, og som ikke oplever at være ordentligt integreret, eller som vi som majoritetssamfund, må man vel sige, ikke oplever er ordentligt integreret. Jeg tror, der kan gøres langt, langt mere. Er der nogle mennesker,

som vender sig væk fra vores samfund, og som ikke er en del af det? Ja, åbenlyst.

Kl. 12:13

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Dermed siger vi tak til ordføreren. Den næste i rækken er hr. Karsten Hønge, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 12:13

(Ordfører)

Karsten Hønge (SF):

Det går en anelse fremad med beskæftigelsen for borgere med etnisk minoritetsbaggrund, men det går alt, alt for langsomt. Tusinder er endt på kanten af arbejdsmarkedet og på bunden af samfundet. Det skader samfundet økonomisk, og det efterlader familier med sociale udfordringer isoleret fra resten af det danske samfund.

Der er selvfølgelig brug for, at den enkelte borger tager ansvar for sit eget liv, og der er også brug for, at samfundet og virksomhederne rækker hænderne frem mod mennesker, som ikke sådan bare lige går den snorlige vej ind på arbejdspladserne. Der er brug for flere forskellige, kan vi kalde det træningsbaner og indkørselsramper til arbejdsmarkedet, men de skal alle sammen bruges præcist.

SF synes ikke, at aflønningen under IGU-ordningen inden for det offentlige er i orden, men bortset fra det ser vi det tilbud som et eksempel på, hvor vigtigt det er at bruge både arbejdsgiverne og fagforbundene til at finde løsninger. Integrationen forudsætter først og fremmest, at virksomhederne åbner dørene.

Kl. 12:15

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Fru Marlene Harpsøe, Dansk Folkeparti, nåede det lige.

Kl. 12:15

Marlene Harpsøe (DF):

Vi har jo alle sammen rigtig, rigtig travlt i dagligdagen, så jeg kan da have forståelse for, at hr. Karsten Hønge måske ikke har haft tid til at skrive en længere ordførertale. Men jeg synes i hvert fald, at der udestår en række svar på spørgsmål, som vi i hvert fald i Dansk Folkeparti forventer at få svar på. Vi står med nogle udgifter i 2014 til ikkevestlige indvandrere og efterkommere på 33 mia. kr. Er det noget, som hr. Karsten Hønge på vegne af Socialistisk Folkeparti vil uddybe sin holdning til?

Kl. 12:16

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 12:16

Karsten Hønge (SF):

Jeg kan starte med at sige, at fru Marlene Harpsøe overhovedet ikke skal blande sig en snus i hverken længden eller indholdet af SF's ordførertaler. Overhovedet ikke! Som det første i min ordførertale var, at de udgifter, som er forbundet med den mislykkede integration, selvfølgelig er noget, som betyder rigtig meget for SF.

Kl. 12:16

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så nåede fru Marlene Harpsøe det alligevel igen. Værsgo.

Kl. 12:16

Marlene Harpsøe (DF):

Det er da glædeligt, at det betyder rigtig meget for SF. Hvad er det så for nogle løsninger, man vil komme frem til? Vi har jo haft gentagne integrationsplaner i det her land, som ikke har virket. 33 mia. kr. i 2014 brugte vi på det her fuldstændig uhensigtsmæssige forsøg på at integrere mennesker, som er svære at integrere. Så hvad er det

for et columbusæg, som hr. Karsten Hønge på vegne af SF har fundet, og som skal gøre op med den her katastrofale udvikling?

Kl. 12:17

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 12:17

Karsten Hønge (SF):

Jeg kan så sige, at det, der blandt rigtig mange andre ting viser forskellen på SF og Dansk Folkeparti, er, at vi ikke påstår at have et columbusæg. For os er verden ikke delt op i sort og hvid og alle dem, og nu har vi en løsning på det hele. Den slags sludder nøjes vi med at høre på fra Dansk Folkepartis side, for SF har erkendt, at det her er en meget kompliceret problemstilling. Ved det næste beslutningsforslag, som vi skal behandle, når vi er færdige med det her, vil vi vise en af de ting, som SF foreslår. I det næste beslutningsforslag, vi skal behandle, så snart vi er færdige med den her forespørgselsdebat, har vi jo fire forslag.

Kl. 12:17

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Næste spørger er hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti. Værsgo

Kl. 12:17

Christian Langballe (DF):

Ordføreren må da indrømme, at det var en lidt kort tale – det synes jeg da det var – men lad det nu få være.

Jeg vil sådan set godt være konstruktiv og sige, at jeg må indrømme, at jeg ikke på noget tidspunkt har foregivet, hvilket De Radikale også påstår, at jeg har nogen løsning på det morads, der er blevet skabt af en hovedløs flygtninge- og indvandrerpolitik igennem de sidste mange år. Jeg har ikke nogen løsning. Jeg har faktisk ikke nogen løsning på det, og jeg kan ikke se, hvad løsningen skulle være, fordi jeg simpelt hen mener, at det er alt, alt for svært. Jeg mener, det er en uoverkommelig opgave, vi står over for, og det kommer til at få nogle konsekvenser i de næste mange, mange årtier, hvor vi så har skubbet problemerne videre til vores børn og børnebørn.

Men jeg vil godt være konstruktiv og spørge: Er ordføreren enig eller uenig i, at det er en god idé, at man først kommer hertil som flygtning, så får man opholdstilladelse, så bliver man gjort til indvandrere, og til sidst får man statsborgerskab? Er det en farbar vej i den kommende flygtningepolitik i forhold til, hvad vi skal gøre med hensyn til de her flygtninge?

Kl. 12:18

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 12:18

Karsten Hønge (SF):

Jeg vil bare starte med at sige, at langt det meste af det, hr. Christian Langballe sagde, er jeg jo faktisk enig i. Det er i et eller andet omfang et morads, vi er endt i, som det er svært at se bare én linje ud af. Og det der med, at man kan pege på de nemme løsninger og sende dem hjem eller holde dem udenfor eller gøre et eller andet ved dem, tror jeg faktisk ikke på.

Som vi kan se, vil SF komme med nogle små bidrag. Jeg skal ikke påstå, at det er noget columbusæg – det har jeg slet ikke behov for at sælge det under – men lige præcis det næste, som vi skal behandle her i Folketingssalen, er jo fire forslag fra SF, som vi i al beskedenhed tror på kan bringe nogle videre, men det er slet ikke en løsning på det. Jeg anerkender fuldstændig, at vi står over for en af de største både sociale, økonomiske og kulturelle udfordringer i

Danmark. Det mener jeg afgjort. Så jeg har ikke på den måde en linje til det.

Til det, som hr. Christian Langballe spørger til, vil jeg sige: Nej, vi har ikke som mål, at fordi man kommer hertil som flygtning, skal man ende som dansk statsborger. Nej, det har vi ikke som mål.

Kl. 12:19

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 12:19

Christian Langballe (DF):

Når jeg spørger, er det sådan set bare, fordi det er sådan, det har været. Vi bliver ved med at arbejde ud fra den model rent praktisk. Der er jo ikke nogen af dem, der i dag kommer hertil landet, der får at vide:

Kære venner! Som udgangspunkt er I her kun midlertidigt, fordi I som flygtninge selvfølgelig skal tilbage til jeres lande, når der er fred.

Der er ikke nogen, der har fremført det synspunkt konsekvent, men man er blevet ved med bare at sige, at alt drejer sig om integrationsplaner, og på et eller andet tidspunkt bliver folk så statsborgere. Det synes jeg er en katastrofal udvikling. Radikale Venstre roser sig gerne af alle de der gyldne løsninger, de altid har, men det er jo det udgangspunkt, der har skabt alle de problemer, som bl.a. De Radikale repræsenterer. Det har været med til at skabe det morads, vi står i i dag.

Kl. 12:20

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 12:20

Karsten Hønge (SF):

Igen er det vel ikke helt så sort-hvidt, som hr. Christian Langballe stiller det op. Der er jo også flygtninge, der vender tilbage til de lande, som de engang er flygtet fra. Jeg har selv kendskab til nogle, jeg selv kendte, som er rejst tilbage til Chile, hvor de kom fra som flygtninge. Så der er da flere eksempler på folk, der faktisk er flyttet tilbage. Så virkeligheden er ikke helt så sort-hvid, som Dansk Folkeparti gerne vil gøre den til.

Men jeg vil gerne give hr. Christian Langballe ret i, at fordi de kommer hertil som flygtninge, er det ikke et mål for os, at de ender som statsborgere. Men udfordringen for os alle sammen er jo bare, at en del af de her mennesker kommer fra lande, som vi ikke realistisk kan sende dem tilbage til.

Kl. 12:21

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Så er det hr. Finn Sørensen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 12:21

Finn Sørensen (EL):

Tak. Og tak til ordføreren, også for den sidste bemærkning, for alle partier er jo enige om, at der ikke er en lige linje eller en automatik i, at fordi man har fået status som flygtning, bliver man også automatisk dansk statsborger. Så det er jo meget godt at få præciseret det netop på grund af den måde, som Dansk Folkeparti griber det an på.

Det, jeg vil spørge ordføreren til, er, at ordføreren støtter det forslag til vedtagelse, som der også står mange fornuftige ting i, bestemt, men en af tingene, der står, er jo, at man støtter de politiske initiativer, der er aftalt i trepartsaftalen og med KL og regeringen. Men et af de initiativer er jo den her såkaldte integrationsuddannelse, og jeg kan da huske, at da vi behandlede det lovforslag, var ordføreren og jeg meget enige om, at det, som det måske i virkeligheden

handlede om, ikke i så høj grad var uddannelse, men at det faktisk var indslusningsløn ad bagdøren. Vi kritiserede det ret heftigt, og vi var også enige om at stemme imod. Så skal jeg bare høre, om ordføreren så har ændret holdning i forhold til den her IGU, for den er jo netop en del af de initiativer, man henviser til.

Kl. 12:22

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 12:22

Karsten Hønge (SF):

Jamen jeg tror, at hr. Finn Sørensen må have været fraværende et øjeblik, for jeg adresserede præcis det der i min ordførertale og sagde, at det var undtaget aflønningen af IGU inden for det offentlige, som vi er imod, og som er årsagen til, at vi stemte imod loven dengang – det var ikke IGU-tankens, det var ikke IGU inden for byggeriet, hvor man eksempelvis har en aflønning på 115 kr. i timen og inden for malerfaget på 85 kr. i timen, men præcis fordi man inden for det offentlige endte med en løn, som vi syntes stod i et urimeligt forhold til andre ansattes, nemlig på kun 48 kr. i timen. Og det adresserede jeg præcis i min ordførertale. Initiativet som sådan synes vi er godt, men jeg brugte det nu også lige så meget som et billede på, at der, hvor jeg tror vi kan finde holdbare løsninger, der virkelig kan rykke ved integrationen, er i aftaler mellem regeringen, kommunerne – og for så vidt også regionerne – arbejdsgiverne og fagforbundene. Jeg tror virkelig, der ligger mange muligheder inden for rækkevidde, hvis vi bruger de aftaler mere.

Kl. 12:23

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 12:23

Finn Sørensen (EL):

Ja, og den der mere nuancerede tilgang til en integrationsuddannelse som sådan var vi også enige om i debatten, men vi var jo enige om at tage eksplicit afstand fra den model, der lå. Og når man så støtter et forslag til vedtagelse, hvor der meget eksplicit siges, at man støtter de politiske initiativer, ville det måske have været meget godt med en bemærkning i forslaget til vedtagelse om, at der altså lige var en ting, men ikke var enig i der. Men lad det nu ligge.

Jeg vil gerne spørge ordføreren i forlængelse af den diskussion: Anerkender ordføreren, at jeg har en pointe, når jeg har lagt meget vægt på den omfattende og meget massive brug af virksomhedspraktik, der finder sted, og som jo også er en del af de her initiativer, der er aftalt, og at der i det jo ligger nogle klare indikationer på, at der har vi faktisk at gøre med misbrug af flygtninge som gratis arbejdskraft?

Kl. 12:24

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 12:24

Karsten Hønge (SF):

Bare lige for at gøre det med IGU færdigt vil jeg sige, at vi er tilhængere af konstruktionen, fordi det er en god kombination af arbejde og uddannelse – derfor er vi tilhængere af den. Vi var imod den, fordi vi syntes, man på det offentlige område fandt en for dårlig løn. Og grunden til, at det ikke er med i forslaget til vedtagelse, er, at jeg mener, at jeg fik det klart af, ved at jeg nævnte det i min ordførertale.

Jeg har et, synes jeg, ret nuanceret forhold til virksomhedspraktik, løntilskud og andre ting. Altså, jeg synes, der findes træningsbaner og indkørselsrampes, som jeg kaldte det, som, når de bruges præ-

cist, faktisk er gode værktøjer. Og jeg synes ikke, det er helt fair, at man hænger nogle virksomheder ud, der bruger eksempelvis sprogpraktik, og som har fået en henvendelse fra jobcenteret og ikke gør det, fordi de selv har opsøgt det at bruge de her mennesker som billig arbejdskraft. I det omfang, det bliver misbrugt, tror jeg vi skal sørge for, at måske især fagforbundene får slået hårdt ned på det. Men mit indtryk generelt er, at rigtig mange konstruktive, positive virksomheder gør det her for at række hånden frem til samfundet og for at hjælpe folk i gang og ikke for at bruge dem som billig arbejdskraft. Der kan være nogle, der gør det, men overordnet set tror jeg faktisk at det for mange virksomheder koster penge.

Kl. 12:25

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Vi siger tak til ordføreren. Den næste i rækken er hr. Rasmus Jarlov, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 12:25

(Ordfører)

Rasmus Jarlov (KF):

Tak for ordet. Det har været en meget lang debat. Til gengæld har den mest bestået af gentagelser af meget velkendte synspunkter. Forespørgslen handler om, hvad ministeren kan oplyse om beskæftigelsen for personer af udenlandsk oprindelse. Til det kan ministeren så oplyse, at det ser helt forfærdeligt ud. Vi har en ganske lav beskæftigelse for indvandrere og deres efterkommere i Danmark, og vi har kort sagt et kæmpe problem. De sidste årtiers udlændingepolitik har været en katastrofe. Den har medført, at vi har fået en ny underklasse, som har en meget lav beskæftigelsesprocent, hvor rigtig mange er på overførselsindkomst, og hvor der er ret store sociale problemer.

Størrelsen af integrationsproblemerne blandt udlændinge i Danmark bestemmes jo 90 pct. af udlændingepolitikken og vel 10 pct. af integrationspolitikken. Udlændingepolitikken er det afgørende. Hvis man tager imod meget store antal mennesker fra meget fremmede kulturer og med et ret lavt gennemsnitligt uddannelsesniveau, ender de på bunden af det danske samfund. Så kommer der kultursammenstød og sociale spændinger, og så vil alt for få af dem komme i arbejde. Det er uundgåeligt, og det er det samme, man ser alle steder i Europa. Kombinationen af den type af indvandring, som vi har haft i de sidste årtier, og de europæiske velfærdsstater medfører den her form for problemer. Den medfører, at man har en gruppe, som har meget vanskeligt ved at komme ud på arbejdsmarkedet i vesten. Selv verdens bedste integrations- og jobpolitik vil ikke kunne eliminere de problemer, som skabes af en naiv, uforsigtig udlændingepolitik. Derfor er det så afgørende, at vi får en udlændingepolitik, som baserer sig på virkeligheden, som er realistisk, og som tager højde for, hvilke problemer der findes, når man har store kultursammenstød, og når man får et stort antal mennesker med et lavt gennemsnitligt uddannelsesniveau.

I forhold til hvad man kan gøre for at få de mennesker ud på arbejdsmarkedet, som nu engang er her – det er jo det, som forespørgslen handler om – støtter vi regeringens integrations- og jobpolitik. Vi synes faktisk, at det er et af de områder, hvor der for alvor er forskel på, hvad en borgerlig regering gør, hvad venstrefløjen gjorde, dengang den havde regeringsmagten, og hvad den vil gøre igen, hvis den skulle få magten igen. Den borgerlige regering stiller krav til indvandrerne. Den sørger for, at velfærdssystemet i Danmark ikke er et tag selv-bord, hvor det bliver alt for attraktivt dels at komme her-til, dels at være på passiv forsørgelse. Vi tror på incitamenter. Vi mener, det er afgørende, at der er forskel på, hvad man får ud af at være i arbejde, og hvad man får ud af at være på overførselsindkomst. Derfor skal der være forskel på kontanthjælpens størrelse, også for indvandrere, i forhold til om de er i job eller ej.

Vi tror selvfølgelig også på, at man med den anden hånd skal sørge for at uddanne indvandrerne, så godt man kan. Man skal fortælle om, hvad det er for et land, de er kommet til. Man skal sørge for at give dem en sproguddannelse, så de kan begå sig i Danmark. Det skal ikke være frivilligt, men der skal være krav om, at de lærer dansk. Så tror vi også på, at der skal være krav om, at man gider at integrere sig i samfundet – at man eksempelvis gider at læse op på basale fakta om det danske samfund – før man endelig vil kunne blive en fuldgældig del af det i form af at få statsborgerskab.

Så vi er meget på linje, når det handler om integrations- og jobpolitikken, med det, som ministrene vil kunne redegøre for, og vi er glade for, at vi netop har en borgerlig regering, som fører den politik.

Kl. 12:29

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Det affødte et par korte bemærkninger, og først er det fra fru Marlene Harpsøe fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 12:29

Marlene Harpsøe (DF):

Tak til hr. Rasmus Jarlov fra Det Konservative Folkeparti. Jeg er enig med hr. Rasmus Jarlov i, at det ser rigtig forfærdeligt ud i forhold til beskæftigelsen af personer af ikkevestlig oprindelse. Ordføreren siger, at incitamenter virker, og at dem har vi indført nogle stykker af, men hvad med indstillingen, altså selve indstillingen til det at have et arbejde og være i beskæftigelse? Virker incitamenter også i forhold til det?

Nu så vi jo en udsendelse i går på TV 2, hvor det var, at der var rigtig mange, faktisk halvdelen af dem, der skulle møde op til sprogpolitik, der ikke var dukket op. Og så kan man sige: Hvis de ikke gider arbejde, hvorfor skal de så være her? Var det så ikke bedre, at vi udarbejdede en aktiv hjemsendelsesstrategi med henblik på at sikre, at de kom tilbage til og var med til at genopbygge landet, de kom fra, når der var blevet roligt i deres hjemland?

Kl. 12:30

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 12:30

Rasmus Jarlov (KF):

Det er jo meget svært at diktere, hvilken indstilling folk skal have. Det synes jeg ikke vi kan gøre som politikere. Det, vi kan gøre som politikere, er at indrette love og regler på en måde, så vi i hvert fald belønner den rette indstilling. Men vi kan ikke styre, hvilken indstilling folk kommer med.

Jeg synes, vi har gjort meget for at belønne folk, som ønsker at komme i arbejde, og at straffe dem, som ikke ønsker at komme i arbejde – med de senere års opstramninger med integrationsydelse, og så med kontanthjælpsloft og alle de andre tiltag, som vi for det meste har lavet sammen med Dansk Folkeparti. Det er det, vi kan gøre. Og så kan vi håbe, at indstillingen følger med.

I forhold til hjemsendelser er det da klart, at hvis vi har at gøre med nogle mennesker, som ikke har udsigt til nogen sinde at blive glade for at være i Danmark, og som ikke kommer til at bidrage til det danske samfund, så er det da bedre for begge parter – både det danske samfund og dem selv – hvis de rejser hjem igen. Det kan endda også godt være en meget god økonomisk forretning at give dem tilskud til det, fordi man kan give ret store tilskud, før det bliver dyrere at gøre det end at have folk på kontanthjælp i flere årtier. Så det er bestemt også et værktøj, man kan arbejde endnu mere med.

Kl. 12:32

Kl. 12:34

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 12:32

Marlene Harpsøe (DF):

Nu anser jeg normalt hr. Rasmus Jarlovs parti for at være et økonomisk ansvarligt parti, og det er så igen ros, der bliver givet her i dag. Men det ser jo forfærdeligt ud. 33 mia. kr. i nettoudgifter brugte vi i 2014 på ikkevestlige indvandrere og efterkommere. Det ser forfærdeligt ud. Det siger ordføreren også selv.

Hvor meget mere forfærdeligt skal det blive, før det er, at man også fra Det Konservative Folkepartis side anerkender, at der er behov for at lave en aktiv hjemsendelsesstrategi?

Kl. 12:32

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 12:32

Rasmus Jarlov (KF):

Vi tager det her ekstremt alvorligt, og det tror jeg man vil vide, hvis man følger med i Det Konservative Folkepartis udtalelser og politik på det her område. Vi har bl.a. haft et forslag om, at vi skulle sætte et loft over, hvor mange der kommer til Danmark, nemlig på 5.000 om året, hvilket altså er et ret restriktivt loft i forhold til det antal, vi har set i de senere år. Så vi tager det her ekstremt alvorligt – det gælder især i forhold til øget tilstrømning, især i forhold til udlændingepolitikken, men også i forhold til integrationspolitikken, selv om det kun er at lappe på problemet; man kommer ikke rigtig til bunds i det. Vi har også aktivt taget skridt til hjemsendelse og har gjort det sammen med Dansk Folkeparti, ved at vi har gjort det nemmere at komme hjem igen.

Kl. 12:33

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Så er det hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 12:33

Christian Langballe (DF):

Jeg anerkender helt, at Det Konservative Folkeparti har taget ansvar, og jeg synes også, jeg i ordførertalen hørte en meget ædruelig og virkelighedsnær beskrivelse af, hvad der rent faktisk foregår i Europa, hvilket jo er en katastrofe, og det kan jeg se at ordføreren er fuldstændig enig med mig i. Men jeg synes også, at vi bliver nødt til at gribe det mere realistisk an. For jeg synes så, at ordføreren alligevel nævner noget med, at de folk, der kommer til landet, altså de flygtninge, der kommer til landet, skal integreres, og at de skal blive danske statsborgere, og så er det bare, jeg spørger: Hvorfor egentlig? Jeg sætter ikke spørgsmålstegn ved, at jeg synes, det er en god idé, at folk arbejder, hvis de kommer til landet, og det kan flygtningene sådan set også godt gøre, det er ikke det, jeg anfægter. Jeg anfægter selve den trappetige, som har været, altså den måde, man så at sige har tænkt på i årtier, hvor man så bare har sagt, at folk, når de kommer til landet, skal have permanent opholdstilladelse, og at de på et eller andet tidspunkt skal have et statsborgerskab. Og så er det bare, jeg spørger: Hvorfor egentlig?

Kl. 12:34

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Rasmus Jarlov (KF):

Det er vi jo fuldstændig enige i. Jeg mener heller ikke, at det skal være sådan, at det, blot fordi man på et tidspunkt har fået opholdstilladelse som flygtning i Danmark, så skal medføre en permanent ret til at være i landet og statsborgerskab på et eller andet tidspunkt, overhovedet ikke. Jeg mener faktisk, at man, hvis man netop var sikker på, at flygtninge rejste hjem igen, så med større ro i sindet ville kunne tage imod flygtninge og måske endda tage et større antal, fordi man vidste, at det kun var midlertidigt og ikke handlede om, at man permanent skulle ændre Danmarks demografi. Så det synspunkt er jeg helt enig i.

Kl. 12:35

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Så er det Christian Langballe. Værsgo.

Kl. 12:35

Christian Langballe (DF):

Tak, formand. Jeg vil så godt spørge om noget andet i forhold til den måde, som vi i dag modtager flygtninge på. De bliver jo, så vidt jeg kan forstå på Center Sandholm, sat til at se en 40 minutter lang video, en filmstrimmel, eller hvad det nu er, om, hvilke rettigheder de har i forhold til det danske samfund, når de kommer. Der kunne jeg jo sådan set godt tænke mig at man begyndte at gribe det anderledes an og fra begyndelsen af sagde: Der er en hjemsendelsesstrategi, I skal vide, at I, når I kommer her til landet, på et tidspunkt skal hjem igen. Man gør det altså simpelt hen klart fra begyndelsen. For det tror jeg faktisk kunne klargøre utrolig mange ting, og jeg tror også, at forventningsafstemningen ville være en anden, hvis man gjorde det klart fra begyndelsen af.

Kl. 12:36

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 12:36

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg er enig, men det første trin må jo så være, at det så er sådan. For i realiteten har vi nogle regler, som, har jeg indtryk af, i hvert fald i praksis giver de fleste af dem, der kommer hertil, permanent opholdstilladelse i sidste ende, og det er jo der, problemet ligger. For jeg synes, det er et kæmpe problem. Jeg synes, det er et kæmpe problem, at det, at folk har fået midlertidigt ophold i Danmark, fordi de er flygtninge, fordi der er krig i deres hjemland, ender med at betyde, at de så er her i al fremtid og også fremtidige generationer. Det er jo slet ikke meningen, og det gør, at byrden ved at tage flygtninge i Danmark bliver tifold eller måske 100 gange større, end den ville være, hvis de rejste hjem igen, efter at der var blevet fred i deres hjemlande. Så på det område er der enormt langt igen. Jeg er helt enig med hr. Christian Langballe i det synspunkt.

Kl. 12:37

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er vi nået til at kunne sige tak til den konservative ordfører, og dermed er jeg klar til at byde beskæftigelsesministeren velkommen på talerstolen. Værsgo.

Kl. 12:37

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for det, og tak for en, må man sige, lang og dermed også på mange måder meget grundig debat, som jo har kredset om en lang række forskellige problemstillinger. Jeg glæder mig i den forbindelse også over, at der er blevet sagt mange pæne ord til regeringen om

den indsats, som regeringen har gjort ikke mindst på udlændinge- og integrationsministerens område, men også på mit eget område.

Jeg vil kommentere et par af de forskellige bemærkninger, der har været fra ordførerne. Den altid flittige hr. Finn Sørensen kan ikke spottes i salen, så derfor giver det heller ikke meget mening at tale med hr. Finn Sørensen, så vi går straks videre til ordføreren for Radikale Venstre, som jo fra talerstolen måtte give en meget stor opbakning til regeringens ministre for deres store indsats. Det er altid farligt, når Det Radikale Venstre gør det. Så bliver man jo en smule bekymret for, at man har misforstået noget, eller at man har overset noget, men da det er fredag, tager jeg det for gode varer og tror på, at det faktisk var ærligt ment. Så må man jo sige, at Dansk Folkeparti også har været meget aktive i debatten på alle måder, men faktisk kun på gode måder, skylder jeg at sige. Dansk Folkeparti har jo også interesseret sig meget for sanktioner og for, hvad man kan gøre, og hvad man ikke kan gøre. Derfor har jeg tænkt mig at læse op af et brev, som jeg har sendt til landets borgmestre den 24. marts 2017, altså for en måned siden, og nu går jeg ned i brevet og tillader mig at citere:

Det forhold, at en borger bærer niqab eller burka, hindrer ikke i sig selv eller generelt, at en modtager af integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp er jobparat, eller at en modtager af arbejdsledighedsdagpenge står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Så kommer det vigtige:

Men hvis en borger f.eks. direkte siger nej til et konkret job, som borgeren kan klare, alene fordi vedkommende ikke kan bære niqab eller burka, eller fordi arbejdet eksempelvis indebærer håndtering af svinekød eller alkohol, så skal borgeren sanktioneres. Sanktionen vil i givet fald være nedsættelse eller ophør af hjælpen i en periode.

Det er jo noget af det, som mange spørgsmål fra Dansk Folkeparti i dag har kredset om. I fru Marlene Harpsøes indlæg kunne man høre, at regeringen ingenting gjorde, og man måtte forstå, at regeringen ikke havde nogen planer, og at der var alt for lidt gang i forskellige initiativer. Det er jo heldigvis forkert, vil jeg sige til fru Marlene Harpsøe. Hvis man kaster et blik på det glimrende forslag til vedtagelse, som tre partier her i Folketinget har fremsat, så kan man se, at der er en lang række konkrete ting, som enten er i gang med at blive gjort, eller som vil blive gjort. Og så kvitterer vi jo faktisk også for – og derfor synes jeg ikke, der er nogen grund til at have en stor konflikt – de mange gode ting, vi har gennemført sammen med Dansk Folkeparti, som også begynder at sætte sig igennem: kontanthjælpsloftet, 225-timersreglen og integrationsydelsen. Det er jo alt sammen noget, der også får en indflydelse på hele spørgsmålet om, hvordan vi kan sikre, at der også er flere ikkevestlige indvandrere og efterkommere, der kommer ind og gør en forskel på det danske arbejdsmarked.

Jeg tror, at det skal være mine afrundende kommentarer, inden jeg vil give ordet videre til min ministerkollega.

Kl. 12:41

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Det er så lidt for tidligt, for der er lige et par korte bemærkninger. Det er fru Marlene Harpsøe, Dansk Folkeparti, først. Værsgo.

Kl. 12:41

Marlene Harpsøe (DF):

Tak til ministeren, først og fremmest for besvarelsen, men også for at gå på talerstolen nu. Regeringen vil jo gerne hæve pensionsalderen. Det bliver debatteret flittigt, og imens bruger vi så 33 mia. kr. i udgifter netto, det var i 2014, på ikkevestlige indvandrere og efterkommere. Og jeg synes bare, at der er noget her, som ikke rigtig dur. Altså, på den ene side skal vi andre raske mennesker gerne arbejde noget længere, men så er der altså også nogle mennesker, der er kommet her til Danmark, som ikke bidrager væsentligt i forhold til os andre. Det er så dem, der er raske og rørige, der, ifølge regerin-

gen, skal bidrage til at betale den regning, som den ikkevestlige indvandring til Danmark koster. Hvad er ministerens kommentar til det?

Kl. 12:42

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 12:42

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Min kommentar er, at jeg simpelt hen synes, det er for forsimplet et budskab at sige, at det er den her regering, som jeg repræsenterer, der har ansvaret for 33 mia. kr. i udgift i forhold til en fejlslagen integration gennem årtier. Dansk Folkeparti og tidligere borgerlige regeringer har jo taget initiativer for at gøre noget ved det her problem. Jeg er sådan set på mange måder enig med hr. Christian Langballe, der gentagne gange i dag enten har givet udtryk for synspunkter uden spørgsmål eller også er nået frem til spørgsmål, men som jo har kredset omkring det tema, hvordan og hvorledes vi sikrer, at vi gør noget ved den her kæmpestore udfordring, der kommer til at ramme det danske samfund i generationer, der måtte komme. For det handler både om økonomi, men det handler jo også om noget, som jeg synes har manglet i debatten i dag, nemlig en social sammenhængskraft. Hvordan sikrer vi, at der er en social sammenhængskraft, hvor det så er en rigtig god idé, faktisk en sund værdi, at bidrage, når man er en del af det danske samfund?

Så jeg synes ikke, der er nogen grund til at have en konflikt med Dansk Folkeparti. Dansk Folkeparti støtter jo sådan set regeringens mange initiativer. Vi støtter også de initiativer, som Dansk Folkeparti kommer og foreslår. Det er ikke alt, vi er enige om, men det er jo ikke, fordi det festfyrværkeri af partier i Folketinget her i dag i de forslag til vedtagelse, der er fremsat, har nogen forslag. Jeg tillader mig at nævne det forslag, som Socialdemokratiet står bag. Der kan jeg ikke se et eneste forslag, andet end at man siger, at man skal tage godt imod udlændinge, og det er jo altid en god idé.

Kl. 12:43

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 12:43

Marlene Harpsøe (DF):

I Dansk Folkeparti anerkender vi, at regeringen arbejder i den rigtige retning, men vi er jo også uenige om nogle ting. I forhold til de udgifter, der er i forhold til ikkevestlig indvandring i det her land, på 33 mia. kr., er det unægtelig noget af en kostelig affære. Og der er det, at vi i Dansk Folkeparti siger, at vi har haft integrationsplan på integrationsplan, der ikke har virket, så hvad er det nu, der skal til? Jamen i Dansk Folkeparti mener vi, at der skal en aktiv hjemsendelsesstrategi til, så det er, at man ikke gør flygtninge til indvandrere, men altså sikrer, at vedkommende kommer hjem igen, når det er, at vedkommende kan gøre det med hensyn til den sikkerhed, der er i hjemlandet. Hvordan vil beskæftigelsesministeren og regeringen bidrage til at sikre, at det sker?

Kl. 12:44

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 12:44

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Nu er det jo heldigvis sådan, at der er forskellige ressortområder i regeringen, endda også repræsenteret i Folketingssalen her i dag, og jeg tænker, det vil være bedst, at min kollega svarer på det, der handler om hjemsendelse. Men jeg vil sådan set sige, at det her jo ikke er et enten-eller. Jeg er helt enig i, at folk, der er i Danmark på en mid-

lertidig opholdstilladelse eller skal være her, indtil en konflikt er overstået, selvfølgelig skal hjem igen. Det er jo det, der er fuldstændig afgørende. Men jeg er også meget optaget af, at vi bliver nødt til at tage alle de initiativer, vi kan, for at fremme en aktiv beskæftigelsespolitik, der også tilskynder folk til at være aktive frem for at være på passiv overførsel. Der må man jo sige, at nogle af de initiativer, jeg har nævnt her i dag, netop tilskynder til, at hvis man ikke gør det, får det en økonomisk konsekvens.

Kl. 12:45

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så giver vi ordet videre til hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 12:45

Christian Langballe (DF):

Der er jo ikke nogen tvivl om, at vi sammen har gennemført mange gode ting, og det vil jeg godt rose regeringen for. Jeg synes faktisk, at vi ved fælles hjælp har fået gjort mange ting. Det er der ikke nogen tvivl om. Når vi så tager debatten, er det selvfølgelig, fordi vi også er utålmodige, for vi vil gerne videre. Jeg tror, at ministeren forstår, at vi presser på, for at der gerne må ske noget. Det er sådan set derfor, vi tager debatten. Det er ikke en kritik af det, vi har gennemført, men problemet er så stort i øjeblikket, at jeg synes, det kræver en eller anden form for adressering.

Jeg må bare sige, at det ikke er regeringen som sådan, jeg kritiserer – det kunne jeg egentlig ikke drømme om – men det er jo egentlig en politisk mentalitet, jeg kritiserer, nemlig det forhold, at man har sagt, at når flygtninge kommer hertil, skal de pr. definition gøres til indvandrere, og så kommer der på et eller andet tidspunkt – trip, trap, træsko – et statsborgerskab i den anden ende. Det har jo stort set været den modus vivendi, man har arbejdet ud fra i det her spørgsmål, og det er ikke en farbar vej. Jeg kunne godt tænke mig at høre ministerens mening om det.

Jeg blev forleden dag spurgt af en journalist om, hvad min løsning er på, at de ikkevestlige indvandrere koster 33 mia. kr., og så siger jeg bare: Ved du hvad, kære journalist, det har jeg simpelt hen ikke noget svar på. Jeg kan ikke se nogen vej ud af det. Det kunne jeg også godt tænke mig at ministeren lige prøvede at adressere.

Kl. 12:47

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 12:47

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Vi kommer langt omkring. Altså først, det er klokt ikke at have tendens til at kritisere regeringen. Det vil jeg sige. Det var det, som hr. Jesper Langballe startede med at sige, altså at han ikke synes, at der er nogen grund til at kritisere regeringen. Det er jeg et hundrede procent enig i. Men lad os lægge den jyske ironi til side, for det var jo en opbakning til regeringen.

Med hensyn til hvad hr. Jesper Langballe skal sige til den journalist, som ringede, er jeg nok heller ikke i stand til lige at rådgive om det her fra talerstolen. Jeg tror, at man kan sige til hr. Jesper Langballe og til Dansk Folkeparti, at det er fuldstændig afgørende, at der bliver en større tilskyndelse til at komme ind på arbejdsmarkedet. Det er jo derfor, vi har taget de mange gode initiativer. Jeg brugte mange kræfter på det i min ministertale, for det er faktisk ret tragisk at se de voldsomme tal og den voldsomme overrepræsentation af par på kontanthjælp og kontanthjælpsmodtagere. Det er jo der, vi skal sætte ind.

Så tænker jeg om hele spørgsmålet om integration, at det, selv om jeg gerne vil være minister for det hele, nok er mere fair, at det spørgsmål bliver stillet til min kollega, som faktisk har det som res-

sort. Det er ikke, fordi jeg ikke vil diskutere det med hr. Jesper Langballe, men der skal også være lejlighed til andre spørgsmål i dag.

Kl. 12:48

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Næste spørger er hr. Bent Bøgsted, Dansk Folkeparti.

Kl. 12:48

Bent Bøgsted (DF):

For god ordens skyld skal jeg selvfølgelig starte med at hjælpe ministeren. Min kollega hedder Christian Langballe. Det var hans far, der hed Jesper. Det er bare til almindelig oplysning. Vi har en fantastisk god mand i Christian Langballe.

Tilbage til spørgsmålet. Jeg skal bare lige høre, om ministeren er enig i, at et af de vigtigste krav, der skal stilles til flygtninge og indvandrere, er, at de skal lære at tilpasse sig det danske arbejdsmarked. De skal lære, at der ikke er noget, der hedder særregler for deres vedkommende, og at de skal indordne sig under de regler, der er på det danske arbejdsmarked, og de krav, der bliver stillet. Det er en af de betingelser, der skal opfyldes, for at det kan lykkes at få dem ud på arbejdsmarkedet.

Kl. 12:49

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 12:49

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for rådgivningen, den er helt nødvendig. Og undskyld til Jesper Langballe, der ikke længere er her. Ja, jeg kommer til det. Der må jo ikke diskuteres med ministeren på talerstolen, går jeg ud fra. Og undskyld igen, for svaret var til *Christian* Langballe. Men svaret er stadig væk det samme, vil jeg sige. Det skal ikke gentage sig i den her debat, at jeg ikke kan huske folks navne.

Jeg er sådan set ethundrede procent enig i, at man jo hverken kan eller skal bruge, om man så må sige, sin religion for ikke at være en del af arbejdsmarkedet. Det er sådan set det, der ligger i hr. Bent Bøgsteds spørgsmål. Det er også det svar, som jeg nu har skrevet rundt til landets kommuner, bl.a. på baggrund af spørgsmål til selv samme tema fra medlemmer af Dansk Folkepartis folketingsgruppe, hvor man har spurgt om det her, og hvor man også har spurgt om, hvad jeg som beskæftigelsesminister har gjort for at præcisere det. Nu vælger jeg at læse det op her i dag for at sige, at det brev er sendt, og jeg har også meget klart sagt til kommunerne, hvordan reglerne er.

Kl. 12:50

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 12:50

Bent Bøgsted (DF):

Tak for det. Og for en god ordens skyld bliver det i familien med Christian Langballe og Jesper Langballe. Det er så det. Jeg synes, det er rigtig godt, at ministeren siger, at det er det krav, der skal til, og at det bliver pointeret over for kommunerne. For det er jo sørgeligt at høre, at selv flygtninge og indvandrere siger, at der jo ingen konsekvens er, for vi får pengene alligevel. Det er noget af det mest sørgelige, der er, for så kan de lige så godt være ligeglade med det hele. Og når vi kan se, at en integrationskonsulent siger, at danskerne er konfliktsky, at de ikke tør tage konfrontationen, så er det netop, vi skal sige, at selvfølgelig er vi ikke konfliktsky, selvfølgelig vil vi tage den konfrontation, og selvfølgelig skal vi lære dem, at der er

nogle regler, nogle spilleregler, de skal indrette sig efter, for ellers er de kommet til det forkerte land.

Kl. 12:50

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 12:50

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Det er jeg ethundrede procent enig i, og jeg er sådan set enig i den betoning, som hr. Bent Bøgsted også har. Det her er ikke alene sørgeligt, det er også tragisk. Det er tragisk ikke at stille krav til mennesker, for alle har godt af, at der bliver stillet krav til dem og får at vide, hvad der er ret og rimeligt, og hvad man skal leve op til. Derfor er det her et svigt, og det er et svigt også af kommunerne, hvis ikke man benytter sig af de sanktionsregler, der er. Det kan være, der er brug for at gøre de regler både skarpere og mere klare, og det er jeg optaget af at diskutere. Men det er altså nu engang kommunernes ansvar at sanktionere, når man bevidst ikke ønsker at være en del af det her samfund.

Kl. 12:51

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så kan vi sige tak til beskæftigelsesministeren og give stafetten videre til udlændinge- og integrationsministeren. Det kan sagtens gå hedt for sig. Værsgo til ministeren.

Kl. 12:51

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil også gerne sige tak for debatten i dag, som jeg egentlig synes allermest har afspejlet den politiske virkelighed, vi er i, hvor jeg egentlig synes, at de borgerlige partier har diskuteret problemerne og taget tyren ved hornene, men hvorimod de røde partier ikke har villet diskutere substansen i det her og de reelle problemer. Man kan jo i virkeligheden se det i vedtagelsesteksten, for hvis man tager den vedtagelsestekst, der er kommet fra Socialdemokratiet, der jo i øvrigt i dag, må man bogstaveligt talt sige, har meldt kulør, nemlig rød kulør, fordi man nu er gået sammen med Alternativet, Det Radikale Venstre og SF, så er alt jo ved det gamle, og det er sådan set udmærket, men man kan se det i den vedtagelsestekst, der er kommet fra de røde partier, som nemlig er sådan noget sniksnak. Der er ikke forslag til, hvordan man vil løse problemerne, for man vil reelt set ikke gribe fat ved nældens rod. Lad mig bare citere andet afsnit i vedtagelsen, hvor der står, at Folketinget dog er opmærksom på, at alt for mange flygtninge og familiesammenførte stadig væk er på offentlig forsørgelse. Det er hverken økonomisk eller menneskeligt holdbart.

Nej, det kan alle jo være enige om, men hvor er løsningsforslagene? De er der ikke. Det er jo selvsagt de samme partier, som netop heller ikke har villet stemme for, når vi så har lagt ting frem, der er med til at løse det her, og som er med til at flytte de her ting: Det drejer sig om integrationsydelsen, altså hvor vi halverer den ydelse, man får, så man får en ydelse nu, der svarer til SU-niveau; det drejer sig om 225-timersreglen, der jo er verdens bedste argument for kvinderne for at komme ud på arbejdsmarkedet, for hvis man har et ægtepar, der er på integrationsydelse eller kontanthjælp, skal hver af det ægtepar levere 225 timer om året, ellers kan man blive beskåret eller helt miste sin ydelse året efter; og så er der også kontanthjælpsloftet. Det er tre konkrete ting, som vi i den borgerlige lejr har gennemført, og som vi kan se også virker. Så nytter det jo ikke noget, at man bare sniksnakker, som man har gjort i den vedtagelse, de røde partier kommer med.

Jeg synes sådan set også, det er det, der har gennemsyret debatten. Hr. Christian Langballe har også flere gange kredset omkring det, at man netop sniksnakker. Alle er enige om, at det er et problem, at for mange indvandrere og kvinder med ikkevestlig baggrund står

uden for arbejdsmarkedet, men der er ingen handling bag ordene, når det kommer til de røde partier. Derfor priser jeg mig jo selvfølgelig lykkelig for, at der er et blått flertal, for ellers ville vi bare se, hvordan integrationen ville fortsætte med at sejle. Jeg mener også, at integrationsindsatsen har fejlet de seneste 30-40 år, og det er jo en katastrofe – det er en katastrofe rent økonomisk. Vi har her for nylig fået talt på det, og den ikkevestlige indvandring koster os 33 mia. kr. om året. Det er en stor regning, der skal betales, men der er en anden regning, der er nærmest uoverkommelig at betale, og det er den værdimæssige regning, og den har vi jo fået indblik i ved flere lejligheder og så sent som i aftes, som også fru Marlene Harpsø af flere omgange har nævnt, i den TV 2-udsendelse, der var, men jo også tidligere ved TV 2-udsendelsen »Moskeerne bag sløret«.

Det kommer ikke bag på mig, og jeg tror heller ikke, det kommer bag på fru Marlene Harpsø eller hr. Christian Langballe eller hr. Bent Bøgsted, men det kommer tilsyneladende bag på den røde blok her i Folketinget, fordi man ikke er villig til at gøre noget ved det. Så det synes jeg i virkeligheden er det, der står tilbage efter debatten i dag, som jeg i øvrigt vil takke for, og så vil jeg selvfølgelig stille mig til rådighed for de spørgsmål, der måtte være.

Kl. 12:56

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Dem er der et par stykker af. Og det er først fru Marlene Harpsø, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 12:56

Marlene Harpsø (DF):

Tak til ministeren for en tale fyldt med realisme og realitetssans. Noget af det, jeg gerne vil spørge ind til, er, at vi jo har haft utallige integrationsplaner i dette lille land, og det er integrationsplaner, som ikke har virket. Vi ser i hvert fald stadig væk et meget stort antal personer af ikkevestlig oprindelse, som ikke er i arbejde. Og ministeren er selv inde på, at det koster 33 mia. kr. årligt netto. Det er en rigtig, rigtig stor regning, og der er jo kun os andre til at betale den, altså os, der går på arbejde. Så det ser rigtig forfærdeligt ud.

Var det ikke bedre, i stedet for at man sådan gentog en integrationsplan igen og igen, som jo ikke virker efter hensigten, at man udarbejdede en aktiv hjemsendelsesstrategi for den enkelte flygtning, der kom her til landet, frem for at gøre denne til indvandrer?

Kl. 12:57

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 12:57

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Altså, jeg har jo det helt grundlæggende synspunkt, at så længe man er i Danmark, skal man bidrage. Og når der så er blevet fred i hjemlandet, skal man naturligvis hjem igen, og det er jo der, hjemsendelsesstrategierne kommer ind. Og det er jo også der, at vi med Dansk Folkeparti – senest ved finanslovsaftalen sidste år – allerede har styrket indsatsen omkring f.eks. repatriering. Det har i øvrigt lige været til første behandling her i Folketinget.

Men lad mig bare lige slå fast, at jeg synes, der er tre ting, der må gøre sig gældende, når man kommer til et nyt land som flygtning. Det er for det første, at man skal være taknemlig, for det andet at man skal være ydmyg, og for det tredje at man skal gøre sig umage. Så kan vi se, at det er der nogle, der gør. Heldigvis for det. Det så vi også i aftes. Men der er søreme også nogle, der ikke gør det, og det er jo der, vi bliver nødt til at sætte ind og sanktionere, når man f.eks. ikke dukker op til den praktik, man skal, ved at sørge for at have nogle ydelsessystemer, der gør, at det kan betale sig at arbejde. Det er jo derfor, vi sammen har indført integrationsydelsen, 225-time-

rsreglen og kontanthjælpsloftet. Men der er åbenbart kun os til det, fordi den røde blok ikke vil noget. De vil kun sniksnakke.

Kl. 12:58

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 12:58

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg er rigtig glad for, at ministeren netop nævner bl.a. den her udsendelse fra i går, hvoraf det fremgik, at der er nogle, som skal deltage i virksomhedspraktik, som bare ikke kommer. Og det viser jo bare, at der er en rigtig dårlig arbejdsmoral, en rigtig dårlig indstilling. Men tror ministeren vitterlig, at det i essensen hjælper at skrue på de her værktøjer omkring økonomiske incitamenter? Var det ikke bedre, at man lavede en hjemsendelsesstrategi for dem, der reelt ikke har lyst til at være her?

Kl. 12:58

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 12:58

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jo, for dem, der kan komme hjem. For de skal hjem. Og man skal hjem, når der er fred i hjemlandet igen. Men så længe der ikke er fred, f.eks. i Syrien, kan vi jo ikke sende de mennesker hjem. Men så må man bidrage. Så skal de bidrage, så længe de er her. Jeg mener, det er helt afgørende, at de forsøger sig selv og deres familier. Det kan ikke være rigtigt, at man kommer hertil uden at bidrage, når vi giver alt, hvad vi overhovedet kan af fred, sikkerhed og stabilitet. Så er det mindste, man dog kan forlange, sådan set, at man også selv bidrager til at forsørge sig selv.

Kl. 12:59

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Den næste spørger er hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti.

Kl. 12:59

Christian Langballe (DF):

Jeg er jo enig med ministeren i, at det her Folketing er delt mellem utopisterne og realisterne. Det er simpelt hen det, det drejer sig om i forhold til det her spørgsmål.

Der er jo ingen tvivl om, at vi har fået gennemført mange gode ting sammen, og det vil jeg gerne rose regeringen for. Altså, det er jo nærmest et mareridt at tænke tilbage på perioden fra 2011-2015, hvor en regering, der i virkeligheden var anført af De Radikale, nedrev alt det, vi havde forsøgt at bygge op. Så på den måde synes jeg bestemt, at der er sket noget.

Jeg har så prøvet ligesom at adressere problemet, og jeg synes, det er et problem, at man ikke indprenter for de folk, der er kommet hertil, at de kun er her midlertidigt. Jeg synes altså, det er noget, man bliver nødt til at tage fat på, altså hvor man siger: Kære venner, I er her, men I er midlertidigt. I skal hjem, når der er fred i jeres land. Og så skal der holdes fast ved det synspunkt, i stedet for at det bare kører, så man først er flygtning, så er man indvander, og på et eller andet tidspunkt bliver man så dansk statsborger.

Kl. 13:00

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 13:00

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jeg er fuldstændig enig i, at man skal rejse hjem igen, når der er fred i hjemlandet. Så jeg tror ikke, vi er uenige, og det ville også være en

særegen oplevelse; måske næsten på linje med, da jeg fik ros af fru Sofie Carsten Nielsen. Der blev lidt furor på ministerbænkene, men det er også på mange måder en skræmmende oplevelse at få ros af De Radikale på den måde.

Men lige så vel som det kan være en skræmmende oplevelse, vil le det også være en skræmmende oplevelse at være meget uenig med hr. Christian Langballe. Og det er jeg heller ikke.

Kl. 13:01

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 13:01

Christian Langballe (DF):

Det der med De Radikale kan jo få en til at vågne med koldsved om natten. Men jeg vil sige, at lige præcis med hensyn til det her synes jeg der mangler den her sandhedserkendelse, som vel virkelig sætter sig igennem, når man siger: Vi har altså nogle problemer, som er tolt uoverskuelige og, vil jeg også tro, uoverkommelige at løse perfekt – det kommer vi ikke til. Altså at den realisme begynder at indfinde sig, hvor man siger meget klart: Målsætningen er, når man begynder med de her flygtninge, at de skal hjem igen – det er det, der er formålet.

Kl. 13:01

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 13:01

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Det mener jeg også er nødvendigt, for man må sige, at hele flygtningebegrebet jo i øvrigt også ville bryde sammen, hvis ikke man mere konsekvent får sendt folk tilbage. Flygtningebegrebet handler jo i al sin enkelhed om, at man skal have beskyttelse, lige så længe der er behov for beskyttelse. Når der ikke er det længere, jamen så skal man naturligvis hjem og bygge sit land op igen, ligesom alle andre folkeslag har gjort igennem tiderne.

Kl. 13:02

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak til ministeren. Ja, ros fra politiske modstandere kan måske ligefrem være skadeligt, skal man være opmærksom på.

Men der er ikke flere, der har bedt om ordet, og dermed er forhandlingen sluttet efter en forholdsvis lang og grundig debat om forespørgsel nr. F 37, må vi sige.

Afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted tirsdag den 2. maj 2017.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 43:

Forslag til folketingsbeslutning om at give kontanthjælpsmodtagere bedre forudsætninger for at komme i uddannelse og beskæftigelse.

Af Karsten Hønge (SF) m.fl.
(Fremsættelse 19.12.2016).

Kl. 13:02

Forhandling

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Forhandlingen er åbnet, og det er beskæftigelsesministeren, der skal lægge ud. Værsgo til ministeren.

Kl. 13:03

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for det. Jeg vil starte med noget helt utraditionelt for mig, nemlig at rose SF for intentionerne i beslutningsforslaget. Det skal man ikke lægge så meget i, andet end at det trods alt er en anerkendelse af, at vi interesserer os for problemstillingen, og den har vi nu lige præcis brugt 3 timer på at diskutere. Og derfor er det også rart at kunne gå videre og blive ved med at diskutere det, nemlig hvordan vi får flyttet flere indvandrerkvinder ind på det danske arbejdsmarked, sådan at de i højere grad kan forsørge sig selv og være med til at bidrage til det danske samfund.

Jeg er et hundrede procent enig i, at det er grundlæggende og også nødvendigt, at flest mulige mennesker i Danmark, mænd som kvinder, arbejder og dermed også bidrager til den danske økonomi. Derudover er det heldigvis også sådan, at langt de fleste af dem, der kan, gerne vil være en del af det arbejdende fællesskab. Det er også derfor, det er uholdbart, at ikkevestlige indvandrere, særlig ikkevestlige kvinder, er så markant overrepræsenteret blandt personer på offentlig forsørgelse. Det har vi jo nu brugt mange timer på at diskutere. Bare for at nævne et par tal:

Ikkevestlige indvandrere udgjorde i fjerde kvartal 2016 13 pct. af alle offentligt forsørgede, men kun 7 pct. af den samlede befolkning. Og når det gælder ægtepar i kontanthjælpssystemet, udgør ikkevestlige indvandrere og efterkommere knap 90 pct. af ægteparrene i kontanthjælpssystemet. Det er jo nogle voldsomme og, synes jeg, foruroligende tal. Derfor er det også glædeligt, at SF har fokus på, at det er en udfordring, og at antallet af personer, der kommer til Danmark, faktisk betyder noget for integrationsopgaven.

Derfor er det sådan set helt uforståeligt for mig, at SF har stemt imod integrationsydelsen og jobreformen og endda har fremsat et beslutningsforslag her i Folketingssalen om at afskaffe kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen. For det er jo netop nogle af de redskaber, der er med til at understøtte, at f.eks. indvandrere med relativt lave kvalifikationer også får en økonomisk gevinst ved at tage et job til mindstelønnen. Så man kommer faktisk i tvivl om, hvad SF reelt vil på det her område.

SF lægger med beslutningsforslaget bl.a. op til, at kommunerne skal lave særlige forløb, som skal fokusere på at hjælpe indvandrerkvinder med at forstå deres rolle på arbejdsmarkedet. Her må jeg konstatere, at det kan kommunerne sådan set allerede i dag. Det er afgørende, at der er krav om og incitamenter til en jobrettet indsats i kommunerne.

SF foreslår også, at indvandrerkvinder, der ikke har arbejdet før, skal tilbydes en mentor. Det er sådan set også muligt i dag, så det er der nødvendigvis heller ikke så meget nyt i.

Som noget nyt foreslår SF dog, at indvandrerkvinder skal have et uddannelsespålæg, ligesom det gælder for unge uddannelseshjælpsmodtagere under 30 år i kontanthjælpssystemet. Det er jeg sådan set ikke enig med SF i, for er man på kontanthjælp, skal man have en

indsats rettet mod job og selvforsørgelse. Det var vi faktisk også enige om, da vi indgik en aftale om kontanthjælpsreformen tilbage i 2013. Og som jeg ser det, lægger SF hermed op til at gentage årtiers fejlslagne integrationspolitik, hvor man sætter indvandrere sammen på skolebænken og tror, at det er den måde, de lærer at blive en del af det danske arbejdsmarked på. Intet er mindre fornuftigt. Det er det absolut forkerte skridt.

Vi har generelt at gøre med en målgruppe med et lavt uddannelsesniveau og en langvarig historik på offentlig forsørgelse. Her går vejen til en bedre arbejdsmarkedstilknnytning først og fremmest gennem indsatser ude på virksomheder, hvor man løfter rigtige arbejdsopgaver sammen med kolleger, spiser sin madpakke sammen med kollegerne og dermed også taler det danske sprog. Det er lige præcis det, der kan gøre en markant forskel, både i forhold til at få en tilknytning til det danske samfund, men ikke mindst også til at lære det danske sprog.

Kl. 13:07

Når det er sagt, vil jeg gerne understrege, at kommunerne ifølge gældende lovgivning har mulighed for at igangsætte opkvalificerende kurser for kontanthjælpsmodtagere som en del af beskæftigelsesindsatsen, hvis kommunen vurderer, at det er det rigtige tilbud for den enkelte borger i forhold til at komme i beskæftigelse. Der kan bl.a. være tale om sprogundervisning, som supplerer indsatsen på virksomhederne.

For regeringen er det afgørende og helt i tråd med de anbefalinger, der kom fra Carsten Koch-udvalget – og det var jo et arbejde, der fandt sted under den tidligere røde regering – at integrationsopgaven starter ude på virksomhederne. Det var også baggrunden for den trepartsaftale om integration, der blev indgået med arbejdsmarkedets parter. Uddannelse kan med aftalen så ske i en kobling til et konkret job. Og jeg må konstatere, at i de mange virksomheder, jeg har besøgt, og hvor jeg har set det her fungere i praksis, er det en, synes jeg, rigtig god oplevelse både at høre om virksomhedernes vej, men ikke mindst høre om de erfaringer, de enkelte medarbejdere gør sig, fordi de simpelt hen i højere grad får en tilknytning til det danske samfund og dermed også lærer sproget.

I den forbindelse vil jeg ud over de erfaringer, jeg har gjort mig på virksomhedsbesøg, også fremhæve det, vi har set i Odense, hvor kommunen jo efter en gennemgang af en række kontanthjælpssager med bl.a. kvinder med ikkevestlig baggrund har konstateret, at i langt hovedparten af sagerne var helbredet alligevel ikke en barriere for en beskæftigelsesrettet indsats, så længe den blev gennemført med de rette skånehensyn. Det viser sådan set igen, at der er meget at komme efter.

I bund og grund er det også meget tankevækkende, at der ikke er flere kommuner, der har tilladt sig at interessere sig for sine kontanthjælpsmodtagere på den måde, som man er i gang med at gøre det i Odense. Det er sådan set en menneskelig falliterklæring. Men jeg er glad for, at flere kommuner allerede nu begynder at lade sig inspirere af Odense og går i dialog om det her initiativ. Og som det også er kendt, har jeg jo udbredt den viden, jeg har fået fra Odense, med et brev til landets kommuner.

Men når alt det her er sagt, synes jeg, der er grund til at samle op:

Regeringen mener ikke, at indvandrerkvinder over 30 år skal have et uddannelsespålæg. De skal ud på virksomheder med henblik på at komme i ordinær beskæftigelse, så de kan forsørge sig selv. Regeringen har sammen med Dansk Folkeparti taget en lang række afgørende skridt, som skal forbedre vores integration. Og jeg synes, det var noget af det, som SF skulle bakke op om og være med til udvikle politik omkring, hvis man vil noget på det her område, frem for med mange af de forslag, som er stillet, at gå den modsatte vej.

Så med disse argumenter siger regeringen altså nej til det forslag, SF har fremsat.

Kl. 13:10

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Med det siger vi tak til ministeren, og så går vi i gang med ordfører-rækken. Den første i rækken er hr. Leif Lahn Jensen fra Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 13:10

(Ordfører)

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Jamen det er jo en dejlig dag. Alle roser hinanden, alle er glade, og det er snart weekend. Jeg vil også godt være med i det kor, og jeg vil da også godt rose SF for at give os mulighed for denne debat. Det synes jeg er rigtig godt.

Det er jo helt rigtigt, at der er alt for få kvinder med ikkevestlig baggrund, der er i arbejde – alt for få. Jeg er dykket lidt ned i Danmarks Statistik for at se, hvor alvorligt det her egentlig er. Hvis vi kigger på danske kvinder i den arbejdsdygtige alder, vil vi se, at der er 76,5 pct. af dem, der er i arbejde. Hvis vi kigger på kvinder fra Irak, der bor her, vil vi se, at det er 25,8 pct. Når det drejer sig om kvinder fra Afghanistan, er det 27,4 pct., og for kvinder fra Somalia er det 20,9 pct. Det er bare for at nævne nogle, for mange andre lande står selvfølgelig også nævnt. Så ja, det er alvorligt. Og ja, det er rigtigt, at mange af disse kvinder ikke befinder sig på arbejdsmarkedet. Derfor blander mange af dem sig heller ikke med almindelige danskere, med fare for at blive fastholdt i egen kultur.

Hvorfor er det så så skidt? Det er super vigtigt, at alle eller så mange som muligt er en del af arbejdsfællesskabet. Mange af os ved jo netop, hvad det betyder for et menneske at komme ud blandt andre, at få kollegaer, at blive respekteret for sin indsats og vide, at man rent faktisk gør en forskel. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at det bedste sted at blive integreret i vores samfund er på arbejdsmarkedet. Her hjælper man hinanden. Man bliver en del af et fællesskab, og man forventer noget af hinanden. Her vil disse kvinder lære sproget, lære af andre danske kvinder og finde ud af, hvordan det er at være en moderne dansk kvinde, få venner og måske begynde at få fritid sammen med dem uden for hjemmet.

Men er det så let? Er det let at få nogen til at gå fuldstændig imod sin egen kultur og ind i noget, man slet ikke kender? Nej, det er det jo aldrig, men det skal vi, både fordi vi mener, det er bedst for de her kvinder at komme ud og det er bedst for deres familie, og fordi det er bedst for samfundet, hvis de kvinder og deres familier bidrager mere til samfundet, end de gør i dag. Derfor har SF jo ganske ret i, at for at få disse kvinder ud på arbejdsmarkedet skal der gøres en ekstra indsats – en indsats fra samfundets side, fra virksomhedernes side og ikke mindst fra kvindens side og fra familiens side. Vi skal alle ønske det, og vi skal alle ville det.

Selv om jeg er meget enig i en del af det, SF skriver, og i de holdninger, jeg kan se i forslaget, så kan jeg ikke lade være med at tænke på, om de her forslag er de rigtige. Hvem kan være imod, at kvinderne får en bedre forståelse for deres deltagelse på arbejdsmarkedet og deres betydning for vores velfærdssamfund? Hvem kan være imod at hjælpe dem med en mentor, og hvem kan i det hele taget være imod, at de får mulighed for at have deres egen økonomi, som forslaget beskriver? Det er der jo ingen der kan. Og hvis et uddannelsespålæg, som vi med succes bruger over for de unge, kan hjælpe kvinderne ud i uddannelse og dermed også ind på arbejdsmarkedet, så vil det være rigtig godt og noget, vi sagtens kan være med til, som vi jo før har sagt.

Mit problem med dette forslag er bare, om det er den bedste måde at gøre det på. Kan kommunerne ikke gøre tingene i forvejen? Og ikke helt ligegyldigt: Hvad vil det koste? Der står i forslaget, at uddannelsespålægget skal ses som et supplement til den ekstra indsats, og når der står »supplement«, må jeg forstå det sådan, at det faktisk kan koste flere penge end det. Derfor kan Socialdemokratiet ikke

støtte beslutningsforslaget, da vi mener, at forslaget skal beskrives mere tydeligt, og at finansieringen selvfølgelig skal være klar og findes.

Når det er sagt, vil jeg håbe, at ministeren lytter til debatten – det ved jeg han gør – men også ønsker at snakke med partierne om det her. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at vi er flere partier, der rent faktisk ønsker at gøre noget for at hjælpe kvinderne ind på arbejdsmarkedet. Vi hørte lige før en anden minister, der stod her og talte sniksnak, men her er jo nogle forslag. Vi har også flere gange sagt, at vi gerne vil, så vi vil bare gerne have en invitation, og så kommer vi som altid gerne over og er med til at løse det her. For det er et kæmpeproblem, at der ikke er så mange af de her kvinder inde på arbejdsmarkedet, og jeg er ikke et sekund i tvivl om, fordi jeg selv har været der i mange år, at det er den måde, de kommer tættere på vores kultur og bliver bedre integreret på. Tak.

Kl. 13:15

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Karsten Hønge, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:15

Karsten Hønge (SF):

Først og fremmest vil jeg sige tak til hr. Leif Lahn Jensen for den venlige og konstruktive måde, som Socialdemokratiet har valgt at gå til det her beslutningsforslag på – så tak for det.

Men når nu hr. Leif Lahn Jensen selv startede sin ordførertale med at opridse de her meget voldsomme tal for, hvordan det står til for en række grupper af kvinder med etnisk minoritetsbaggrund, så tænker jeg bare: Hvad er det så, vi skal gøre? Vi har fra SF's side forsøgt lave et afbalanceret beslutningsforslag, der afvejer ret og pligt, men i forhold til det fælles mål, vi har, om at få flere af de her kvinder med etnisk minoritetsbaggrund ud på arbejdsmarkedet, hører jeg så et tilsagn fra Socialdemokratiet om, at man vil prøve at arbejde videre ud fra de principper, der er her? Eller har man selv nogle andre forslag, der ligesom kan bringe os hen mod det samme mål, nemlig at få flere af de her kvinder ud på arbejdspladserne?

Kl. 13:16

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 13:16

Leif Lahn Jensen (S):

Det, man hører, er simpelt hen, at der er en åbenhed fra vores side. Vi har ikke noget imod at sætte os sammen med SF og snakke videre. Vi har ikke noget imod at blive kaldt over til ministeren, og så kan vi alle sammen snakke sammen. Vi mener rent faktisk, det er vigtigt. Og som det også blev nævnt tidligere i dag, har vi støttet den der igu, som parterne blev enige om. Vi har også bifaldet, at Odense Kommune har vendt bunkerne og fundet ud af, at der er rigtig mange af de her kvinder, der rent faktisk kan komme tættere på arbejdsmarkedet, og vi har også sagt det der med arbejde først og dansk bagefter. Så vi har rigtig mange bud, men vi vil bare gerne diskutere det mere, for det er super vigtigt.

Vi diskuterer det gerne med alle; jeg vil altid gerne diskutere et beslutningsforslag, men det her er for vigtigt til, at vi kun gør det. Vi skal også indgå i nogle gode forhandlinger. Det var netop derfor, jeg i min tale tog så godt imod forslaget fra SF, men det var også derfor, jeg vendte mig lidt mod Venstre og kiggede på ministeren og sagde, at vi altid er klar til at komme over til ministeren og se, om vi kan gøre noget sammen.

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 13:17

have en fælles konto – det er selvfølgelig noget, man kan undersøge – men det tror jeg faktisk ikke at man kan gøre. Og hvis de har hver sin konto, hvad hjælper det så, hvis manden derhjemme, når pengene går ind på kontoen, siger: De skal lige overføres til min konto? Så er vi lige vidt. Så hjælper det ikke, at man har hver sin konto.

Kl. 13:17

Det er en problemstilling, som jeg tror det er nødvendigt at grave noget mere i. Jeg er ikke sikker på, at man kan forlange, at de skal have hver sin konto, og at manden ikke må have indflydelse på kvindens konto, når de er gift. Det er jeg ikke sikker på. Og hvis det er sådan, at kvinden ikke er stærk nok til at sige fra over for manden, så hjælper det heller ikke noget at have sin egen konto. Men det er selvfølgelig noget, man kan undersøge.

Karsten Hønge (SF):

Jeg vil også bare igen understrege min glæde over, at Socialdemokratiet går så konstruktivt ind i den her debat om vores forslag. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om ikke hr. Leif Lahn Jensen kunne sige, hvad Socialdemokratiets position er i forhold til at lave et uddannelsespålæg – vel at mærke et uddannelsespålæg, som følges op af en sanktion, men først og fremmest af et tilbud om at komme ud af den situation, man er i.

Kl. 13:17

Så er der det her med uddannelsespålægget. Det kan være meget godt med et uddannelsespålæg. Hvis man er klar til arbejdsmarkedet og man skal have en uddannelse, kan man jo blive flyttet fra at være aktivitetsparat over til at være uddannelsesparat og dermed få et uddannelsespålæg. Det uddannelsespålæg, vi har i dag, går op til 30 år i alder. Det kan være, hr. Karsten Hønge måske lige kan slå helt fast – om ikke før, så når hr. Karsten Hønge nu kommer på talerstolen – at uddannelsespålægget i forslaget skal gå længere op i alder. Det er sådan, jeg har forstået det, og hr. Karsten Hønge nikker, så det er sådan.

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 13:17

Men vi er jo ikke uvillige til at se på, hvordan man kan lave en indsats, der får dem tættere på arbejdsmarkedet. Vi har bare det udgangspunkt, at de altså fra starten af skal have forståelse for, hvordan arbejdsmarkedet fungerer, og hvordan de så skal gebærde sig ude på arbejdsmarkedet. Men først og fremmest gælder det selvfølgelig, at det er den gruppe, der har fået ret til at være i Danmark, og jeg går også ud fra, at det er dem, det drejer sig om.

Leif Lahn Jensen (S):

Vi har sagt, at vi ser et uddannelsespålæg som en rigtig god ting, og vi tror rent faktisk, at det kan få folk ind på arbejdsmarkedet, og det er jo også det, det skal. Et uddannelsespålæg er jo ikke et spørgsmål om, at de bare skal tage en fin og flot og lang uddannelse. Det kan sagtens være med til at gøre, at de rent faktisk kan komme ind på arbejdsmarkedet via nogle kurser. Så vi er klar til at kigge på det. Vi synes, det er en spændende idé, men det skal selvfølgelig strikkes sammen på den rigtige måde, og vi skal også vide helt præcis, hvad konsekvenserne af det er, og det synes jeg bare at man skal arbejde videre med.

Kl. 13:18

Men som udgangspunkt synes vi, at der er en hel del i det her, som vi mener at der – i hvert fald fra regeringens side og fra beskæftigelsesministerens side – skal laves en indsats over for kommunerne om, så de får forståelse for, at der altså her er en del, som de allerede kan gøre nu. Jeg tror også, at det er noget af det, som ministeren allerede har sendt ud til kommunerne, altså det med at få kommunerne til at gøre den indsats, de skal.

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre til hr. Bent Bøgsted, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:18

Vi kan så ikke se noget om finansieringen. Det er noget uklart, hvad den her indsats vil koste, men det var måske noget, vi kunne få at vide senere. Men da vi mener, at der er mange af de her ting, der foregår i forvejen, kan vi ikke støtte forslaget.

Kl. 13:22

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Tak for det, formand. Det her beslutningsforslag, der er kommet fra SF og hr. Karsten Hønge, er et udmærket beslutningsforslag, der op-ridser nogle af de problemer, der egentlig er med at få kvinder ud på arbejdsmarkedet. Det er slet ikke noget, vi som sådan er uenige i – altså at der er problemer med at få kvinderne ud på arbejdsmarkedet – det er måske bare et spørgsmål om tilgangen til det. For som vi ser det i Dansk Folkeparti, er det sådan, at hvis man skal have succes med at få flygtninge og indvandrere ud på arbejdsmarkedet – også kvinderne, specielt i det her tilfælde, da det handler om kvinderne – så kræver det altså, at vi starter med at stille krav om, at de skal tilpasse sig det arbejdsmarked, vi har.

Det vil sige, at før de kan komme ud på arbejdsmarkedet, skal de glemme alt om at stille særkrav, glemme alt om særlig påklædning, glemme alt om at stille krav ude på arbejdspladserne. De skal simpelthen indordne sig under de arbejdsforhold, der er, for ellers får de ikke fodfæste nok på arbejdsmarkedet. Det er det, der er vores tilgang til det.

Når det så er sagt, synes jeg, at mange af de ting, som bliver ridset op her i beslutningsforslaget, faktisk er noget, som man kan allerede i dag. Det er noget, kommunerne skal tage fat i. Vi mener altså, at det kan foregå i den indsats, som kommunerne skal lave over for kvinderne allerede i dag.

Der er så et spørgsmål i det, og det er vedrørende det her med deres egen konto. Jeg tror faktisk ikke, at man kan pålægge folk, at de skal have hver sin konto. Jeg tror ikke, man kan sige, at folk ikke må

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak til ordføreren. Der er spørgsmål fra hr. Karsten Hønge, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 13:22

Karsten Hønge (SF):

Jeg vil starte med at sige tak til hr. Bent Bøgsted for en nuanceret tilgang til det. Der er nogle ting, som man øjensynlig kan støtte i Dansk Folkeparti, og så er der andre ting, man er kritisk over for. Det synes jeg er en rigtig okay måde at gå ind i debatten på, men jeg vil gerne høre, om hr. Bent Bøgsted kunne være lidt mere præcis i spørgsmålet om, hvilke ting Dansk Folkeparti eventuelt kan støtte.

Vi må jo sige til hinanden, at det ikke nytter noget, at man bare råber til forskellige indvandrergupper om, at de skal tilpasse sig, at de skal ud på arbejdspladserne og gøre det ene og det andet, for vi må bare konstatere, at den virkelighed, vi er i, viser sig at være enorm vanskelig, for de her kvinder er ikke på arbejdsmarkedet. Så jeg kunne godt tænke mig at høre hr. Bent Bøgsteds holdning til det forsøg, vi prøver at lave, om en afvejning af ret og pligt. Det er et forsøg på at trække kvinderne ud på arbejdsmarkedet dels gennem positive incitamenter, dels gennem et enkelt puf i ryggen med et uddannelsespålæg. Det er jo ikke alle, der kommer ud på arbejdsmarkedet, bare fordi vi gerne vil have det.

Kl. 13:24

Kl. 13:26

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Bent Bøgsted (DF):

Det er fuldstændig rigtigt, at det ikke er alle, der kommer derud, bare fordi vi gerne vil have det. En del af den tilgang, vi har til det, er, at inden de skal ud og prøve at få fodfæste på arbejdsmarkedet, skal de have forståelse for, hvordan det danske arbejdsmarked fungerer. Det kan ikke nytte noget at sige, at nu skal de ud på arbejdsmarkedet, og så kommer de i praktik i f.eks. Bilka, hvor det måske kun en tredjedel eller en tiendedel, der bliver der, mens de andre forsvinder, fordi de ikke har forstået, hvad de bliver sendt ud i. Det kan også være andre steder, de bliver sendt ud til. Nu nævnte jeg bare lige Bilka, men det kunne også være danske supermarkeder generelt, og det kunne være alle mulige andre steder, som de bliver sendt ud til.

De skal have en forståelse for den rolle, de har, nemlig at de skal ud på arbejdsmarkedet og lære at tilpasse sig det arbejdsmarked, som vi har, og lade være med at stille særkrav. Et af de væsentligste punkter for Dansk Folkeparti er: Glem alt om særkrav. De skal lære, hvordan det danske arbejdsmarked fungerer. De skal indrette sig efter arbejdsmarkedet; det er ikke arbejdsmarkedet, der skal indrette sig efter dem.

Kl. 13:25

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 13:25

Karsten Hønge (SF):

Jeg må jo sige, at jeg langt hen ad vejen er enig med hr. Bent Bøgsted. Sådan fungerer vores arbejdspladser, og sådan skal de fungere. Det vil jeg faktisk gerne sådan generelt give hr. Bent Bøgsted ret i. Derfor ligger det jo også i SF's forslag, at man støtter kvindernes introduktion til arbejdsmarkedet. Det ligger bl.a. i et af vores forslag, at de skal introduceres til og få forklaringer på, hvordan det danske arbejdsmarked fungerer. Det er et af punkterne. Et andet punkt er, at man får en mentor, sådan at man er sikker på, at man nærmest håndholdt får forklaret, hvad det vil sige at komme ind på en dansk arbejdsplads.

Kl. 13:25

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 13:25

Bent Bøgsted (DF):

Så vidt jeg ved, har kommunerne mulighed for at stille en mentor til rådighed, hvis der er en, der har nogle problemer på arbejdsmarkedet. Det mener jeg faktisk at de allerede har mulighed for i dag. Og så vil jeg sige til det om et uddannelsespålæg, at når vi snakker om et uddannelsespålæg, er det, fordi man kan tage en uddannelse og bagefter få et job på grund af den uddannelse. Jeg mener ikke, at det er nok at sige, at man skal lære dansk som et uddannelsespålæg. Det er noget, man skal starte med. Et uddannelsespålæg mener jeg skal målrettes til, at man kan tage en uddannelse, som man kan bruge i et erhverv.

Kl. 13:26

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så siger vi tak til ordføreren. Den næste er hr. Klaus Markussen fra Venstre. Værsgo.

(Ordfører)

Klaus Markussen (V):

Tak for det. I bemærkningerne til det beslutningsforslag, som vi i dag behandler, skriver SF, at vi skal hjælpe de kvinder, der af deres mænd ikke får lov til at arbejde. Det tror jeg sådan set ikke der er nogen der er eller kan være uenig i, og det er heller ikke det, jeg har hørt nogen af de forrige ordførere udtrykke. Selvfølgelig skal vi hjælpe indvandrerkvinder, der ikke har mulighed for at blive en del af det danske arbejdsmarked, fordi deres mænd på forskellig vis beordrer dem til at gå derhjemme. Den sociale kontrol, der begrænser disse kvinder, skal vi selvfølgelig gøre op med.

Men er det her beslutningsforslag fra SF så den måde, vi bedst giver indvandrerkvinder mulighed for at blive en del af det danske arbejdsmarked på? Det tror jeg ikke, for jeg mener, at store dele af beslutningsforslaget allerede er til stede i den eksisterende lovgivning.

Lad os bare tage et nyligt eksempel, som ministeren også fremhævede: Odense Kommune gik sygemeldte kontanthjælpsmodtagere lægeerklæringer efter i sømmene og konstaterede, at ni ud af ti indvandrerkvinder rent faktisk kunne erklæres jobparate. Det siger måske noget om, at vi som samfund, som system, har kørt lidt efter autopilot. Jeg noterer mig, at ministeren har sendt brev til alle landets 98 kommuner med henvisning til Odense Kommune. Kommunerne kan sagtens lære af hinanden, og vi må fastholde, at vi har gode aktiviteter med jobperspektiver, som vi blot skal blive bedre til at igangsætte.

Hvad angår opkvalificeringskurser for kontanthjælpsmodtagere som en del af beskæftigelsesindsatsen, må jeg bare konstatere, at det allerede er en mulighed for kommunerne, hvis de vurderer, at det er det rigtige for den enkelte borger på vej mod beskæftigelse.

Så er der den del af forslaget, der handler om uddannelsespålæg. Kontanthjælpsmodtagere skal kunne pålægges et uddannelseskursus for at kunne modtage kontanthjælp, lyder det fra SF. Men det mener Venstre ikke er den rigtige vej at gå. Indsatsen bør være rettet mod virksomhederne. Vi ved, at det er her, der kommer skub i integrationen, og det har vi brug for.

Så må vi også sige, at i den situation, vi står i lige nu, mener Venstre, at det, der er brug for, er, at indvandrerkvinder, i øvrigt ligesom alle andre, kommer ud på arbejdsmarkedet. Der skal arbejdes for kontanthjælpen. Det var bl.a. derfor, at vi i sin tid indførte nyttejobs, som har vist sig at være en stor succes. Bare i Horsens Kommune, forstår jeg, er det hver tredje, der har været i gang med et nyttejob, der er blevet selvforsørgende. Så indførte den tidligere Venstre regering jo 225-timersreglen, som netop tager udgangspunkt i, at man skal arbejde for kontanthjælpen og dermed få en fod indenfor på arbejdsmarkedet. Det handler jo om, at vi gør det attraktivt at tage et arbejde.

Et uddannelsespålæg målrettet indvandrerkvinder ender med at blive en bjørnetjeneste. Det er ikke det samme som at påstå, at jeg ikke anerkender, at der kan være en stærk social kontrol, der gør, at beskæftigelsesfrekvensen blandt indvandrerkvinder er lav. Med de initiativer, som jeg allerede har nævnt, kommer vi et stykke ad vejen med at bryde den kontrol.

Derudover synes jeg også, at det er værd at nævne den nationale handlingsplan om bekæmpelse af social kontrol, som blev lavet i oktober 2016. Den indeholder nemlig en række initiativer, der netop skal medvirke til at bekæmpe negativ social kontrol. Her er der bl.a. etableret rådgivningstilbud til kommunerne om forebyggelse og håndtering af sager om negativ social kontrol. På den måde sikrer vi, at kommunerne handler rettidigt og konsekvent, ligesom det skal bidrage til, at kommunale medarbejdere i større omfang handler i sager, hvor der kan være misforståede hensyn til fremmede kulturer og normer.

Alt i alt finder Venstre ikke, det her beslutningsforslag er det rette middel til at sikre ligestilling for indvandrerkvinderne. Vi er fuldt ud enige i intentionerne. Vi skal selvfølgelig sikre, at indvandrerkvinder kommer ud på arbejdsmarkedet og ikke beordres til at være hjemme af deres mænd. Men på baggrund af de ting, jeg har fremhævet her, kan Venstre ikke bakke op om SF's beslutningsforslag.

Og så skal jeg bare hilse fra hr. Rasmus Jarlov og sige, at Det Konservative Folkeparti heller ikke kan bakke op om beslutningsforslaget.

Kl. 13:31

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning fra hr. Karsten Hønge, SF.

Kl. 13:31

Karsten Hønge (SF):

Jeg synes, at vi igen oplever Venstre, her repræsenteret ved hr. Klaus Markussen, stå i en position, hvor man sådan ærgrer sig over virkeligheden. Man konstaterer, at der er nogle meget triste tal for beskæftigelsen for en række kvinder fra nogle bestemte lande, også kvinder med minoritetsbaggrund. Man ærgrer sig over, at det er, som det er, og så tror man, det hjælper noget at råbe efter dem. Man tror, det hjælper noget bare at gøre livet surt for dem ved at lave et kontanthjælpsloft.

Men hvis man virkelig ville noget, kunne man så ikke se det her beslutningsforslag som et forsøg på at finde en balance mellem ret og pligt? Altså, man kan jo sige: Hvorfor er det også sådan? Det er også for dårligt, de skal have en mentor, og hvorfor får de ikke bare det i dag?

Men hvis vi nu kan konstatere, at det faktisk ikke sker – det gør det jo tydeligvis ikke – kunne det her så ikke være et bidrag til både at række hånden frem i tre af forslagene, som kunne trække kvinder ind, og til samtidig at komme med et økonomisk incitament, der rent faktisk ville kunne virke i den her konkrete situation og bringe flere kvinder ud på arbejdsmarkedet?

Kl. 13:32

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 13:32

Klaus Markussen (V):

Tak. Jeg håber også, at indtrykket er, at vi synes, at forslaget er sympatisk, og at intentionerne i forslaget er sympatiske. Lad mig sige, som vi også var inde på i den forrige debat, at vi har fire konkrete ting, som i hvert fald trækker i den rigtige retning. Hr. Karsten Hønge nævner selv kontanthjælpsloftet, og jeg vil tilføje 225-timersreglen, altså at man gør det attraktivt at tage et arbejde. Dertil kommer konkrete indsatser, for at det ikke skal være muligt at gå rundt på kontanthjælp i årevis uden en jobrettet indsats. Derudover har vi fokus på, at der kommer tiltag i kommunerne, som belyser, hvad man gør andre steder – der, hvor man selv gør det godt – altså benchmarking, at kommunerne lærer af hinanden. Det skal bære tingene fremad.

Så er der endelig det væsentlige initiativ, der handler om at afbureaukratisere og forenkle hele beskæftigelsesindsatsen for de mange medarbejdere rundt omkring i kommunerne, som arbejder med det her. Det vil også bære tingene i den rigtige retning i forhold til indvandrerkvindernes situation. Og de initiativer synes vi vi har brug for at se virke.

Kl. 13:33

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 13:33

Karsten Hønge (SF):

Jeg synes, det er forunderligt, at hr. Klaus Markussen siger, at der vil økonomiske incitamenter virke, hvor jeg netop kan se, at de ikke nødvendigvis virker, fordi man bare lægger et stort generelt socialt pres på en masse mennesker uden at anvise dem veje ud af det. Man tror, at bare ved at man presser folk og trykker folk ned, vil de forsøge på at flygte væk fra det, men de kan ikke nødvendigvis gøre det. Det her forslag går ud på, at man lægger et økonomisk pres på, samtidig med at man konkret og præcist anviser, hvordan de kommer væk fra det pres, ved at de får en uddannelse.

Kl. 13:34

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 13:34

Klaus Markussen (V):

Jeg synes, at indsatsen fra regeringens side er den helt rigtige, nemlig at der er rigtig stor fokus på at fjerne bureaukratiet og på regelforenkling. Vi skal lære af hinanden, vi skal inspirere hinanden i landets kommuner. Dertil kommer jo også jobpræmien, som blev vedtaget i sidste måned, og som er et yderligere incitament i retning af, at det skal kunne betale sig at arbejde. Det er den vej, vi skal gå, nemlig den virksomhedsrettede vej, for at sikre, at den her integration fungerer.

Kl. 13:35

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Den næste spørger er hr. Torsten Gejl, Alternativet.

Kl. 13:35

Torsten Gejl (ALT):

Mange tak. I Alternativet medgiver vi, at en virksomhedsrettet indsats er en rigtig, rigtig god indsats for at få ledige i arbejde, også de ledige, vi taler om her. Men jeg tænker, at det lyder, som om ministeren nærmest siger, at det er det eneste saliggørende. Vi medgiver, at hvis der er en virksomhedsrettet indsats med et job for enden og en virksomhed, der er bevidst om de udfordringer, som f.eks. en med ikkevestlig baggrund har, kan det være en supergod indsats. Det kan være afgørende for den person at komme ind i det forløb og få sig et job, så det anerkender vi.

Men tror ordføreren ikke, der kunne være situationer, hvor en uddannelsesmæssig indsats før det, en læringsmæssig indsats eller en forberedende indsats kunne sikre, at endnu flere, som er meget uforberedt på det danske arbejdsmarked, måske også fik en chance for at komme med?

Kl. 13:36

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 13:36

Klaus Markussen (V):

Det, jeg hører, er sådan set heller ikke et enten-eller. Det, jeg hører, er, at man starter med en virksomhedsrettet indsats, men at den ikke nødvendigvis står alene, og at der støttes op med andre supplerende initiativer. Men udgangspunktet må være, at vejen til varig beskæftigelse, reel beskæftigelse, bedst opnås, ved at man tager udgangspunkt i og har fokus på den virksomhedsrettede indsats.

Kl. 13:36

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så siger vi tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Finn Sørensen. Værsgo til Enhedslistens ordfører.

Kl. 13:37

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Mange tak. Tak til SF for at fremsætte det her forslag, som giver anledning til en debat med en hel del mere substans, end vi nåede frem til under det tidligere punkt på dagsordenen. Det er en vigtig diskussion. Det er vigtigt at anerkende, at her er en udfordring, og der er også nogle rigtig gode hensigter i det her forslag.

Hvis man kigger på bemærkningerne, ser man, at der er nævnt en række konkrete initiativer, man kunne tage: særlige forløb målrettet indvandrerkvinder for at tegne et andet billede af deres rolle i hjemmet og på arbejdsmarkedet; opkvalificering af sagsbehandlere, så de bedre kan forstå mekanismerne og kulturen i sådanne familier og dermed også bliver bedre til at hjælpe kvinderne i retning af arbejdsmarkedet; tilknytning af en mentor allerede ved det første praktikforløb; og hjælp til at få en egen bankkonto og et kursus i økonomi. Det punkt opfatter jeg ikke som et pålæg, et diktat, men som en hjælp til at få et mere selvstændigt økonomisk råderum. Det er et glimrende forslag.

Hvis vi går videre til den anden halvdel, ser vi, at der også er gode forslag. Enhedslisten er helt enig i, at danskundervisning, undervisning i samfundsforhold, demokrati og ligestilling og almene skolekunds-kaber skal stå i centrum. Det er nemlig porten til arbejdsmarkedet og til videre uddannelse, og det bliver der efter Enhedslistens opfattelse gjort alt for lidt ud af i dag. Hvis de partier, der er enige om, at det her er en god idé – det er desværre ikke alle partier – måske kunne begynde at arbejde med det og forhåbentlig med et nyt flertal i Folketinget få øget indsatsen på det her område, ville det være rigtig godt.

På den bane er Enhedslisten langt mere enig med SF, end vi er med regeringen og de borgerlige partier, der faktisk i praksis afviser lige nøjagtig det helt rigtige tiltag. For den form for uddannelse, som nævnes her af SF – danskundervisning, almene skolekunds-kaber, samfundsforhold osv. – er jo det, der er porten til videre opkvalificering og dermed også porten til et varigt job på nogle gode løn- og arbejdsvilkår, så man kan forsørge sig selv.

Det, som regeringen og de borgerlige partier siger her, er faktisk, at det er meget, meget bedre at fastholde disse kvinder i nogle lavtlønsjob, ufaglærte job, og sådan set spænde ben for, at de kan få de kvalifikationer, der både vil give dem en stærkere stilling i hjemmet og en stærkere stilling på arbejdsmarkedet. Så ros til SF for at dyrke den vinkel. Det synes jeg er meget positivt.

Der, hvor kæden hopper af for Enhedslisten, er selvfølgelig, når vi taler uddannelsespålæg. Vi tror simpelt hen ikke på, at det kommer til at virke. Der ligger det i det, at man tager kontanthjælpen fra dem, hvis de ikke deltager i de undervisningsforløb, man stiller op. Det kan umiddelbart lyde vældig logisk og som ret og pligt og alt det der. Vi er bare bange for, at i de tilfælde, hvor man bruger det, risikerer man at gøre kvinden endnu mere afhængig af manden. For i de familier, hvor mandens dominans er så stærk, at han kan holde kvinden væk fra uddannelse, vil den trussel sandsynligvis ikke hjælpe. Og i de familier, hvor manden har forstået nødvendigheden af, at kvinden også bliver en del af det danske samfund, er det jo ikke nødvendigt med den trussel.

Så man opnår højst sandsynligt det modsatte resultat: Kvinden bliver endnu mere afhængig, fordi hun ikke selv modtager kontanthjælp; familien bliver endnu fattigere, hvilket går ud over børnene, medmindre familien finder nogle løsninger på det økonomiske spørgsmål, som vi slet ikke ønsker at sætte ord på her i Folketinget.

Så vidt jeg ved, er der heller ikke nogen evidens for, at den her metode skulle virke. Jo, måske kan man tvinge nogle flere til at sætte sig på skolebænken, men hvis de ikke har forstået nødvendigheden af det, hvis de bare gør det af frygt for at miste nogle penge og må-

ske oven i købet får endnu flere problemer på hjemmefronten, fordi de deltager i undervisningen, så hjælper det jo ikke i det lange løb.

Derfor må man bare sige, at det der quickfix for at få de her kvinder ud på arbejdsmarkedet, som det her nok bygger lidt på, ikke findes. Det eneste langtidsholdbare er det seje socialpolitiske træk. Det er redskaber som dem, forslagsstillerne præsenterer i første halvdel. En del af den socialpolitiske indsats skal også være en målrettet indsats for at overbevise mændene om – jeg savner lidt, at man adresserer mændene i den her diskussion – at deres kones deltagelse i det danske samfund er til gavn for hele familien.

Så vi skal have oprustet denne massive socialpolitiske indsats. Det er der, vi skal begynde. Der skal skrues op for den, i stedet for at der skrues ned for familiernes forsørgelsesgrundlag. Det er såmænd skrøbeligt nok i forvejen med integrationsydelse, kontanthjælpsloft og 225-timersregel.

Kl. 13:42

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Det var lige på minuttet – fornemt! Så er der et spørgsmål fra hr. Karsten Hønge, SF. Værsgo.

Kl. 13:42

Karsten Hønge (SF):

Det må være en helt grundlæggende misforståelse fra hr. Finn Sørensens side, hvis han nogen steder i det her kan få indtryk af, at der er tale om et quickfix. Det er der overhovedet ikke. SF er meget bevidst om, at skal vi rykke ved det og få trukket især kvinder med etnisk minoritetsbaggrund ind på arbejdsmarkedet, er der mange forskellige værktøjer, der skal bruges, og det er ikke noget, der sker hen over en weekend. Det er vi meget bevidst om.

Jeg kunne bare godt tænke mig at spørge hr. Finn Sørensen, om man ikke i Enhedslisten gennem dialoger med kvinder med etnisk minoritetsbaggrund er stødt på de her forslag. For jeg vil sige, at for SF er det her kommet til verden gennem mange dialoger med mange forskellige kvinder med etnisk minoritetsbaggrund, og langt de fleste har peget på, at det skal være et afbalanceret forslag, der både er noget, der rækker ind i arbejdsmarkedet, og noget, der skubber ind. Al-le er stort set enige om, at det her vil betyde noget, når man sidder i familierne og overvejer økonomien, for man har jo et valg. Det er det, der er forskellen mellem det her og alt muligt andet, hvor man lægger et økonomisk pres på grupper i befolkningen – her får man anvist en vej ud af det pres.

Kl. 13:43

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 13:43

Finn Sørensen (EL):

Ja, det skal jeg ikke benægte, og vi har også hørt, at det synspunkt findes, også i indvandrer-kredse, nemlig at det nok ville være godt med sådan et pålæg. Og i den bedste af alle verdener var det måske også værd at diskutere. Men en ting, der nok spiller en rolle for Enhedslisten i det her, er jo også, at vi simpelt hen ikke har tillid til, at det pålæg vil blive anvendt på en måde, så det rent faktisk hjælper til at understøtte den hensigt – den udmærkede hensigt – der er med det.

Det er ikke det afgørende, for det afgørende er, at vi ikke tror på det, og derfor var vi jo heller ikke med i kontanthjælpsreformen. Det var i hvert fald en af grundene til, at vi ikke var med i den, og at vi heller ikke støttede det, dengang Poul Nyrup i sin tid indførte det her uddannelsespålæg. Vi tror bare ikke på det, og vi har heller ikke endnu set – for der findes jo redskaber af den art i lovgivningen i forvejen, bare over for andre grupper – at det rent faktisk skulle hjælpe

noget i forhold til den hensigt, man har. Det har vi endnu til gode at se.

Kl. 13:44

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 13:44

Karsten Hønge (SF):

Det er jeg helt oprigtigt overrasket over at hr. Finn Sørensen siger. Der er da netop belæg for, at uddannelsespålæg for unge under 30 år virker. Forskellen er jo netop den, at nogle tror på, at bare man lægger et massivt økonomisk pres sådan generelt, skal det nok føre til et eller andet, mens det her går ud på, at man lægger et økonomisk pres, ja, men samtidig meget konkret og helt præcist anviser, hvordan folk kommer ud af det, og tilbyder arbejde, uddannelse og på den måde jo gør to ting på samme tid. Og derfor er det en del af det her forslag, at det er socialrådgiverne, der vurderer, i hvilke situationer det kan benyttes. Det her er jo en chance for kvinder for at få mere frihed, og det er en mulighed for samfundet for at få flere folk ind på arbejdsmarkedet.

Kl. 13:45

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 13:45

Finn Sørensen (EL):

Som jeg sagde i min ordførertale, er der eksempler på og tal, som viser, at det uddannelsespålæg, man indførte i den seneste kontanthjælpsreform, fører til, at flere bliver tilmeldt en uddannelse, men som jeg også sagde i min ordførertale, er det jo ikke det samme, som at det virker, forstået på den måde, at så gennemfører de også en uddannelse, og at det er en uddannelse, som de rent faktisk kan bruge til noget. Tværtimod vil almindelig sund fornuft jo nok sige os, at hvis man er tvunget til at gå i gang med lige nøjagtig sådan noget som uddannelse, har man måske ikke forstået nødvendigheden af det. Og det har jo så også skabt problemer andre steder, på erhvervsskolerne, men det har ikke nødvendigvis noget med det her forslag at gøre.

Men jeg savner stadig væk at se, at den form for økonomisk incitament, eller hvad vi nu skal kalde det, skulle være et godt redskab til at udstyre jobcentre med. Der har jeg nok en bekymring for, at det vil blive brugt ligesom alle de andre ekstra redskaber, jobcentre har på den bane.

Kl. 13:46

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak til ordføreren. Den næste er fru Laura Lindahl, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 13:46

(Ordfører)

Laura Lindahl (LA):

Jeg tror ikke, der er nogen, der er uenige i, at det er en enorm vigtig opgave at få de mange indvandrerkvinder, som i dag er på offentlig forsørgelse, ud på arbejdsmarkedet. Det er for den enkelte kvinde og for samfundet en rigtig god idé. Ikkevestlige indvandrere er massivt overrepræsenteret i ledighedsstatistikkerne, og det er de, fordi vi gennem en fejlslagen integrationspolitik har fastholdt dem i ledighed. Derfor er det også dejligt, at det lader til, at SF endelig har fået øjnene op for problemets omfang.

Det kan dog godt undre mig, at SF igen og igen har stemt imod forslag, som tilskynder den her gruppe til at komme hurtigere ud på arbejdsmarkedet, når man nu pludselig er så optaget af udfordringen.

De forslag, SF kommer med i beslutningsforslaget, er tiltag, som kommunerne allerede i dag kan gøre brug af. Det eneste nye i SF's forslag er, at indvandrerkvinder skal have et uddannelsespålæg. Og det fortæller mig bare, at SF vil fortsætte med at svigte de kvinder og fortsætte den fejlslagne integrationspolitik ved at placere indvandrere i et undervisningslokale sammen med en masse andre indvandrere og så håbe på, at de på magisk vis får et arbejde. Det er ikke det, der er brug for.

Det, der er brug for, er, at vi stiller krav til de her kvinder, og at de hurtigst muligt kommer i arbejde, for det er på arbejdspladsen, at den bedste integration foregår. Det er gennem det daglige møde med stærke, selvstændige danske kvinder, at de ikkevestlige indvandrere bliver motiveret til at ændre deres tilværelse og får et netværk uden for de snævre kredse, som de normalt befinder sig i.

Regeringen har igangsat en række initiativer med det mål netop at stille krav til indvandrerkvinder, som er langt fra arbejdsmarkedet. Kontanthjælpsloftet, 225-timersreglen og integrationsydelsen er alle sammen tiltag, som går i den rigtige retning. Det er tiltag, som øger tilskyndelsen til at komme hurtigt ud på arbejdsmarkedet, men som gør det ved at stille krav. Det er den vej, vi skal gå, frem for den vej, som SF ønsker, hvor man pådutter kvinderne uddannelse frem for at lade dem komme hurtigt ud på arbejdsmarkedet. Derfor kan Liberal Alliance ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 13:48

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Der er et enkelt spørgsmål fra hr. Karsten Hønge, SF. Værsgo.

Kl. 13:48

Karsten Hønge (SF):

Det var forholdsvis stærk kost at få at vide, at det her forslag lige frem svigter kvinderne, når vi nu gennem fire forslag entydigt forsøger at finde løsninger på, hvordan man får flere kvinder ind på arbejdsmarkedet. Men jeg kan forstå, at fru Laura Lindahl stadig indtager den rolle bare at stå og råbe efter indvandrergrupperne. Man råber efter kvinderne: I skal bare ud på arbejdsmarkedet, så hvorfor gør I det ikke? Man siger, at de burde være der, og at det også er for dårligt, og at det er gennem det daglige møde med stærke kvinder på jobbet, at de kan blive selvstændige.

Det har jeg sådan set svært ved at være uenig i, men hele pointen er, hvordan vi får de her kvinder med etnisk minoritetsbaggrund ind på arbejdsmarkedet. De kommer ikke ind, bare ved at man råber efter dem, og hvis de mangler helt basale danskundskaber, kunne et uddannelsespålæg måske være det, der både kunne bibringe kvinder i den situation frihed i deres liv og gøre, at de kunne bidrage til arbejdsmarkedet. For det, som fru Laura Lindahl bliver nødt til forholde sig til, er jo, at tallene ikke rigtigt flytter sig i forhold til at få de her kvinder med etnisk minoritetsbaggrund i job.

Kl. 13:49

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 13:50

Laura Lindahl (LA):

Jeg er en lille smule tvivl om, hvad det konkrete spørgsmål var, men jeg kan sådan set bare gentage det, jeg sagde i min ordførertale, nemlig at vi er interesseret i at stille krav til de her kvinder. Vi mener, at vejen til et arbejde går gennem at stille krav, hvorimod det, som SF nu vil, er at tvinge dem over i nogle undervisningslokaler, hvor de så kan sidde sammen med andreigestillede og lære et sprog, og så tror man, at når de en dag har lært det sprog, så kommer de ud og får et arbejde.

Det er jo lige præcis den tilgang, vi er i gang med at gøre op med. Vi kan godt se, at man ikke først skal lære et sprog for at komme ud

at få et arbejde. Man skal ud at have et arbejde, og så skal man lære sproget imens. Derfor fortsætter man med at svigte kvinderne, hvis man gør det, som SF foreslår. Man skal lige præcis gøre det, som regeringen er startet på.

Kl. 13:50

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 13:50

Karsten Hønge (SF):

Det er simpelt hen ikke en fair måde at diskutere på. Man kan selvfølgelig så sige, at vi bare skal stoppe diskussionen, for vi bliver ikke klogere af den. Altså, hvis ordføreren ikke er i stand til at gå ind og forholde sig bare en anelse nuanceret til de her forslag, så bidrager det selvfølgelig ikke særlig meget.

Men pointen er sådan set bare, at det ikke kun handler om, at uddannelse skulle være svaret. Det handler om at se på en pakke, hvor vi virkelig forsøger på både at trække og skubbe de her kvinder ind. For når vi ser på det i dag, kan vi se, at tallene stadig væk er dramatisk dårlige, og i stedet for at sige, at svaret for så vidt bare er at fortsætte med at lægge et generelt økonomisk pres på alle mulige mennesker, som ikke kan flytte sig, så kunne man dog se det her som et forsøg på at gøre noget helt konkret og noget helt præcist. Man kan lære at tale dansk i forbindelse med sprogpraktik og på alle mulige andre måder, men det at få de her kvinder frigjort fra nogle af de mønstre, de sidder fast i, synes jeg da faktisk godt at LA kunne støtte.

Kl. 13:51

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 13:51

Laura Lindahl (LA):

Jamen som tidligere nævnt i den debat, vi har haft i dag, har Liberal Alliance i samarbejde med Lejerbo i Mjølnerparken jo været ude at foreslå, at man skulle fratage alle beboere i Mjølnerparken kontanthjælpen, og der siger Lejerbo, som også er rigtig tæt på de her kvinder, at lige præcis den del ville gøre, at de kunne tage en meget tættere kontakt til dem. De ville kunne tilbyde de her kvinder småjobs, som de kunne varetage, i takt med at de kunne vokse og lære at være på arbejdsmarkedet. For der er altså tale om kvinder, som måske har været væk fra arbejdsmarkedet i 25-30 år. Det er ikke gjort med bare at sende dem ind i et undervisningslokale og så tro, at de er klar til at gå ud og arbejde 37 timer. Det er en meget, meget lang proces, vi skal starte på.

Kl. 13:52

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Torsten Gejl fra Alternativet. Værsgo.

Kl. 13:52

(Ordfører)

Torsten Gejl (ALT):

Alternativet ønsker, at kvinder med ikkevestlig baggrund skal ind i arbejdsfællesskabet, hvis de på nogen måde kan. De skal i uddannelse og arbejde, hvis de på nogen måde kan, ligesom alle andre ledige. Den ambition deler vi med de fleste partier i Folketinget. Vi synes, at der i det her beslutningsforslag fra SF er flere gode forslag til at få kvinder med ikkevestlig baggrund ind på arbejdsmarkedet. Og vi er også enige i, at man skal give de mennesker en uddannelsesmulighed, som det her forslag indebærer.

Jeg synes, at ministeren i sin tale måske fokuserede vel meget på virksomhedspraktik. Jeg medgiver, at en rigtigt anvendt virksomhedspraktik på en god virksomhed med et job for enden af tunnelen er en super god måde at få mennesker ind på arbejdsmarkedet på. Men jeg synes, at det bliver sådan lidt virksomhedspraktikromantik, hvis man siger, at det er den eneste måde. Altså, danskere og indvandrere og flygtninge har i mange tilfælde glæde af lidt uddannelse, lidt skoling, lidt læring. Det kan bygge en bro, og jeg tror, at hvis vi udelukker den mulighed, udelukker vi desværre også nogle fra at komme ind på arbejdsmarkedet.

Jeg arbejdede selv i 2008 sammen med ISS, hvor vi kvalificerede somaliske indvandrere til at komme ind på arbejdsmarkedet, somaliske flygtninge. Det, som ISS sagde til os – og til kommunen eller andre aktører – var: Giv dem nogle personlige og sociale færdigheder, som de mangler for at forstå den danske arbejdskultur. Lær dem, hvad man taler om i en frokostpause, og hvad man ikke taler om i en frokostpause. Lær dem, hvordan man hilser på en arbejdsplads. Lær dem, hvordan man løser konflikter på en arbejdsplads. Det sagde ISS. Og det gjorde man i kommunen og blandt andre aktører.

Så sagde ISS: Så skal vi nok lære dem resten. Så skal vi nok lære dem noget om rengøring, om catering, om ejendomsservice og lidt arbejdspladsdansk. Men den der bro, der faktisk var uddannelsesmæssig, var ret afgørende for de her projekter. Det her var som sagt i 2008, og det gik rigtig fint. I 2010 stoppede det. Der gik det nedad. Da forsvandt højkonjunkturen og blev afløst af krise, og alle indvandrere og flygtningene røg tilbage i arbejdsløshed.

Så vi er såmænd meget enige i, at man skal give folk en uddannelsesmulighed, en skolingsmulighed. Det, som vi ikke er enige i, er, at der skal skæres ned på deres kontanthjælp, hvis de ikke lever op til uddannelseskrauet. Altså, når tvang bliver nødvendigt, er det, fordi vi ikke længere har de rigtige tilbud. Vi tror, vi kan få flere i arbejde og flere ind i fællesskabet ved at skrue ned for tvang, kontrol, administration og skrue op for andre mekanismer, der virker bedre.

Det kan være opsigende arbejde direkte henvendt til de familier, hvor man oplever social kontrol. Det kan være en socialarbejder, der banker på døren, kommer ind, spiser med og får lov til at snakke med familien om drømme og muligheder og familiens børn og dansk arbejdsliv – og i det hele taget: Hvordan kommer vi videre?

Det kan være ordninger som bydelsmødre, hvor stærke indvandrerkvinder, som selv er kommet ud af den sociale kontrol og kommet ind på arbejdsmarkedet, bliver tilknyttet som mentor for nogle af de kvinder, som har problemer med selv at kunne komme den vej. Det kan være iværksætterprojekter som Somali Food i Aarhus V, hvor en fremskudt kommunal medarbejder har engageret ti somaliske kvinder i at lave et cateringselskab.

Det kan være kortlægning og validering af de her kvinders kompetencer. Det kan f.eks. være, at nogle af dem har mange børn og er vant til at lave meget mad. Jamen det er jo færdigheder, som kan bruges i det danske samfund. Det kan være, at det er en hel familie, der bor sammen, mange børn og bedsteforældre. Jamen det er jo plejefærdigheder, som de mennesker slet ikke ved de besidder i en grad, der er meget, meget aktuel i forhold til at få arbejde. Så mange af de mennesker besidder faktisk nogle færdigheder, som de ikke drømmer om der er så meget brug for på de danske arbejdspladser. Det kunne også være godt at få det kortlagt.

I det hele taget synes jeg også, vi skal se på projekter, der virker, i stedet for at begynde at tvinge folk. Tag f.eks. det projekt, som Helle Øbo, der er direktør i AskovFonden i dag, lavede med 21 af de mest udsatte familier i Vollsmose. Hun havde 2 år med de her familier. Hun bankede på deres dør, kom ind og talte med dem. Der var ikke én eneste, der sagde nej. Hun var inde at snakke med dem og deres børn om drømme og muligheder og arbejde. Hos nogle krævede det tre besøg, hos andre krævede det ti besøg. I 18 ud af de 21

familier endte nogle af deres børn med at komme i uddannelse eller arbejde.

Kl. 13:59

Det er jo klart, at der hos de familier lå bunker af breve fra kommunen i entreen, og de blev bare grovere og grovere. De blev ikke engang åbnet længere. Kommunen var fjenden. Det var dem, man havde lært at sygemelde sig i forhold til, når de kom på besøg.

Bare lige for at slutte af: Hvis det er sådan, at nogle skulle være nysgerrige på det projekt og de resultater, der blev skabt der, så er der en rapport, der hedder »Netværksopbygning – Ingen er håbløs«, og den er udgivet af Ungdommens Vel.

Så i Alternativet vil vi gerne supplere med andre metoder end sanktioner. Og det er kun af én eneste grund, nemlig at vi tror, at det får flere ind i fællesskabet, ikke mindst i arbejdsfællesskabet. Derfor er vi enige i intentionerne i det her beslutningsforslag, men vi støtter ikke metoden.

Kl. 13:57

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Det affødte et spørgsmål fra hr. Karsten Hønge, SF. Værsgo.

Kl. 13:57

Karsten Hønge (SF):

Allerførst tak for en meget sådan konstruktiv og nuanceret tilgang til det. Jeg synes også, vi fik nogle gode input og bidrag fra Alternativet, i forhold til hvordan man ser på den her udfordring. Så tak for det.

Der var jo præcis en ting, som hr. Torsten Gejl mente at man slet ikke kunne gå ind i – det var nemlig det med sanktioner. Nu står jeg her med en kronik skrevet af Alternativets egen folketingskandidat i København, Henrik Marstal, hvor han skriver:

»Alle etniske minoritetskvinder skal, hvis ikke de er syge, pålægges et uddannelseskursus for at kunne modtage kontanthjælp og dermed bidrage til husstandens fællesøkonomi. En sådan lov vil betyde, at disse kvinder får bedre mulighed for at kunne leve et økonomisk mere uafhængigt liv uden som nu at skulle gå tigtergang hos deres mænd.«

Hvad hr. Torsten Gejls kommentar til det?

Kl. 13:58

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 13:58

Torsten Gejl (ALT):

Den er, at det er mig, der bestemmer i den her sag. Det er mig, der er beskæftigelsesordfører for Alternativet. Henrik Marstal er folketingskandidat for Alternativet, og han må gerne lufte den type meninger. Men det er det, som jeg siger, der gælder, og det er, at vi ikke vil sanktionere ved at tage kontanthjælp fra nogen som helst.

Kl. 13:59

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 13:59

Karsten Hønge (SF):

Jo, jo, jeg er med på, at det er Torsten Gejls ord, der er lov. Men nu tænker jeg bare, at lige så vel som at hr. Torsten Gejl var meget fint i stand til at forholde sig nuanceret og konstruktivt til SF's udspil, kunne hr. Torsten Gejl måske også forholde sig nuanceret og konstruktivt til folketingskandidat for Alternativet i København Henrik Marstals udtalelser.

Kl. 13:59

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Torsten Gejl (ALT):

Nej, egentlig ikke. Altså, nu er mit ord jo ikke lov i den her sal – det håber jeg, at det bliver en dag – men nej, vi går ikke på kompromis med det. Vi går ind for kontanthjælp uden modkrav. Vi tror, at vi kan få flere i arbejde ved at flytte penge og midler fra kontrol og tvang og administration over i en aktiv, stærk indsats, der støtter den ledige i at komme i arbejde enten via uddannelse eller via virksomhedspraktik, eller hvad der skal til.

Kl. 13:59

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak til ordføreren. Og den næste i rækken er fru Sofie Carsten Nielsen, Det Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 13:59

(Ordfører)

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak. I Radikale Venstre er vi generelt meget positivt indstillet over for forslaget her. Uddannelse er vejen til flere muligheder, og uddannelse er også for os et frihedsprojekt – uddannelse er vejen til frigørelse og frihed til at bestemme retningen for sit eget liv. Og uddannelse giver tillid til egne muligheder – det er jo en forudsætning for, at man også bliver i stand til at gribe dem.

Der er mange kvinder med anden etnisk baggrund, der har været i Danmark i årevis og ikke har fået de muligheder for at uddanne sig og udvikle egne kompetencer, bidrage med de ressourcer, de åbenlyst har, ligesom der er mange andre ledige kontanthjælpsmodtagere, der kunne få rigtig meget ud af at få uddannelse, måske lære noget nyt, få en anden uddannelse, sådan at det også bliver muligt at skifte spor og ikke hænge fast der, hvor man mistede arbejdet.

For jeg går ud fra, at forslaget her – selv om det er meget fokuseret på kvinder med anden etnisk baggrund – skal gælde alle kontanthjælpsmodtagere, som har behov for uddannelse, og som, selvfølgelig, er i stand til at gennemføre en uddannelse, hvis ikke de kan komme i arbejde. Og det må jo gælde, uanset om det er kvinder eller mænd, og uanset hvor de kommer fra. Sådan må det nødvendigvis være. Vi laver vel ikke lovgivning for en bestemt etnicitet eller et bestemt køn – det går jeg ikke ud fra.

Så ligesom for unge under 30 år bør et uddannelsespålæg til kontanthjælpsmodtagere over 30 år jo netop, hvis det skulle gælde, være med det mål at give flere muligheder for at kunne komme ind på arbejdsmarkedet og flytte sig videre og altså dermed også få flere muligheder. Og det kan som sagt selvfølgelig ikke alene gælde kvinder med en bestemt etnicitet. Det har jeg simpelt hen bare svært ved at forestille mig overhovedet er lovligt. Så det må naturligvis også gælde den ledige 3F'er, for hvem uddannelse kan være netop det, der skal til for at få flere muligheder for ny beskæftigelse.

Men jeg har nu også en del veneration for nogle af de synspunkter, som Alternativets ordfører lige fremførte. Jeg har også brugt rigtig meget tid sammen med bydelsmødrene, som gør et fremragende stykke arbejde. Hver gang jeg tager derfra, går jeg med et rungende ekko i mit hoved fra de her seje kvinder, der siger: Uddannelse er det vigtigste, vi kan give os selv. Og for mange af dem gælder dette ikke mindst også for deres børn.

Sidst jeg var ude at møde dem, var der en af de her kvinder, der gav mig et rigtig godt fif, en linje med på vejen, som jeg simpelt hen ikke kan glemme, og som også sidder fast i mit hoved. Hun var selv i gang med en tandlægeuddannelse og havde brugt nogle år på at sidde lidt fast i et ægteskab, der ikke var godt. Og det er jo noget af det, som bydelsmødrene bidrager med, altså at give kvinder tillid nok til at bryde ud af ting, der er fastholdende. Hun spurgte mig, om jeg vidste, hvad en kold tyrker var. Jeg svarede, at jeg nok troede, jeg havde en idé om, hvad det var. Og hun forklarede mig, at det er, når

kvinder i deres grupper har fået tillid nok til at sige: Det er mig, der bestemmer, det er mig, der vil have uddannelse, det er mig, der former min egen retning. Det er, når de kan finde ud af at sige det over for dem, der omgiver dem, og som ikke nødvendigvis – om det så er fra kommunens side eller i hjemmet – er optaget af, hvad det er, der giver kvinder selvbestemmelse.

En anden oplevelse havde jeg for en del måneder siden med en bydelsmor i Albertslund, som efter mange år i samtale med kommunen i kontanthjælpssystemet havde været i forskellige uddannelser og ikke rigtig var lykkedes med noget, men hun holdt fast i at ville lykkes. Hun fik taget sin uddannelse og fungerer i dag fuldstændig selvstændigt netop derved. Det var, fordi der var en dygtig sagsbehandler, der holdt fast og sagde: Vi skal nok finde det, der passer til dig, og som kan gøre, at du kan flytte dig. Og det oplever jeg heldigvis også rigtig mange gode eksempler på.

Så der er ingen tvivl om, at uddannelse er vejen til flere muligheder – og det skal gælde for alle. Jeg går ud fra, at det er det, der er SF's intention her, selv om det ikke fremgår så tydeligt af beslutningsforslaget, hvordan det præcis skal udføres i praksis. Men intentionerne er vi i al fald også optaget af, altså at det er muligheder, vi giver til flere, og at ingen bliver ladet tilbage uden at kunne flytte sig, og også gerne, at vi ser, om vi kan udbrede de erfaringer, fordi succesen med et uddannelsespålæg for unge under 30 år – som også SF's ordfører sagde – netop er til at tage og føle på.

Kl. 14:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Karsten Hønge.

Kl. 14:05

Karsten Hønge (SF):

Tak for en, synes jeg da, sådan nuanceret tilgang til vores forslag. Vi kunne heller ikke finde på at påstå, at vi med det her beslutningsforslag skulle være kommet ind i alle hjørner. Jeg kan sagtens forstå fru Sofie Carsten Nielsens spørgsmål om, hvorvidt vi nu er kommet rundt i alle hjørner, men det kan vi ikke i et beslutningsforslag. Jeg hørte det godt nok til sidst, men jeg vil bare lige være helt sikker: Støtter De Radikale ideen om et uddannelsespålæg, der følges op af sanktioner? Det er det ene.

Det andet er det her med, at jeg nogle gange synes – og det er en af forklaringerne på, hvorfor det er gået galt i vores diskussioner om integration – at tingene bliver mudret til og blandet sammen. Det er jo rigtigt, at når vi laver love, gælder det for alle, men hvad er det, fru Sofie Carsten Nielsen vil opnå ved at blande en 3F'er ind i det? Det er ikke, fordi det ikke skal gælde for en 3F'er, men vi prøver at rette fokus mod en særlig indsats for kvinder, der er underlagt social kontrol, som ikke engang har deres egen bankkonto, som ikke kan se nogen trædesten på vej ind på arbejdsmarkedet. Det er over for dem, vi ønsker at gøre en særlig indsats, for der er nogle dramatisk dårlige tal for en række grupper af kvinder med etnisk minoritetsbaggrund.

Jeg synes, det er ærgerligt, at man nogle gange mudrer de der diskussioner til ved at sige, at det også gælder andre, at det også gælder 3F'eren, men den typiske 3F'er er jo ikke udsat for den her type social kontrol.

Kl. 14:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 14:07

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg har ikke nogen intention om at mudre noget som helst til. SF's beslutningsforslag handler om et uddannelsespålæg til kontanthjælpsmodtagere, og det er det, der ikke står så klart i beslutningsforslaget. Jeg synes, det er glimrende at sætte fokus på, at der her er

en gruppe, som virkelig har behov for flere muligheder og også for frigørelse fra social kontrol og selvfølgelig en ret til egen bankkonto osv. Det er jo så bare ikke det, beslutningsforslaget her handler om. Så kunne vi have en debat om social kontrol og mulighederne der. Det har vi også indimellem, og det er også relevant. Men nu er det det konkrete forslag, jeg tager stilling til, og jeg synes blot, det er relevant at påpege, at det selvfølgelig skal gælde alle. For der er mange, der kunne have behov for flere uddannelsesmuligheder, mens de er på kontanthjælp.

Kl. 14:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Karsten Hønge, værsgo.

Kl. 14:08

Karsten Hønge (SF):

Beslutningsforslaget består af fire forskellige dele, men jeg vil lige nøjes med igen at spørge ind til, om det er sådan, at Det Radikale Venstre og SF når hinanden i ideen om at kombinere et uddannelsespålæg med en sanktion.

Kl. 14:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 14:08

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Vi er jo fælles om at have vedtaget et uddannelsespålæg til unge under 30 år, og når man vedtager et pålæg, følges det selvfølgelig af en sanktion, hvis det ikke kan blive efterkommet. Så længe der er taget stilling til, at det her faktisk er noget, der er udviklingsmuligheder i, og som bidrager til, at det enkelte menneske får flere muligheder, og så længe det gælder alle, så det ikke er diskriminerende på baggrund af køn eller etnicitet, så er vi med.

Kl. 14:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til fru Sofie Carsten Nielsen. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Karsten Hønge, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 14:08

(Ordfører for forslagsstillerne)

Karsten Hønge (SF):

Tak til alle ordførerne og til ministeren for at have forholdt sig til det her beslutningsforslag fra SF. SF's beslutningsforslag er et bidrag til den kamp for frihed, frigørelse og selvstændighed, som mange kvinder med etnisk minoritetsbaggrund fører i ensomhed ude i familierne. Som integrationskonsulent Halime Oguz, der ovenikøbet har oplevet kampen på egen krop, har skrevet:

Det handler om »... at slå en kile ind i de patriarkalske strukturer, der hersker i mange af disse minoritetssamfund. Mine erfaringer siger mig desværre, at alt for mange mænd i de belastede boligområder påtager sig rollen som kvindernes værgere. De regner ned til mindste 100-kroneseddel, om det bedst kan betale sig for kvinden at være på kontanthjælp eller tage et arbejde. Disse mænd har ingen interesse i, at deres kvinder får et mere sikkert fodfæste på arbejdsmarkedet, fordi de så kunne tænkes at tilkæmpe sig en selvstændighed, hvorved de kunne frasige sig mandens dominans.«

SF's forslag handler om at række flere hænder ud mod kvinderne. Derfor har vi udarbejdet det i dialog med adskillige kvinder med etnisk minoritetsbaggrund. Med det her beslutningsforslag ønsker SF at række fire hænder ud for at støtte kvindernes kamp for frihed for at få kontrol over deres eget liv. Tre hænder handler om at trække med konkrete tilbud. Det handler om særlige forløb, der skal hjælpe kvinderne med at forstå deres rolle på arbejdsmarkedet; om, at kvin-

der, der aldrig har haft et arbejde, får en mentor; og et kursus til kvinder, så de lettere kan få adgang til f.eks. at få en egen bankkonto.

Den fjerde hånd giver et skub i ryggen ved at indføre et pålæg om at tage en uddannelse. Uddannelsespålægget skal ikke gælde alle, men kun de personer, som vurderes at have gavn af det. Uddannelsespålægget målrettes kontanthjælpsmodtagere, som har behov for uddannelse eller bedre danskkompetencer, hvis kommunen samtidig skønner, at det kan forbedre den enkeltes situation, styrke ligestillingen og bryde sprogbarrieren. En uddannelse styrker mulighederne for at få fodfæste, ikke bare på arbejdsmarkedet, men også i selve livet – også selv om det bare er en danskuddannelse 2.

SF er overbevist om, at de såkaldte økonomiske incitamenter virker. Derfor kan udsigten til, at kontanthjælpen forsvinder, være lige det puf, der gør, at hele familien beslutter, at det vil være en god idé, hvis mor kommer i gang med en uddannelse. Vi tror ikke på, at økonomiske incitamenter virker, hvis det bare handler om generelt at sætte ydelser ned uden at tilbyde muligheder samtidig. Det her forslag er efter vores opfattelse en præcis kombination af et økonomisk puf og et konkret tilbud om uddannelse.

Vi har også følt os inspireret af en kronik, som er skrevet af Özlem Cekic og Henrik Marstal, hvor de skriver:

»Hvis debatten skal kunne føre til resultater, er det oplagt at se nærmere på, hvordan kønsrelationerne udfolder sig i udpræget patriarkalsk anlagte etniske minoritetshjem. Her gælder det desværre nogle gange, at gifte kvinder og døtre bliver holdt nede af strukturer, der hindrer dem i at leve selvstændige liv ...«.

De fortsætter:

»Alle etniske minoritetskvinder skal, hvis ikke de er syge, pålægges et uddannelseskrav for at kunne modtage kontanthjælp og dermed bidrage til husstandens fællesøkonomi. En sådan lov vil betyde, at disse kvinder får bedre mulighed for at kunne leve et økonomisk mere uafhængigt liv uden som nu at skulle gå tigtergang hos deres mænd.«

SF synes, at vi skal række de her fire hænder ud til kvindernes kamp for frihed, men også som noget, der vil ende med at bidrage til samfundsøkonomien.

Kl. 14:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til hr. Karsten Hønge som ordfører for forslagsstillerne.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Beskæftigelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 14:13

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om erhvervslivet og reguleringen.
(Redegørelse nr. R 13).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

[Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Regional- og landdistriktpolitisk redegørelse 2017.
(Redegørelse nr. R 12).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Redegørelsen vil komme til forhandling torsdag den 4. maj 2017.]

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 2. maj 2017, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der vil fremgå af Folketingets hjemmeside. Jeg skal i øvrigt henvise til den ugeplan, der vil fremgå af Folketingets hjemmeside.
Mødet er hævet. (Kl. 14:14).